

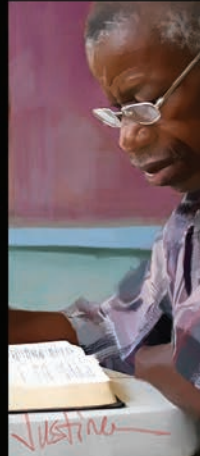
Sebt Günü Çalışma Kitapçığı

Ekim | Kasım | Aralık 2020

Eğitim

Yazan: Yedinci Gün Adventist
Okulu Başkanları

İçindekiler

1	Aden Bahçesinde ki Eğitim — 26 Eylül – 2 Ekim	4
2	Aile — 3-9 Ekim	12
3	Öğretmen olarak Yasa — 10-16 Ekim	20
4	Rabb'in Gözleri: Kutsal Kitap'ın Dünya Görüşü — 17-23 Ekim	28
5	Usta Öğretmen olarak İsa — 24-30 Ekim	36
6	Usta Öğretmenden Başka Dersler — 31 Ekim–6 Kasım	44
7	Eğitimde İbadet — 7-13 Kasım	52
8	Eğitim ve Kurtuluş — 14-20 Kasım	60
9	Kilise ve Eğitim — 21-27 Kasım	68
10	Bilim ve Sanat Eğitimi — 28 Kasım–4 Aralık	76
11	Hristiyan ve Çalışma — 5-11 Aralık	84
12	Sebt Günü: Allah'ın Karakterini Tecrübe Etmek ve Yaşamak — 12-18 Aralık	92
13	Gök, Eğitim ve Hiç Bitmeyen Öğrenim — 19-25 Aralık	100

Editör Ofisi 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904
Web sayfamızı ziyaret edin: <http://www.middle-east-publishers.com>

Yazar Yedinci Gün Adventist Okulu Başkanları	Editör (English) Clifford R. Goldstein	Kapak ve Sayfa Tasarımı Lars Justinen
Sayfa Tasarım Kaleb Humpal	Çeviri Suha Önder	Redaksiyon Dilara Souza de Oliveira

© 2020 Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®. Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı (Standart Versiyon)'un hiçbir bölümü, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin yazılı izni olmadan hiçbir kişi ya da kurum tarafından düzenlenemez, değiştirilemez, uyarlanamaz, tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin bölüm ofisleri, belirli ilkelere göre, Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı'nın tercüme ettirilmesine yetkilidirler. Bu tercümelemler telif ve yayın hakları Genel Konferans'ta kalacaktır. "Yedinci Gün Adventist," "Adventist" ifadeleri ve alevli logo Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin tescilli markalarıdır ve Genel Konferans'ın izni olmadan kullanılamazlar.

Bu kitapçık Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı Ofisi tarafından hazırlanmıştır. Bu kitapçığın hazırlanması, Genel Konferans Yönetim Komisyonu (ADCOM)'un bir alt komisyonu olan Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun yönetimi altında olmuştur. Yayımlanan bu kitapçık dünya çapında bir değerlendirme kurulunun katkılarını ve Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun onayını yansıtmakta olup, sadece veya mutlaka yazarın (veya yazarların) görüşleriyle sınırlı değildir.

Kutsal Kitap Çevirileri Tablosu

Bu çalışma rehberinde, Standart Versiyon 2021 Yılı İkinci Çeyreği için izinle kullanılan Kutsal Kitap alıntıları, aşağıdaki gibidir (Aksi belirtilmedikçe tüm alıntılar Yeni Çeviri'den yapılmıştır):

YÇ. Yeni Çeviri: Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil). Eski Antlaşma ©2001, 2009 Kitabı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma ©1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün Hakları Saklıdır.

KM. Kitabı Mukaddes: Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit (Tevrat ve İncil): İbrani, Kildani ve Yunani dillerinden son tashih edilmiş tercümedir. ©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi.

CAN. Bünayının Candemir: Kutsal İncil ©2003 LütufYayıncılık, ©2013 Gerçeğe Doğru Kitapları.

TC. Thomas Cosmades: İncil (Sevinç Getirici Haber) - İncil'in Yunanca Aslından Çağdaş Türkçe'ye Çevirisi. ©2010 Kutsal Söz Yayınları.

Hristiyan Eğitimi

“RAB korkusudur bilgeliğin temeli. Akıl Kutsal Olan’ı tanı- maktır” (Süleyman’ın Özdeyişleri 9:10).

Yukarıdaki ayet üzerine düşün. Birbiriyle yakından ilişkili iki kav- ramı şarta bağlıyor: Şaşkına uğra- maktaki, Allah’ın yüceliğinin ve gücü- nün karşısında hayrete düşmekteki gibi “korku” ve Allah’ın karakteri hakkında gerçeği öğrenmekteki gibi “akıl”. Bu sebeple, bilgelik, akıl ve kavrama Allah’ın Kendisi’nden kaynaklanmaktadır.

Bu çok mantıklı. Sonuçta, tüm varoluşun kaynağı, onu yaratmış ve sürdürmekte olan yegâne Allah’tır (*Yuhanna 1:1–3; Koloseliler 1:16,17*). Öğrendiğimiz her şey–tanecikler, tır- tillar, süpernovalar, melekler, iblis- ler “göksel yerlerdeki yönetimler ve hükümlerlikler” (*bkz. Efesliler 3:10*), her şey–,bildiklerimizin tamamı, sadece Allah sayesinde varlar. Bu sebeple, gerçek bilginin, bilgeliğin ve kavrayışın tamamının kaynağı, mutlak bir şekilde Rabb’in Kendisinde bulun- maktadır.

Kutsal Yazılar çok açık: “Tanrı sev- gidir” (*1.Yuhanna 4:8*). Bu gerçek Ellen White’in şu sözlerini açıklıyor: “Yaratımın ve kurtuluşun temeli olan sevgi, gerçek eğitimin de temelidir. Bu, Allah’ın hayatın rehberi olarak verdiği yasada açıklığı kavuşturulmuştur. İlk ve büyük emir şudur: ‘Tanrının Rab’bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin’ (*Luka 10:27*). O’nu, Sonsuz Olan’ı, Her Şeyi Bilen’i, bütün gücünle, bütün

---

akınlı ve bütün yüreğinle sevmek, her gücün en yüksek gelişimi anlamına gelir. Varlığın tümünde—bedende, akılda ve aynı zamanda canda—Allah'ın suretinin yenilediği anlamına gelir.”—*Education [Eğitim]*, s.16.

Rab, tüm gerçek bilginin kaynağı olduğu için, gerçek eğitimin tümü, Hristiyan eğitiminin tamamı, bizim zihinlerimizi O'na ve O'nun Kendisi hakkındaki açıklamasına yönlendirmelidir. Doğa aracılığıyla, Yazılı Söz aracılığıyla, bu Yazılı Söz'deki İsa Mesih'in vahyi aracılığıyla, ihtiyaç duyduğumuz her şey, hatta daha fazlası, Rabb'imiz ile bir kurtuluş ilişkisine varalım, O'nu tüm yüreğimiz ve canımızla sevelim diye bize verilmiştir. Binlerce yıllık günah tarafından kirletilmiş olan doğa bile, Kutsal Yazılar'da verilmiş olan bakış açısıyla çalışıldığında, hala güçlü bir şekilde bize Allah'ın iyiliği ve karakterini söylemektedir. Fakat Yazılı Söz, Kutsal Yazılar, hakikatin mükemmel standardı, Allah'ın kim olduğu ve insanlık için yapmış ve yapıyor olduğu şeye dair sahip olduğumuz en büyük açıklamadır. Kutsal Yazılar, onun yaratılışa ve kurtuluşa dair mesajı, Hristiyan eğitiminin merkezinde olmalıdır.

Elçi Yuhanna, İsa Mesih'in “dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık” (*Yuhanna 1:9*) olduğunu söylüyor. Diğer bir deyişle, aynı her insanın ancak İsa aracılığıyla yaşama sahip olması gibi, ilahi aydınlığın ışınlarından birazı, yüce hakikat ve iyiliğin anlayışından birazı, her insana İsa aracılığıyla ulaşır.

Bu sebeple, hepimiz canlarımızın düşmanının bizim bu bilgeliği almamızı engellemek için gayretle çalıştığı bir boğuşmanın, büyük mücadelenin içindeyiz. Bunun için, Hristiyan eğitiminin zorunlu kıldığı diğer şeyler her ne olurlarsa olsunlar, eğitim öncelikli olarak öğrencilerin Allah'ın gökten bize sunduğu ışığı daha iyi anlamalarını sağlamaya çalışmalıdır.

Aksi halde ne olur? İsa'nın dediği gibi, “insan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?” (*Markos 8:36*). Sonuçta ikinci ölümle ateş gölünde karşılaşacaksan, bilimde, edebiyatta, ekonomide ya da mühendislikte iyi bir eğitim almış olmanın ne yararı var? Cevap çok açık değil mi?

Bu çeyreklikteki dersimiz işte budur. Bir “Hristiyan eğitimine” sahip olmak ne anlama geliyor ve kilise olarak bir şekilde tüm üyelerimizin böyle bir eğitim almalarının yolunu nasıl bulabiliriz?

Bu Yetişkinler İçin Sebti Okulu Çalışma Kitapçığı, Kuzey Amerika'daki Yedinci Gün Adventist okullarının ve üniversitelerinin çeşitli başkanları tarafından yazılmıştır.

Aden Bahçesinde ki Eğitim

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 2:7–23; Yaratılış 3:1–6; 2.Petrus 1:3–11; 2.Petrus 2:1–17; İbraniler 13:7, 17, 24.*

HATIRLAMA METNİ: “İşte Tanrı gücüyle yükselir, O’nun gibi öğretmen var mı?” (*Eyüp 36:22*).

Kutsal Kitap öğrencilerinin çoğu Yaratılış 1–3 bölümlerinin öyküsünü ve başrol oyuncularını bilir: Allah, Adem, Havva, melekler, yılan. Öykünün geçtiği yer de, “Aden” denilen cennette muhteşem bir bahçe. Olay örgüsü, birbirini izleyen mantıklı hadiselerden oluşuyor. Allah Yaratıyor. Allah, Adem ve Havva’yı görevlendiriyor. Adem ve Havva günah işliyorlar. Adem ve Havva Aden bahçesinden sürgün ediliyorlar. Fakat Yaratılış kitapçığının ilk birkaç bölümüne, özellikle de eğitimin objektifiyle, daha yakından bir bakış, oyuncular, öykünün geçtiği yer ve öyküye dair kavrayışlar açığa çıkartacaktır.

“Dünyanın başlangıcında kurulmuş olan eğitim düzeninin, onu takip eden tüm dönemler boyunca insanlık için bir örnek olması gerekiyordu. Onun ilkelerinin bir örneği olarak, ilk atalarımızın evi olan Aden bahçesinde bir örnek okul kurulmuştu. Sınıf Aden bahçesiydi, ders kitabı doğaydı, Öğretmen, Yaratan’ın Kendisiydi ve öğrenciler de insan ailesinin atalarıydı.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]* s. 20.

Bu ilk okulun kurucusu, yöneticisi ve öğretmeni Rab’di. Fakat bildiğimiz gibi, Adem ve Havva sonunda başka bir *öğretmeni* seçtiler ve yanlış dersler öğrendiler. Ne oldu? Neden oldu? Bu ilk eğitim öyküsünden bugün bize yardım edebilecek ne öğrenebiliriz?

*3 Ekim Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

İlk Okul

Her ne kadar biz bir bahçeyi sınıf olarak düşünmesek de, özellikle bahçenin Allah'ın yaratımının bozulmamış zenginlikleriyle dolu Aden bahçesi olduğunu göz önünde bulundurduğunuzda, bu akla çok mantıklı geliyor. Düşmemiş bir dünyada, kendilerini Yaratan tarafından doğrudan eğitim gören bu düşmemiş varlıkların, bu "sınıfta" ne kadar çok şey öğrenmiş olduklarını, bugün bizim bakış açımızdan hayal etmek güç.

Yaratılış 2:7-23 ayetlerini oku. Allah'ın Adem'i yaratıp, yerleştirip onu görevlendirmesindeki amaçlılık hakkında ne dikkatini çekiyor?

Allah, erkek ve kadını Kendi suretinde yarattı, onlara yuva ve anlamlı iş verdi. Öğretmen-öğrenci faaliyetlerini göz önünde bulundurduğunuzda, bu ideal bir ilişki. Allah, Adem'in kabiliyetlerini biliyordu çünkü onu Kendisi yaratmıştı. Adem'in kendi potansiyelinin tamamıyla farkına varabileceğini bilerek, ona eğitim verebilmişti.

Allah ona sorumluluk vermişti fakat aynı zamanda onun mutlu olmasını da istiyordu. Ve belki de, ona sorumluluklar vermek, onu mutlu etmenin yollarından biriydi. Sonuçta, kim kendisine sorumluluklar verilmesinden ve onları tam olarak yerine getirmekten tatmin—hatta mutlu—olmaz ki? Allah, Adem'in yüreğini ve neyin gelişmesi gerektiğini biliyordu, bu sebeple ona bahçeye bakma görevini verdi. "Rab Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu" (*Yaratılış 2:15*). Bizim gibi sadece günahın ve ölümün dünyasını bilenler için, işin gerekliliklerini ve şüphesiz, Adem'in işi yapıp bahçeyi yuvaları olarak tutarken neler öğrenmiş olduğunu hayal etmek güç.

Yaratılış 2:19–23 ayetlerinde, Allah, Adem'e eşlik edecek hayvanları ve Adem'in karısı olarak da Havva'yı yaratıyor. Allah onun arkadaşlığa ve bir eşin yardımına ihtiyaç duyduğunu biliyordu, bu sebeple kadını yarattı.

Allah ayrıca onun Kendisiyle yakın ilişki içinde olmaya ihtiyaç duyduğunu biliyordu, bu sebeple, bahçenin sınırları içinde, Aden'de gizli bir yer yarattı. Bunların tamamı, Allah'ın yaratımdaki amaçlılığını ve İnsanlara karşı duyduğu sevgiyi doğruluyor. Yine, Aden bahçesi ile aramızdaki büyük mesafe sebebiyle, bunun nasıl bir şey olduğunu hayal etmemiz güç fakat yine de hayal etmeye çalışmak zevkli, öyle değil mi?

Aden bahçesinden çok uzaklaştırılmış olsak da hala doğadan dersler alabiliriz. Bu derslerden bazıları nelerdir ve onları Kutsal Yazılar'ın gözünden yorumlayarak, onlardan nasıl fayda görebiliriz?

İhlâl

Bir çok öğretmen için en sevimli işlerden biri sınıflarını kurmaktır: ilan tahtalarını asmak, araç gereçleri hazırlamak ve sınıfı en iyi şekilde düzenlemek. Allah'ın sınıf için, Aden Bahçesi için olan tasavvuruna baktığımızda, O'nun Adem ve Havva için bir öğrenim ortamı oluşturmaya ne kadar önem verdiğini görürüz. Onların etrafını güzelliğin doldurmasını istemişti. Her çiçeğin, her kuşun, her hayvanın ve her ağacın, dünyaları ve Yaratıcıları hakkında daha fazlasını öğrenmeleri için, Adem ve Havva'ya fırsatlar sunmuş olduklarını hayal edebiliriz.

Fakat Yaratılış kitapçığı 2. bölümden 3. bölüme geçerken ani bir değişim oluyor. Allah'ın ilahi maksatla yarattığı tüm şeylerin envanterini yapmıştık. Fakat Yaratılış 3:1 ayetinde ayrıca, Allah'ın özgür irade için olan koşulunun farkına vardık. “Yabanıl hayvanların en kurnazı” yılanın varlığı, o noktaya kadar kullanılan dilden bir sapmadır. Önceki bölümlerde, Allah'ın yaratımını tanımlamak için, “Çok iyi”, “utanç nedir bilmemek” ve “güzel” gibi sıfatlar kullanılmıştı. Fakat şimdi yılanla birlikte, işin rengi değişiyor. “Kurnaz” kelimesi bazı versiyonlarda “hinlik” diye de tercüme edilmiştir. O ana kadar sadece mükemmellik olana, aniden olumsuz bir unsur dahil oluyor.

Öte yandan, Yaratılış kitapçığı Allah'ı “kurnazın” tam tersi olarak takdim eder. Allah, bahçedeki çifte dair beklentilerinde kesin olarak açıktır. Yaratılış :16, 17 ayetlerinden, itaat etmeleri gereken sadece bir anahtar kural koymuş olduğunu, onun da yasak ağaçtan yememek olduğunu biliyoruz.

Bu öyküden her ne öğrenirsek öğrenelim, bir şey öne çıkacaktır: Adem ve Havva, itaat ve itaatkarsızlık arasında seçim yapabilen özgür bireyler olarak yaratılmışlardı. Bu sebeple, en başından beri, düşmemiş bir dünyada bile, insanın özgür iradesi gerçeğini görebiliyoruz.

Yaratılış 3:1–6 ayetlerinde yılanın kullandığı ve daha sonra Havva'nın tekrar ettiği tasvirleri çalış. Yılanın Havva'ya verdiği bilgi hakkında ne dikkatini çekiyor? Ondan sonra, Havva'nın iyiliği ve kötülüğü bilme ağacına verdiği önem hakkında dikkatini çeken ne?

Yaratılış 2:17 ayetinde, Rab Adem'e eğer o ağaçtan yerse “kesinlikle öleceğini” söylemişti. Yaratılış 3:3 ayetinde, Havva bu emri tekrarlarken, “kesinlikle” sözcüğünü kullanmayarak, aynı kuvvette ifade etmedi. Fakat yılan, Yaratılış 3:4 ayetinde, Allah'ın söylediğinin tümüyle zıddını söylerken, sözcüğü kullandı. Havva, her ne kadar bahçede Allah tarafından eğitime tabi tutulmuş olsa da, kullandığı dilden, öğrendiklerini olması gerektiği gibi ciddiye almadığı belli oluyor.

Mesajı Kavramamak

Dün gördüğümüz gibi, Allah'ın—kendi dilindeki—açık emrine rağmen, Havva kendisine öğretilmiş olanı sulandırdı.

Rabb'in kendisine söylediğini yanlış yorumlamamış olsa da, açık bir şekilde onu yeterince ciddiye almamıştı. Onun davranışlarının sonuçlarını hakkında ne söylene abartılmış sayılmaz.

Buradan hareketle, Havva yılanla karşılaştığında, Allah'ın bahçedeki ağaçlarla ilgili söylediklerini (tam olarak olmasa da) tekrarladı (*Yaratılış* 3:2, 3). Bu mesaj elbette yılan için yeni haber değildi. Yılan emri biliyordu ve bu sebeple onu çarpıtmak için iyi hazırlanmıştı, nitekim, Havva'nın saflığını hedef aldı.

Yaratılış 3:4-6 ayetlerini oku. Allah'ın söylediğini doğrudan yalanlamanın yanında, yılanın söylediği hangi şey açıkça Havva'yı etkiledi? Yılan hangi ilkelerden faydalandı?

Yılan mesajın bir parçasının yanlış olduğunu söylediğinde, Havva Allah'a danışabilirdi. Aden bahçesindeki eğitimin güzelliği buydu: öğrencilerin Yüce Öğretmenlerine erişimleri, kesinlikle bizim yeryüzünde kavrayabileceğimiz her şeyden daha öteydi. Fakat, oradan uzaklaşmak yerine, ilahi yardıma başvurmak yerine, Havva yılan'ın söylediğini kabul etti. Yılan'ın mesajda yaptığı değişikliği kabul etmiş olması, Havva'nın Allah ve O'nun Adem ile kendisine söylediklerine dair güveni üzerinde şüphe uyandırıyor.

Bu arada Adem de kendisini zor bir duruma sokuyor. “Âdem eşinin Allah'ın emrini çiğnediğini, sadakatlerinin ve sevgilerinin ölçütü olarak üzerlerine konulan tek yasağı hiçe saydığını anladı. Zihninde korkunç bir mücadele verdi. Havva'nın kendi yanından uzaklaşmasına izin verdiği için kederlendi. Ancak artık olan olmuştu; birlikte olmaktan keyif aldığı kadından ayrılması gerekiyordu. Bunu nasıl kabul edebilirdi”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa*, s. 22. Maalesef, iyiyi kötüden ayırabilmesine rağmen, o da yanlış seçim yaptı.

Buradaki aldatıcı alayı düşün: yılan, eğer ağaçtan yerlerse, onların “Tanrı gibi” olacaklarını söyledi. Ama Yaratılış 1:27 ayeti onların çoktan Tanrı gibi olduklarını söylememiş miydi? Bu, Adem ve Havva gibi en iyi eğitimi almış olsak bile, ne kadar kolay aldatılabileceğimize ve imanla itaatin neden bizim tek korumamız olduğuna dair bize ne öğretebilir?

Kaybedilmiş Olan Yeniden Kazanılıyor

Adem ve Havva, yılan'ın sözünü izlemeyi seçtiklerinde, diğer bir çok yapımla birlikte Allah'ın sınıfından sürgün edilmekle karşı karşıya kaldılar. Adem ve Havva'nın günahları yüzünden ne kaybettiklerini düşün. Onların düşüşlerini anladığımızda, günümüzdeki çağda bizim için eğitimin taşıdığı anlamı daha iyi anlayabiliriz. Sürgün edilmiş olmalarına rağmen, kusurlu dünyadaki yaşam, eğitimde yeni bir maksadın habercisi oldu.

Eğer Düşüş'ten önceki eğitim, Allah'ın Adem ve Havva'yı Kendisinden, karakterinden, iyiliğinden ve sevgisinden haberdar etmesinin yolu idiye, o halde Adem ve Havva sürgün edildikten sonraki eğitim, insanlığın bunlardan haberdar olmasına yardım etme ve aynı zamanda Allah'ın suretini bizde yeniden yaratma işidir. Allah'ın varlığından fiziksel olarak ayrılmış olmalarına rağmen, Allah'ın çocukları hala O'nu, O'nun iyiliğini ve O'nun sevgisini öğrenebilirler. Dua, hizmet ve O'nun Sözü'nü çalışma aracılığıyla, Aden bahçesindeki Adem ve Havva gibi Allah'ımıza yaklaşabiliriz.

İyi haber; İsa ve kurtuluş planı sayesinde, her şey kaybedilmiş değil. Kurtuluş ve yenilenme umuduna sahibiz. Ve Hristiyan eğitiminin çoğu, çocukları İsa'ya, O'nun bizim için yaptığına ve bize sunduğu yenilenmeye doğru yönlendirmektedir.

2. Petrus 1:3-11 ayetlerini oku. İnsanlar bahçeyi terk ettiklerinde kaybedilmiş olan her şey göz önüne alınacak olursa, bu ayetler kaybedilenlerin çoğunun yeniden kazanılabileceğine dair bizi yüreklendirmektedir. Petrus, hayatımızda Allah'ın suretinin yenilenmesiyle uğraşmak için ne yapmamız gerektiğini söylüyor?

İsa aracılığıyla, "hayata ve Allah'a adanmışlığa ilişkin bütün şeyler" bize verilmiştir. Ne vaat ama! Bu şeylerden bazıları ne olabilir? Petrus bize bir liste veriyor: iman, erdem, bilgi, özenetim, sabır ve benzerleri. Petrus'un üzerinde durduklarından birinin de bilgi olduğuna dikkat et. Bu düşünce, elbette eğitim kavramını beraberinde getiriyor. Gerçek eğitim, gerçek bilgiye, Mesih'i bilmeye götürecektir ve bu sayede sadece O'nun gibi olmakla kalmayıp, aynı zamanda O'na dair bilgimizi diğer insanlarla paylaşabiliriz.

Yasak ağacın "iyiliği ve kötülüğü bilme ağacı" olduğu gerçeği üzerine bir dakika düşün. Bu, her bilginin iyi olmadığı konusunda bize ne söylemeli? İyi ve kötü bilgi arasındaki farkı nasıl bilebiliriz?

Yetkiyi Hor Görenler

Bazı insanlar sınıfta “doğal öğrenci” kabul edilirler. Harika notlar almak için çok az çalışmaları yeterlidir. Konuyu kolayca kavrarlar. Bilgileri sanki “saplanır kalır”. Fakat, 2. Petrus 1. ve 2. bölümler, bizim Mesih’teki eğitimimizin, kendisini adayın herkes için fırsat eşitliği sağlayan bir deneyim olduğunu açıklığa kavuşturuyor.

2. Petrus 1. bölümün yüreklendirici sözleri, 2. Petrus 2. bölümdeki çarpıcı uyarı ile tezat oluşturuyor.

2. Petrus 2:1-17 ayetlerini oku. Petrus burada hangi güçlü ve kınayan sözleri söylüyor? Bu sert uyarı ve kınama içinde bir yandan bize hangi büyük umut vaat ediliyor?

Petrus’un 10. ayette yetkiyi hor görenler hakkında yazdıklarına dikkat et. Günümüzde de varlığını sürdüren bir tavra ne kadar keskin bir azar. Kilise gövdesi olarak biz, belirli bir seviyede yetkinin üstlenilmesi konusunda çalışmalıyız (bkz. İbraniler 13:7, 17, 24). Bizden, en azından onların kendi başlarına Rabb’e sadık olacakları seviyeye kadar, onlara boyun eğip itaat etmemiz isteniyor.

Fakat bu sert kınamalar içinde, Petrus (9. ayette) karşıt bir noktayı vuruluyor. Allah’ın aldatmayı seçenleri sürecektir kudrete sahip olduğunu fakat bununla birlikte, “kendi yolunda yürüyenleri karşılaştıkları denemelerden nasıl kurtaracağını” da bildiği söylüyor. Bizim Hristiyanlıktaki eğitimimizin bir kısmının, sadece ayardımlardan kaçınmak değil, aynı zamanda Allah’ın bizi ondan kurtarabileceği ve kurtardığı pek çok yöntemi ve aynı zamanda “gizlice aramıza yıkıcı öğretiler sokacak olanlara” (bkz. 2.Petrus 2:1) karşı korunmamıza edeceği yardımı öğrenmemiz olabilir mi? Ve ayrıca, yetkiyi hor görmek çok kınandığı için, bizim Hristiyan eğitimimiz aynı zamanda “önderlerinizi” (İbraniler 13:7) anlamanın, onlara boyun eğmenin ve itaat etmenin doğru yolunu öğrenmeyi barındırmamalı mı?

Gerçi Adem ve Havva’nın yetkiyi *hor gördüğü* söylenemez, sonuçta onlar bu yetkiye itaat etmemeyi seçtiler. Onların günahlarını bu kadar kötü yapan ise, bunu, bu yetkinin, yani Allah’ın Bizzat onlara söylediğinin açıkça inkâr edilmesine karşılık olarak yapmış olmalarıdır.

Sadece kilisede ya da ailede değil, genel olarak yaşamdaki bu yetki sorunu üzerinde daha da düşün. Hem yetkinin düzgün şekilde kullanılması hem de yetkiye düzgün şekilde itaat edilmesi neden çok önemli? Cevaplarını Sebte günü derste söyle.

EK ÇALIŞMA: “Kutsal çift yalnız Tanrı’nın babalık gözetimi altındaki çocuklar değil, bilge Yaratıcının eğitimi altındaki öğrencilerdi. Melekler ziyaretlerine geliyor, arada hiçbir perde olmaksızın Yaratıcıyla görüşebiliyorlardı. Yaşam ağacının verdiği kuvvetle dopdoluydular; zihinsel güçleri ise meleklerden biraz daha aşağı düzeydeydi. Görünen evrenin sırları, “bilgisi kusursuz olanın şaşılabilir işleri” (Eyüp 37:16) onlara tükenmez bir eğitim ve sevinç kaynağı sağlıyordu. İnsanın altı bin yıldır incelemekte olduğu doğanın yasaları ve etkinlikleri, her şeyin Sınırsız Tasarlayıcısı ve Uygulayıcısı tarafından zihinlerine açılmıştı. Yaprakla, çiçekle ve ağaçla sohbet ediyor, her birinden kendi hayatının sırlarını öğreniyorlardı. Adem, sulardaki güçlü liyatandan gün ışığında gezinen böceklerle kadar bütün canlıları tanıyordu. Bütün canlıları kendisi adlandırmış olduğundan hepsinin doğasını ve huyunu biliyordu. Tanrı’nın göklerdeki yüceliği, düzenli dönüşlerindeki sayısız dünya, “bulutların dengesi,” gecenin ve gündüzün ışık ve ses gizemleri; bunların tümü ilk atalarımızın araştırmasına açıldı. Ormanın her yaprağında, gece parlayan her yıldızda, yer kabuğunda, havada ve gökte Tanrı’nın adı yazılıydı. Yaratılışın düzeni ve uyumu Tanrı’nın sınırsız bilgeliğini ve gücünü gözler önüne seriyordu. Sürekli olarak, kalplerini daha derin sevgiyle dolduran ve yeni minnettarlık ifadeleri ortaya çıkaran bir cazibe keşfediyorlardı.”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa* 1. Cilt. s. 19.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Eğer Allah, aslen, okulun/işin insanların Kendisiyle ve Yaratımıyla karşılaşmaları için bir fırsat olmasını amaçladıysa, biz bugün hala işlerimizde Allah’ın amacına uyuyor muyuz? (Ücretli, eğitim, gönüllü, hizmet v.s.) işimiz aracılığıyla Allah’ı nasıl tanıyabiliriz?
- ❷ Şeytan’ın Aden bahçesindeki kurnazlığını göz önünde bulduğumuzda, kendi insani zayıflığımız karşısında hüsrana uğramamak elde değil. Adem ve Havva Allah’ın yakında olduğunu biliyorlardı, buna rağmen yılanın yarı gerçeğini kabul ettiler. Allah ile böylesine bir yakınlıktan uzaklaştırılmış olan bizler, ayartmanın üstesinden gelmemize yardım etmesi için nasıl hala O’ndan güç bulabiliriz?
- ❸ Yetki konusunu ve bu yetkiye itaat etmenin neden çok önemli olduğunu tartış. Yetkinin sınırları bulanıklaştığında ne olur? Yetki nasıl kötüye kullanılabilir ve öyle olduğunda nasıl karşılık veririz?

Sıkıntılı Bir Rahibe Yardım

Gabriel Golea Tarafından

Romanyalı bir rahip bir sorunla yanıma geldi.

“Doktora çalışmalarına başlayabilmem için heyet üyelerini iyi bir işim ve iyi bir eğitim seviyem olduğuna ikna edebilir misiniz?” dedi.

Rahip, Fransa'daki Strasbourg Üniversitesi'ne teoloji okumak için kaydolmuştu ancak doktora heyeti ilk önce bir yıl lisans eğitimini tekrarlaması gerektiğine karar vermişti. İkinci sınıf bir doktora öğrencisiydim. İkimizin de Romanya'dan geldiğimizi öğrenince arkadaş olduk.

Rahibe dönüp, "Tanrı'ya inanır mısın?" diye sordum gülümseyerek.

Çok şaşırılmıştı. "Tabii ki inanırım!" dedi.

"Duanın gücüne inanır mısın?" dedim.

Rahip, "Tanrı'nın mucizeler yapabileceğine inanıyorum" dedi.

"Bir ayın veya başka bir dini törenden bahsetmiyorum" dedim. "Doğrudan O'na dua edersek Tanrı dualarımızı cevaplayabilir."

Birkaç gün sonra rahibi benimle dua etmeye davet ettim. "Öğretim üyelerine sormadan önce, bu ibadeti bir prensip meselesi haline getirmeliyiz" dedim. Rahip bunu kabul etti.

Öğretim üyelerini rahip için kuralları değiştirmeye ikna etmeye değil, onlara Romanya'nın eğitim sisteminin Fransız standartlarını karşıladığını göstermeye karar verdim. Heyette yer alan yedi öğretim üyesiyle görüştim. Bir sonraki heyet toplantısında konuyu gözden geçireceklerine dair söz verdiler. Öğretim üyeleri rahibin bilgisini özel bir mülakatla test ettiler ve onu doktora programına kabul ettiler. Tanrı'ya bu mucizesi için şükrettik!

Dostluğumuz önümüzdeki iki yılda daha da büyüdü. Rahip genellikle ailemle konuşmak, yemek yemek ve ibadet etmek için evime gelirdi ancak üçüncü yılındayken rahip programı bırakacağını açıkladı. "Yeni bir işim var" dedi. "Romanya'nın din işlerinden sorumlu dışişleri bakanı olarak atandım."

Romanya'nın en büyük din yetkilisi olmuştu.

Sözlerinizin ve eylemlerinizin geniş kapsamlı etkisini asla bilemezsiniz.

Rahibin göreve geldiğini duyduktan sonra, Romanya'daki bazı Adventistler, özellikle Yedinci Gün Adventist Kilisesi gibi daha küçük dini mezhep üyelerine karşı dini özgürlük konusunda kısıtlamalardan korkuyorlardı ancak hiçbir baskı olmadı. Aksine, rahip tarafından yönetilen bakanlık tüm inançlara mensup insanlara karşı aşırı derecede adil ve objektifti.

İşine alıştıktan sonra, şaka yollu onunla bir fotoğraf çektirmek için ofisini ziyaret etmek istediğimi söyledim. "Çocuklarıma ünlü birini tanıdığımı göstermek istiyorum" dedim. Güldü ve "İstedğin zaman gel" dedi. Onunla arkadaşlığımız hala sürüyor.

GABRIEL GOLEA, PARIS, FRANSA'DA TEMEL EDİLEN FRANSTZ-BELÇİKA BİRLİĞİ YÖNETİCİSİ SEKRETERİDİR.

Aile

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 3:1-15, 2.Korintliler 4:6, Luka 1:26-38, Matta 1:18-24, Efesliler 4:15, 1.Yuhanna 3:18, Yasanın Tekrarı 6.*

HATIRLAMA METNİ: “Oğlum, babanın uyarılarına kulak ver, Annenin öğrettiklerinden ayrılma” (*Süleyman’ın Özdeyişleri 1:8*).

İnsanlar olarak biz (tercihen) her zaman öğreniyoruz. Aslında hayatın kendisi bir okul.

“İsrail’deki imanlı kişiler, en eski çağlardan beri gençlerin eğitimine büyük önem vermişlerdi. Allah, bebeklikten itibaren bile çocuklara, O’nun iyiliğinin ve büyüklüğünün, özellikle O’nun yasasında belirtildiği ve İsrail’in tarihinde açıkça görüldüğü gibi öğretilmesini buyurmuştu. Öğrenmeye açık zihinlere, Kutsal Yazılardan ilahiler, dualar ve dersler yerleştirilmeliydi. Anne ve babalar çocuklarına Allah’ın Yasası’nın, O’nun karakteri olduğunu ve onlar yasanın ilkelerini içtenlikle kabul ederlerken, Allah’ın suretinin, ruh ve akıl üzerinde oluşacağını öğretmeliydiler. Öğretimin büyük bir bölümü sözlü olarak yapılıyordu. Fakat buna rağmen gençler, İbrani yazılarını okumayı öğrendiler ve Eski Antlaşma’nın parşömen kağıt ruloları onların çalışmasına açıldı.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s.58.

İnsanlık tarihinin büyük bölümünde, eğitim genellikle evde gerçekleşti, özellikle de erken yaşlarda. Kutsal Kitap ailedeki eğitim hakkında ne diyor ve aile durumumuz ne olursa olsun ondan kendimiz için hangi ilkeyi öğrenebiliriz?

*10 Ekim Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

İlk Aile

Aslında Kutsal Yazılar'ın kendi sayfalarında, bize, insanlığın ilk günlerindeki aile eğitimine dair pek fazla—aslında hiç—bilgi verilmiyor fakat o zamanlarda eğitimin aile yapısı içinde gerçekleşiyor olduğundan emin olabiliriz.

“Aden bahçesindeki eğitim düzeninin merkezinde aile vardı. Adem, ‘Tanrı Oğlu’ydu’ (*Luka 3:38*) ve En Yüce Olan'ın çocukları, dersi Babaları'ndan alıyorlardı. Onlarınki, kelimenin tam anlamıyla bir aile okuluymdu.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 33.

Her ne kadar ne öğretildiğini bilmiyor olsak da, yaratımın harikalarının ve günah sonrasında ise kurtuluş planının ele alındığından emin olabiliriz.

Aşağıdaki ayetler ne öğretiyor ve bunlar neden Adem ve Havva'nın çocuklarına aktardıkları eğitimin mutlaka birer parçasıydılar? (*Yaratılış 1–2, Yaratılış 3:1–15, 2.Korintliler 4:6, Luka 10:27, Galatyalılar 3:11, Vahiy 22:12*)

“Dünyanın başlangıcında kurulmuş olan eğitim düzeninin, onu takip eden tüm dönemler boyunca insanlık için bir örnek oluşturması gerekiyordu. Onun ilkelerinin bir örneği olarak, ilk atalarımızın evi olan Aden bahçesinde bir örnek okul kurulmuştu.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 20.

Hristiyan eğitimi, aileleri ve üyeleri öğretiyle, ibadetle, bilgiyle, kardeşlikle, müjdecilikle ve hizmetle eğitime taahhüdüdür. Ev, aile üyelerine Allah'ın sevgisi ve vaatleriyle ilgili vaizlik yaptığı yerdir. Orası, İsa'nın çocuklara Rableri, Kurtarıcıları ve arkadaşları olarak tanıtıldığı, Kutsal Kitap'ın Allah'ın Sözü olarak el üstünde tutulduğu yerdir. Aile, senin göksel Baban'la sağlıklı bir ilişkinin neye benzediğini biçimlendirdiğin yerdir.

Yaratılış 4:1–4 ayetlerinde hem Kayın, hem de Habil Rabb'e sunularını getiriyorlar. Onların, sunuların anlamını ve önemini, kurtuluş planıyla ilgili aldıkları aile dersinde öğrenmiş olduklarını kesinlikle tahmin edebiliriz. Elbette, öyküde gördüğümüz gibi, iyi bir eğitim he zaman umut ettiğimiz gibi sonuçlara götürmüyor.

Evdaki durumun ne olursa olsun, onun gerçeğin öğretildiği ve hayata geçirildiği bir yer olması için hangi seçimleri yapabilirsin?

İsa'nın Çocukluğu

Kutsal Yazılar, bize İsa'nın çocukluğu ile ilgili çok az bilgi veriyor. Bu yıllarla ilgili pek çok şey bir gizem olarak kalmaya devam ediyor. Fakat O'nun dünyasal ebeveynlerinin, Meryem ve Yusuf'un kişilikleri hakkında bilgiye sahibiz ve onlar hakkında öğrendiğimiz şeyler, O'nun çocukluğu ve ilk eğitimine dair bazı şeylerin açıklığına kavuşmasına yardım edebilir.

Bu ayetler Meryem ve Yusuf hakkında bize ne öğretiyorlar ve İsa'nın ebeveynleri tarafından nasıl eğitilmiş olabileceği konusunda bize nasıl anlayış sağlayabilirler?

Luka 1:26–38 _____

Luka 1:46–55 _____

Matta 1:18–24 _____

Bu ayetler sayesinde, Meryem ve Yusuf'un her ikisinin de, Allah'ın yasalarına ve buyruklarına itaat ederek yaşamaya çalışan imanlı Yahudiler olduklarını görebiliriz. Ve gerçekten de, Rab onlara gelip, onlarla beraber neler olacağını açıkladığında, imanla kendilerine söylenen her şeyi yerine getirdiler.

“İsa, çocukken havra okullarında öğrenim görmedi. Annesi O'nun ilk “insan” öğretmeniydi. Annesinden ve peygamberlerin yazılarından göksel bilgileri öğrendi. O annesinin dizlerinde, O'nun, İsrail için Musa'ya söylediği sözleri dinledi. Çocukluktan çıkıp gençliğe adım attığında hahamların okullarında eğitim görmek istemedi. O'nun, bu tür kaynaklardan elde edilen bir eğitime ihtiyacı yoktu çünkü O'nun öğretmeni Allah'ıydı.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s.58, 59.

Onların iyi ve imanlı öğretmenler olduklarına şüphe yok fakat Luka 2:41–50 ayetlerindeki öykünün ortaya koyduğu gibi, oğullarında onların anlamadıkları fazladan bir şeyler vardı çünkü İsa, Kendisine yalnızca Rab tarafından açıklanmış bilgi ve bilgeliğe sahipti.

Yukarıdaki Ellen White alıntısını bir daha oku. O'nun annesinin dizinde Bizzat Kendisinin söylediği sözleri nasıl öğrendiği konusunda, Ellen G. White'ın burada yazdıklarını nasıl kavrayabiliriz? Bu bize Allah'ın muazzam sevgisi hakkında ne diyor? Düşkün ve günahkâr varlıklar olan bizler, buna nasıl karşılık vermeliyiz?

İletişim

Bir anlamda, eğitim her seviyede iletişimdir. Öğretmen, öğrencilere aktarmak için ilime, bilgiye, gerçeğe sahip olan kişidir. Çok fazla bilgiyle dolu olan kişi, en azından öğretim bakımından, onu diğerleriyle paylaşabilirdi yoksa bildiklerinin ne anlamı olur?

Fakat başka bir düzeyde, iyi öğretme becerilerine sahip olmak sadece iletişim kurabilmekle sınırlı değildir. Bir ilişki inşa etmek, sürecin tamamı için ayrıca çok önemlidir. “Gerçek öğretmenin, öğrencilerine verecek kendi arkadaşlığından daha değerli çok az armağanı vardır. Yetişkinler için geçerli olan, çocuklar için de geçerlidir ancak sevgi aracılığıyla iletişim içerisinde olursak, onları anlayabiliriz ve en etkili şekilde fayda sağlamak için, onları anlamamız şarttır.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 212.

Diğer bir deyişle, iyi öğretim aynı zamanda duygusal ve kişisel seviyede de işler. Ailenin bir okul olması konusunda da, bu çok önemlidir. Öğretmen ve öğrenci arasında iyi bir ilişki inşa edilmesi şarttır.

İlişkiler, iletişim aracılığıyla kurulur ve gelişir. Hristiyanlar, örneğin Kutsal Kitap'ı okuyarak ya da dua ederek, Allah ile iletişime geçmediklerinde, Allah ile olan ilişkileri durgunlaşır. Aileler, eğer Mesih'in lütfu ve bilgisiyle gelişeceklerse, ilahi rehberliğe ihtiyaç duyarlar.

Aşağıdaki ayetleri oku. Bu ayetlerden ailede (ya da aile dışında) güçlü ilişkilerin nasıl inşa edileceği konusunda ne öğrenebiliriz? (*Mezmurlar 37:7–9; Süleyman'ın Özdeyişleri 10:31, 32; Süleyman'ın Özdeyişleri 27:17; Efesliler 4:15; 1.Yuhanna 3:18; Timoteos 3:1, 2; Yakup 4:11*)

İletişimin doğru tohumlarını ekmeye zaman ayırmak, sadece aile üyelerini Mesih ile kişisel bir ilişkiye hazırlamakla kalmayacak, aynı zamanda aile içindeki ilişkilerin gelişmesine de yardım edecektir. O, çocuklarımız ergenliğe ve yetişkinliğe ulaştığında, kurduğunuza memnun olacağınız iletişim kanallarını geliştirecektir. Çocuk sahibi olmasanız bile, bu ayetlerdeki ilkeler her türlü ilişkide işe yarayacaktır.

Neden sadece ne söylediğimizin değil, nasıl söylediğimizin de çok önemli olduğu üzerine de düşün. Söylediğinde haklı olmana rağmen, onu ifade etme biçiminin büyük ölçüde sözlerinin etkisini mahvettiği durumlardan ne öğrendin?

Ebeveynlerin Üzerine Düşen Görev

“Ey babalar, siz de çocuklarınızın öfkesini uyandırmayın. Onları Rab’bin terbiye ve öğüdüyle büyütün” (*Efesliler 6:4*).

“Erdemli kadını kim bulabilir? Onun değeri mücevherden çok üstündür” (*Süleyman’ın Özdeyişleri 31:10*).

Ebeveynler müthiş bir sorumluluk taşımaktadırlar. Baba, ailenin başıdır ve Aile de kilisenin, okulun ve toplumun yuvasıdır. Eğer baba zayıf, sorumsuz ve yetersizse, aile, kilise okul ve toplum unun sonuçlarına katlanacaktır. “Ruh’un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur” (*Galatyalılar 5:22-23*).

Anneler de belki de tüm toplumdaki en önemli işleve sahipler. Çocuklarının kişiliğine biçim vermek ve evin atmosferini belirlemede büyük etki sahibiler. Babalar, çocuklarının eğitiminde anneler ile birlikte çalışmak için yapabildikleri her şeyi yapmalılar.

Anneler ve babalar bu ayetlerden ne öğrenebilirler? (*Efesliler 5:22, 23, 25, 26; 1.Korintliler 11:3; 2.Korintliler 6:14; Romalılar 13:13, 14; 2.Petrus 1:5-7; Filipililer 4:8*)

Hristiyan ebeveynler, davranışlarıyla kutsal kitaba dayanan ahlâki bir Mesih ve kilise örneği oluşturma yükümlülüğüne sahiplerdir. Evlilik ilişkisi, Mesih’in kilise ile olan ilişkisinin bir paralelidir. Ebeveynler, önderlik etmeyi reddettiklerinde ya da gaddarca bir tavırla önderlik ettiklerinde, kendi çocukları ve dünya için Mesih’in yanlış bir betimlemesini sunuyorlar demektir. Allah tüm Hristiyan ebeveynlere özenle ve sebat ederek çocuklarını eğitmelerini emrediyor (*Yasa’nın Tekrarı 6:7*). Ebeveynler, çocuklarına Rabb’i tüm yürekleriyle sevmeyi öğretme sorumluluğuna sahipler. Rab’den korkmayı, O’na tümüyle bağlılıkla itaat etmeyi öğretmek zorundalar.

Yasanın Tekrarı 6:7 ayetinde, İsrail oğullarına, çocuklarına Rabb’in halkı için yaptıklarıyla ilgili vermeleri gereken eğitime dair açık talimatlar bulunmaktadır. Atalarımızın çocuklarına anlatacakları öykü de önemlidir fakat Mesih’in çarmıhından sonra yaşayan bizlerin anlatacak daha da önemli bir öyküsü yok mu?

Bu sebeple, çocuklarımıza sağlamamız gereken tedavi ya da eğitim, üzerlerine Allah’ın hakikatini döktüğümüz ve onları Mesih’le olan kendi ilişkilerine hazırladığımız sürekli ve öngörülse bir iştir.

Fakat sonuçta, her birimiz özgür irade kutsal armağanına sahibiz. En nihayetinde, büyüyüp yetişkinler olduklarında, çocuklarımız Allah’ın karşısında kendi cevaplarını verecekler.

Unutmayın

İsrail oğulları Vaat Edilen Ülke'ye girmeden önce, Musa onlarla bir kez daha konuşarak, Allah'ın onlara önderlik ettiği pek çok harika olayı hatırlattı ve Rabb'in onlar için yapmış olduklarını unutmamaları için onları tekrar uyardı. Yasanın Tekrarı bir çok yönden Musa'nın son arzusu ve vasiyetiydi. Ve binlerce yıl önce, bugün yaşadığımız hayattan çok farklı bir kültürde ve hayat standartlarında yazılmış olmasına rağmen, ilkeler bizim için de geçerliliğini koruyor.

Yasanın Tekrarı 6. bölümü oku. Bu bölümden Hristiyan eğitiminin ilkelerine dair ne öğrenebiliriz? Sadece kendi çocuklarımıza değil, Allah ve O'nun büyük kurtarma işleri ile ilgili bizim bildiklerimizi bilmeyen herkese öğrettiklerimizin merkezinde ne olmalı? Bu ayetlerde aynı zamanda hangi uyarılar mevcut?

Çocuklarına öğretmeleri gerekenler içerisinde, Allah'ın onların arasında yaptığı fevkalade işler en önemlileriydi. Ve aynı şekilde Allah'ın onlar için tüm yaptıklarını unutmamaları için de açıkça uyarıda bulunulmuştu.

Eğer ebeveynler kutsal kitap öğretilerini çocuklarının hayatlarına dahil etmekte ilk büyük işlevi gerçekleştireceklerse, o halde, elbette kendi hayatlarını çocuklarına verecek yeterli bilgi ve zamana sahip olacak şekilde tanzim edip hazırlama sorumluluğuna sahipler.

“Çocuğun ilk öğretmeni annesidir. Çocuğun gelişiminin en hızlı olduğu, öğrenmeye en yatkın olduğu çağlarda, eğitimi büyük oranda annesinin elleindedir.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 275.

Ebeveynlerin, Allah'ın sevgisi ve vaatleri hakkında çocuklarına vaizlik etmeleri gereken asıl zaman işte bu dönemdir. Çocuklarınıza bizzat Allah'ın bilgelliğini ve vaatlerini öğretmek için düzenli bir takvim belirlemek, ailenin gelecek kuşaklarını olumlu yönde etkileyecektir.

Şu ayeti oku: “Onları çocuklarınıza belletin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin” (Yasa'nın Tekrarı 6:7). Burada ne demek isteniyor ve Rabb'in gerçeğini sadece çocuklarımızın önünde değil kendi önümüzde de tutmanın ne kadar önemli olduğu konusunda bize ne söylemeli?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, kitabından, 275-278 sayfalarındaki “Preparation [Hazırlık]”, 283–286 sayfalarındaki “Cooperation [İşbirliği]” ve 287–297 sayfalarındaki “Discipline [Terbiye]” bölümlerini oku.

“Hem babaların, hem de annelerin üzerine, çocuğun erken dönem ve sonrasındaki eğitimi ile ilgili sorumluluklar düşer ve ebeveynlerin her ikisi için de dikkatli ve derinlemesine hazırlık en önceliklisidir. Babalık ve annelik olasılığını üstlenmeden önce, erkekler de kadınlar da fiziksel gelişimin yasalarına aşına olmalıdırlar. . Aynı zamanda zihinsel gelişim ve ahlâki eğitimin yasalarını anlamalıdırlar.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 276.

“İşbirliği, ev yaşamında anne ve baba arasında başlamalıdır. Onlar, çocuklarının eğitiminde ortak sorumluluğa sahipler ve sürekli olarak birlikte hareket etmek için çaba göstermelidirler. Birbirlerine güç vermek için Allah’tan yardım isteyerek, kendilerini O’na teslim etsinler. . . . Çocuklarına bu eğitimi sağlayan ebeveynlerin, öğretmeni eleştirdikleri pek görülmez. Hem çocuklarının menfaatinin hem de okula karşı adaletli olmanın bunu gerektirdiğini anlarlar, bu sebeple, kendileriyle aynı sorumluluğu taşıyan öğretmene olabildiğince destek olup onu onurlandırır.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 283.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Çocuğumuz olsa da olmasa da, hepimiz bir çeşit konutta yaşıyoruz ve diğer insanlarla da etkileşim içindeyiz. Bu haftanın dersinden, yaşadığın yerdeki ya da başka yerlerdeki diğer insanlarla olan etkileşiminde hatta onlar için tanıklığında sana yardım edebilecek ne öğrendin?
- ❷ Eğitimi iyi bir şey olarak görmeye meyilliyizdir. (Sonuçta kim eğitime karşı olabilir ki?) Fakat durum her zaman böyle midir? Eğitimin amacından saptırılarak kötü bir şeye dönüştürülmesinin örnekleri neler olabilir? Bu olumsuz örneklerden, eğitimi iyi bir şey yapmamıza yardım edecek ne öğrenebiliriz?
- ❸ Çarşamba gününün dersinde belirtildiği gibi, her birimiz özgür irade kutsal armağanına sahibiz. Er ye da geç, çocuklar gençlere ve sonra da birer yetişkine dönüştüklerinde, çocuklukları boyunca kendilerine öğretilen Allah hakkında kendi kararlarını verecekler. Diğer insanlara müjde hakkında tanıklık etmek isteyen ve onlara müjdeyi öğretmek isteyen her ebeveyn—aslında her kişi—, özgür irade hakkındaki bu çok önemli hakikati neden her zaman aklında tutmalıdır?

Tüm Afrika'da Avustralyalı Riskler

Vania Chew Tarafından

51 yaşındaki Ettiennne McClintock, Etiyopya'da hiçbir şeyi kabul etmiyordu.

3ABN Avustralya'nın radyo sunucusu, Doğu-Orta Afrika bölgesi yönetimi tarafından düzenlenen 2019 Üye Katılım toplantılarının bir parçası olarak Etiyopya'nın en büyük ikinci şehri olan Awassa'dan 35 kilometre uzaklıkta bulunan kırsal bir kasaba olan Shisho'da vaaz veriyordu. Elektrik sürekli kesilip duruyordu ve ilk iki gece programı karanlıkta sunarak geçirdi.

Teknik zorluklara rağmen açık hava toplantılarına 400'den fazla kişi katıldı. Kalabalık, kilisenin idare edebileceğinden çok daha büyüktü ve Ettiennne de çatısı üstünkörü plastik levha ile kaplanmış bir barınaktan vaaz veriyordu.

Ettiennne üçüncü toplantısına hazırlanırken endişeliydi. Kiralanan bir jeneratör güç sağlasa da, açılış saatinden sadece 30 dakika önce yağmur yağmaya başladı. Yağmurun insanları toplantıya katılmalarını engellememesini umuyordu.

Toplantının başlarında yağmur durdu ama yağmur bulutları gökyüzünü iyice doldurmuştu. Yağmur başladığında Ettiennne'in vaazına zar zor 15 dakika kalmıştıYağmur sağanak hale geldikçe insanlar kiliseden ayrılmaya başladı. Ettiennne geçici yapılan barınaklarında biraz da olsa yağmurdan korunmasına rağmen dinleyiciler açık havada oturuyordu.

Ettiennne, "Kilise ihtiyarları ve ben yağmurun yağmaması için dua ettik ama yağmur yine de yağıyor" diye anımsadı. "Bir şey yapmalıydık. Ama ne?"

Aniden aklına bir şey geldi. Her akşam Tanrı'nın hastalığın, günahın ve ölümün üstündeki gücü hakkında vaaz ediyordu ancak Tanrı'nın hava üzerinde de gücü ve yetkisi vardı. Yağmurun durması için dua edebilirdi. Peki ya Tanrı yağmuru durdurmazsa? Mesajı güvenilirliğini yitirir ve insanlar vaaza katılmaktan vazgeçebilir.

O anda Ettiennne'in aklına 1.Yuhanna 5:14 geldi. : "Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi işitir." (Yeni Çeviri).

Ettiennne sessizce dua etti, "Tanrım buna inanıyorum ama lütfen benim imansızlığıma bir çare bul."

Çevirmen aracılığıyla vaazı dinleyenleri yağmurun durması için onunla dua etmeye davet etti. "Amin" dedikten bir süre sonra yağmur durdu. Programın geri kalanı boyunca bir daha yağmur yağmadı. Vaazdan sonra yaklaşık 200 kişi dua istemek için sıraya girdi. "Her yerde diz çökmüş insanlar vardı" dedi Ettiennne. "Biz çamurların içinde diz çökerek Tanrı'ya şükran ve bağlılık için dua ettik."

Dinleyicilerin yarısının yerde diz çöktüğünü gören Ettiennne, ailesinin ve arkadaşlarının Avustralya'daki ibadet toplantıları için dua ettiklerini hatırladı. Tanrı'ya onların duaları için teşekkür etti.

"Tanrı bana yeni bir deneyim yaşattı" dedi. "Hayatımın bu noktasına kadar Tanrı'nın küçük mükâfatları için küçük riskler aldım. Bu beni rahatsız ve savunmasız hissettiren büyük bir riskti ancak mükâfat harikaydı."

Öğretmen olarak Yasa

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yasa'nın Tekrarı 6:5; Yasa'nın Tekrarı 31:9-27; Romalılar 3:19-23; Vahiy 12:17; 14:12; Markos 6:25-27; İbraniler 5:8.*

HATIRLAMA METNİ: “Tanrımız RAB’bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz” (*Yasanın Tekrarı 6:5*).

Pavlus, Galatyalılar’ı yasacılıkla ilgili uyarırken şöyle yazmıştı: “Öyleyse Kutsal Yasa Tanrı’nın vaatlerine aykırı mıdır? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilseydi, elbette insanlar yasayla akladı” (*Galatyalılar 3:21*). Eğer bir yasa “yaşam verebiliyor” olsaydı, o mutlaka Allah’ın yasaı olurdu. Fakat burada Pavlus’un söylemek istediği, biz günahkârlar için Allah’ın yasaı bile yaşam veremez. Peki neden? “Oysa İsa Mesih’e olan imana dayanan vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor” (*Galatyalılar 3:22*).

Fakat, eğer yasa günahkârlara yaşam veremiyorsa, o halde bize lütfâ duyduğumuz ihtiyacı göstermek dışında maksadı nedir? Yani yasanın işlevi sadece olumsuz mu, sadece bize günahlarımızı göstermesi için mi var?

Hayır; yasanın var olmasının sebebi, bizi sadece İsa’da bulunan yaşam tarzına yönlendirmektir. Gerçek eğitim de işte böyle olmalıdır, bizi lütüflâ, imanla ve Mesih’e itaatle dolu bir yaşama yönlendirmelidir. Bu sebeple, bu hafta bütün Hristiyan eğitimi mevzusunda Allah’ın yasaının işlevini çalışacağız. Bunu yaparken de, her ne kadar bizi kurtarmasa da, yasanın yine de bize iman hakkında, lütuf hakkında ve Allah’ın düşkün insanlığa duyduğu sevgi hakkında neler öğretebilecek olduğuna bakalım.

*17 Ekim Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Allah'ı Sevmek ve O'ndan Korkmak

Yasanın Tekrarı kitapçığı, Musa'nın sonunda Vaat Edilen Ülke'ye girecek olan yeni bir İsrail nesline söylediği son sözleri barındırmaktadır. Ülkeye girmeden önce, onlara söyleyecek çok açık sözleri ve talimatları vardı.

Yasa'nın Tekrarı 31:9-13 ayetlerini oku. Rab'den korkmak ne anlama geliyor?

Allah, Yasası'nı İsrail'e bildirme yöntemlerinde maksatlıydı. Yasaları unutulmasını diye her hazırlığı yapmıştı. Allah böylelikle, sabırlı bir öğretmendir. O, öğretir, tekrarlar, peygamberler gönderir ve mesajını açıklamak için Kullarını kullanır. Ve bunu tekrar tekrar yapar. Aslında, Eski Ahit yazılarının pek çoğu Allah'ın halkına hayat yolunu takip etmeyi öğretme çabası değil midir?

Bu ayetlerde Musa'nın gelecek nesillerin yasayı öğrenmesinin önemini nasıl da vurguladığına dikkat et. Musa onu iki aşamalı bir süreç olarak tarif ediyor. Yasayı önce çocuklar duyacak ve "Tanrınız RAB'den korkmayı" (*Yasa'nın Tekrarı 31:13*) öğrenecekler.

Önce duyacak, sonra Allah'tan korkmayı öğrenecekler. Yani, yasayı öğrenilmesiyle, korkunun yasayı bilmenin doğal bir sonucu olmayacağı varsayılıyor. Allah'tan korkma sürecinin öğrenilmesi gerekli. Musa, bilgi ve korkunun doğrudan sebep sonuç ilişkisi değil, birer süreç olduklarını kastediyor.

Ayrıca, insanlara bir yandan "Tanrınız RAB'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz" (*Yasa'nın Tekrarı 6:5*) denildiğinde, "Allah'tan korkmak" ne anlama geliyor? Belki de bunu bir çocuğun, ne demek istediğini söyleyen, söylediklerinde ciddi olan ve bu şekilde ona sevgisini ve ilgisini gösteren babasını sevmesi ve ondan korkmasıyla karşılaştırabiliriz. Böyle bir baba karşısında, eğer kabahat işlersen, bu kabahatin sonuçlarına da gerçekten katlanmak zorundasındır. Biz de Allah'ı hem sevip hem de O'ndan korkabiliriz ve bunu yapmalıyız. Bu ikisi birbiriyle çelişkili değildir. Allah'ı daha iyi tanıdıkça, O'nun iyiliği sayesinde gittikçe O'nu daha çok severiz fakat öte yandan Allah'ı daha iyi tanıdıkça, O'ndan gittikçe daha çok korkarız çünkü O'nun muazzam kutsallığı ve doğruluğu karşısında kendimizin ne kadar günahkâr ve haksız olduğumuzu ve yalnızca lütuf-hak edilmemiş değer-sayesinde var olabildiğimizi görürüz.

Allah'ı hem sevmek hem de O'ndan korkmaktan sen ne anlıyorsun?

Sana Karşı Bir Tanık

Musa yakında öleceğini anladığında, arkada bırakacağı vaziyetin son derece farkındaydı. Ölümünden sonra İsraililerin Vaat Edilen Ülke Kenan topraklarına gireceğini biliyordu. Aynı zamanda, uzun zamandır arzuladıkları topraklara kavuştuklarında, onların başkaldıracaklarını da biliyordu.

Yasanın Tekrarı 31:14-27 ayetlerini oku. Musa ölmeden önce hangi hazırlıkları yapıyor? Musa'nın en büyük endişeleri neler ve bu endişeleri nasıl dile getiriyor?

Musa'nın buradaki tavrı, sanki yerini başkasına devretmeye hazırlanan bir öğretmeninkine benziyor gibi görünebilir. Öğrencilerinin kendisi başlarında sınıfı yaramazlık yaptıklarını biliyordu, bu sebeple kendisi yokken başkaldırmayacaklarını düşünerek kendisini kandıramazdı. Antlaşma sandığını taşıyan Levililere, onlara karşı "tanıklık" etsin diye, Yasa Kitabını sandığın yanına koymalarını söylüyor. Musa burada kendisinin yerine gelecek kişiye sadece bir ders planı aktarmıyor, bir tanık aktarıyor. Musa, Yasa Kitabı'ndan sanki adamların yüreklerini azarlama kudretine sahip yaşayan bir varlıkmiş gibi bahsediyor.

Yasayı, "onlara karşı bir tanık" olarak düşün. Bu düşünceyi aynı zamanda Yeni Ahit'te de nasıl anlıyoruz? Romahlılar 3:19-20 ayetlerine bak. Yani, yasa bizi lütfâ duyduğumuz ihtiyaca ne şekilde yönlendiriyor?

Yasanın Tekrarı 31. bölümde, Allah Musa'ya Rabb'in ona öğrettiği bir ezgiyi yazıya geçirmesini emrediyor. Daha sonra da Musa'nın bu ezgiyi İsraililer'e öğretmesi gerekiyordu çünkü 19. ayette yazdığı gibi, o "ezgi İsraililer'e karşı benim tanığım olsun". Bir kez daha Allah'ın talimatlarının kişileştirildiğini görüyoruz. Bir ezgi, mırıldanıldığı zaman çok daha kolay bir şekilde yayılır ve paylaşılır. Ve eğer tanık bir ezgi ise, insanların dönüp kendilerine bakarak, onun kendileri hakkında ne söylediğini fark etmelerini sağlayabilir.

Allah'ın yasasına itaat etmeye, Allah vergisi gücümüzle çalışırken bile, O'nun yasası hangi şekillerde "bize karşı bir tanık" olarak işlev görür? Bu tanık, hayatlarımızda müjdeye duyduğumuz ihtiyacı bize nasıl öğretir?

İşlerinizin Rast Gitmesi

Kutsal Kitap boyunca Allah'ın yarasını bilmenin—ve ona itaat etmenin—diğer sonuçlarını duyarız.

Yeşu 1:7, 8 ayetlerini oku. Rab, Yeşu'ya ne diyor ve bu ayetlerdeki ilkeleri biz bugün ne şekilde uygulayabiliriz?

Yeşu Kenan ülkesine gireceği sırada Rab ona şöyle diyor: “Yeter ki, güçlü ve yürekli ol. Kulum Musa'nın sana buyurduğu Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmeye dikkat et. Gittiğin her yerde başarılı olmak için bu yasadaki ayrıma, sağa sola sapma” (Yeşu 1:7).

Bu, itaatın bir yan ürünü olarak başarı kavramı, günümüz dünyasının başarı ölçme biçimleriyle karşılaştırıldığında çok zıt görünebilir. Bugün birçok kişi başarının işaretlerinin yenilik, yaratıcılık ve özgüven olduğuna inanıyor. Belirli bir sektörde başarılı olmak için sıra dışı bir yeteneğe ve risk alma becerisine sahip olmak gerekiyor.

Fakat Allah'ın gözünde başarının çok farklı dayanakları var.

Vahiy 12:17, Vahiy 14:12, Romalılar 1:5, Romalılar 16:26, Yakup 2:10–12 ayetlerini oku. Bu ayetler, bugün Allah'ın yarasına itaat konusunda bize ne söylüyorlar? Yani, Allah'ın yarasına itaat ile kurtarılmasak bile, ona hala riayet etmek neden önemli?

Eski Ahit, Yeni Ahit, Eski Antlaşma, Yeni Antlaşma fark etmez: Kutsal Kitap'a inanan Hristiyanlar olarak Allah'ın yarasına itaat etmemiz isteniyor. Yasayı ihlal etmek, yani günah işlemek ancak acı, ıstırap ve sonsuz ölüme yol açabilir. Kim günahın, yani Allah'ın yarasını ihlal etmenin sonuçlarını kendi hayatında görüp öğrenmemiştir ki? Eski İsrail'in gönenç içinde olmak için Allah'ın yarasına itaat etmesinin gerekliliği durumu (her ne kadar onların aynı zamanda lütfi da ihtiyaçları vardırıysa da), bugün bizim için de farklı değildir. Bu sebeple, Allah'ın yarasını, Hristiyan eğitiminin bir parçası olarak imanla yaşamanın ve Allah'ın lütfunun önde gelen unsuru olarak tutmalıyız.

Günahın sonuçlarına dair senin kendi deneyimin ne oldu? Bu tecrübenden, diğer kişilerle paylaşabileceğin ve belki de onları aynı hatalara düşmekten alıkoyabilecek ne öğrendin?

Yasa'yı Tutanların Uğraşları ve Mücadeleleri

Allah'ın gönendirdiği kişilerle kanıtlandığı gibi, O'nun yasasına uymanın büyük faydaları vardır. Yeşu, Allah'ın hükümlerine harfiyen uydu ve İsrail halkına iyi bir şekilde önderlik etti. Rab, eğer yasaya uyarlarsa, işlerinin rast gideceğini İsrail'e tekrar tekrar söyledi.

2. Tarihler 31:20, 21 ayetlerini oku. Bu metinde Hizkiya'nın işlerinin rast gitmesinin önemli sebepleri nelerdir?

Hangi eğitim mekanında olursak olalım, itaat etmenin önemini vurgulamalıyız. Fakat öğrencilerimiz aptal değil. Er ya da geç bazı insanların imanlı, sevgi dolu ve itaatkâr olduklarının farkına varacaklardır. Peki bunda sorun nedir? O insanların başına da felaketler geliyor. Bunu nasıl açıklayacağız?

Gerçek şu ki, açıklayamayız. Biz günahın ve kötülüğün dünyasında, büyük mücadelenin hiddetlendiği bir dünyada yaşıyoruz ve hiçbirimiz onun dışında değiliz.

Bu ayetler, bu zor soru hakkında bize ne öğretiyor? (Markos 6:25–27; Eyüp 1, 2; 2.Korintliler 11:23–29)

İyi ve imanlı insanların, yasaya sadık kalan insanların, en azından dünyanın anladığı anlamda, her zaman işlerinin rast gitmediğinesüphe yok. Ve burası da bu zor soruya, biz yasanın önemini öğretmeye çabaladıkça mutlaka sorulacak olan soruya, kısmi bir cevap olabilir. “İşlerinin rast gitmesi” derken tam olarak ne anlatmak istiyoruz? Mezmurcu ne demişti? “Kötülerin çadırında yaşamaktansa, Tanrım'ın evinin eşliğinde durmayı yeğlerim” (Mezmurlar 84:10). Dünya ölçütlerinden değerlendirildiğinde, Allah'a sadık olan ve O'nun yasasına itaat edenlerin bile, en azından şimdilik, her zaman “gönenc içinde” olmadıklarına şüphe yok. Öyle olmadığını söylersek, öğrencilerimize kötülük yapmış oluruz.

İbraniler 11:13–16 ayetlerini oku. Bu ayetler, neden imanlı olanların yine de bu hayatta acı çektiğini anlamamıza nasıl yardım ediyor?

Örneğimiz, İsa

Allah'ın Oğlu İsa Mesih, yegâne insan hayatını Babası'na kusursuz bir itaat içinde, O'nun yasasına kusursuz bir itaatle yaşadı. Bunu yaptı çünkü bu sayede sadece bizim vekilimiz olarak kalmadı, aynı zamanda bizim örneğimiz oldu.

Aşağıdaki ayetleri oku: *Luka 2:51, 52; Filipililer 2:8; İbraniler 5:8; Yuhanna 8:28, 29. Bu ayetler Mesih'in yaşamı boyunca süren itaatini bize ne şekilde hatırlatıyor?*

Yuhanna'nın şu sözü belki de söyledikleri içinde en iyisiydi: “ ‘Tanrı’da yaşıyorum’ diyen, Mesih’in yürüdüğü yolda yürümelidir” (*1. Yuhanna 2:6*). Mesih'in yaşamına ve yeryüzündeki hizmetine dikkatle baktığımızda, O'nun itaati ile Babası'nı nasıl hoşnut ettiğini kolayca görürüz. Mesih peygamberlik sözünü tamamladı ve yaşamı boyunca Allah'ın yasalarını savundu.

Aynı, Allah'ın Musa'ya İsrail'e karşı tanıklık etsin diye yasasını yazmasını söylemesi gibi, Mesih de elçileri için, öğrencileri için, günahkârlar ve kutsallar için tanıklığın yaşayan bir tecessümüydü. Artık, uymamız gereken bir takım kurallardan ziyade, takip etmek için etten kemikten bir insan olan İsa örneğine de sahibiz.

Öğretmenler olarak, öğrencilerimize İsa ve O'nun Babası'na olan itaatinden daha iyi bir örnek sunabilir miyiz?

“İnsanları Allah'a itaatten bağımsız kılan Mesih'e olan bu sözümona iman aslında iman değil, küstah bir varsayımdır. ‘İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz;’ fakat ‘tek başına eylemsiz iman da ölüdür’ (*Efesliler 2:8, Yakup 2:17*). Mesih dünyaya gelmeden önce kendisi hakkında şunu söyledi: ‘Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben, yasan yüreğimin derinliğindedir’ (*Mezmurlar 40:8*). Ve tekrar göğe yükselmeden hemen önce şöyle söyledi: ‘Babam’ın emirlerini tuttum, ve O'nun sevgisinde duruyorum’ (*Yuhanna 15:10 [KM]*). Kutsal Yazılar diyor ki: ‘Buyruklarını yerine getirirsek, O'nu tanıdığımızdan emin olabiliriz . . . “Tanrı’da yaşıyorum” diyen, Mesih'in yürüdüğü yolda yürümelidir’ (*1. Yuhanna 2:3—6*).”—Ellen G. White, *Yol, Geçek ve Yaşam*, s. 39.

Hayatındaki tüm alanlarda Mesih'in örneğini daha iyi takip etmek ve bu sayede de diğerlerine daha iyi bir öğretmen olmak içi ne yapabilirsin? Her ne kadar kulağa basmakalıp bir fikir gibi gelse de, neden yaptıklarımızı—eylemlerimiz—söylediklerimizden daha etkilidir?

EK ÇALIŞMA: “Yaratımın ve kurtuluşun temeli olan sevgi, gerçek eğitimin de temelidir. Bu, Allah’ın hayatın rehberi olarak verdiği yasada açıklığa kavuşturulmuştur. İlk ve büyük emir şudur: ‘Tanrın Rab’bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin’ (*Luka 10:27*). O’nu, Sonsuz Olan’ı, Her Şeyi Bilen’i, bütün gücünle, bütün aklınla ve bütün yüreğinle sevmek, her gücün en yüksek gelişimi anlamına gelir. Varlığın tümünde—bedende, akılda ve aynı zamanda canda—, Allah’ın suretinin yenilendiği anlamına gelir.

“İlkinde benzeyen ikinci buyruk da şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ *Matta 22:39*. Sevgi yasası, beden, zihin ve canın, Allah’ın ve insan kardeşlerimizin hizmetine adanmasını gerektirir. Ve bu hizmet bizi diğerleri için bir bereket kaynağı yapmakla birlikte, en büyük bereketi bize sağlar. Cömertlik, tüm hakiki gelişimin altını çizer. Fedakâr hizmet aracılığıyla, her melekenin en yüksek irfanına sahip oluruz. Ve gittikçe daha da bütün bir şekilde ilahi doğaya katılanlara dönüşürüz. Biz gök için hazırlandık çünkü göğü yüreğimizde kavriyoruz.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 16.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Eski İsrail gibi bizim de Allah’ı sevmemiz fakat aynı zamanda O’ndan korkmamız gerekiyor (*Matta 22:37, Vabiy 14:7*). Bunların ikisini de nasıl yapabileceğimiz konusunda sınıfta konuş. Ayrıca, bu iki emrin neden birbiriyle çelişmediği sorusunu cevapla.
- ❷ Bir standart belirlemek ile kural koymak arasında ne fark var? Senin kendi tecrübene göre, Adventistlik, kendi imanlılar topluluğu içinde yüksek standartlar belirlemekle mi yoksa topluluğunu birleştiren kuralları koymakla mı daha çok ilgileniyor? Kutsal yazılar kişinin kendisi, ailesi ya da kilisesi için yüksek standartlar belirlemesi konusunda ne söylüyor?
- ❸ Allah’ın yasasına itaat etmenin önemini göstermekle, aynı zamanda neden bu itaatın kurtuluşun kaynağı olmadığını göstermek arasında doğru dengeyi nasıl bulabiliriz?
- ❹ 119. Mezmuru dikkatle oku ve itaat, özgürlük, yasalar, kuralları ve buyruklardan ne sıklıkla bahsedildiğine dikkat et. 119. Mezmur’un yazarı bu konular hakkında ne aktarmak istiyor?

Tanrı Tarafından Brezilya'da Verilen Talimat

Selomita Hamzaoui Tarafından

Yetişkin bir kadın cumartesi öğleden sonra bana içinde Kutsal Kitap ayetleriyle dolu olan bir kitapçık verdi.

"Sadece kitapçığı aç, Tanrı seninle bir ayet aracılığıyla konuşacak" dedi.

20 yıldan fazla bir süredir Tanrı'yı hiç umursamamıştım. Brezilya'da bir Hristiyan ailede büyüdüğüm halde 16 yaşındayken kiliseye gitmeyi bırakmıştım. Şimdi Fransa'daki üniversite çalışmalarım için araştırma projemin bir parçası olan Brezilya'daki bir ay süren geziyi sonlandırıyordum. Ertesi gün Paris'e gidecektim.

Kitapçığı açtım ve gözlerim Süleyman'ın Özdeyişleri 22:19'u gördü: "RAB'be güvenmen için Bugün bunları sana, evet sana da bildiriyorum." (Yeni Çeviri). Sözler beni etkilemişti çünkü ben bir öğrenciydim ve Tanrı'nın ne öğreteceğini merak ediyordum.

O akşam veda yemeği için arkadaşlarıma katıldım fakat Kutsal Kitap ayetini aklımdan çıkaramıyordum ve kiliseye gitmek için kendime bahane üretmiştim.

Kiliseye girerken her genç kadının kot pantolon, yüksek topuklu ayakkabılar giydiğini, küpeler taktığını ve makyajlarını benim gibi yaptıklarını gördüm. Kilisede çalan müzik bir anda değişti ancak pastor 'sunak çağrısı' yapmamıştı. Tanrı'ya yalvarmak için bekliyordum. Kalbimi İsa'ya vermek istemiştim fakat oradan hayal kırıklığına uğrayarak ayrıldım.

Ertesi gün Fransa'ya uçtum ve "Rab, sunak çağrısı yapmasalar bile Fransa'da bir kilise bulacağım ve düzenli olarak ibadetlere katılacağım" diye dua ettim.

Fransa'da evimin yakınında bir kilise buldum ve her pazar günü katılmaya başladım. İnsanlar nazikti ama ruhen soğuk ve duygusuz olduklarını hissettim.

Evde Kutsal Kitap'ı çalışmaya başladım ve internet üzerinden vaazları izledim. YouTube'da Vahiy kitabı hakkında etkili bir şekilde konuşan tanınmış bir Yedinci Gün Adventist vaizini keşfettim ve 25 vaazını izledim.

Bir gece sabah 3 civarında uyandım ve gün batımına kadar dua etmeye karar verdim. Aynı şeyi ertesi gece ve ondan sonraki gece de yaptım. O üç gece dua ederken İsa'nın dönüşünün yakın olduğunu hissettim. Günahlarımı itiraf ettim ve Tanrı'yı ihsanı için övdüm. Üçüncü gün kalbimi doldurmuştu. Tanrı'nın yaşadığını biliyordum.

YouTube'dan çok fazla vaaz izlememe rağmen, vaizin bir Adventist olduğunu fark etmemiştim. Onun mezhebini merak ederek kişisel tanıklığını internette buldum. Hemen Paris'teki bir Adventist kilisesinin adresini aradım. İlk Sebte günümde Sebt Okulu'nda Kutsal Kitap'ı çalışan insanları gördüğüme şaşırıp kaldım. Kadınlar mütevazı bir şekilde giyinmişlerdi ve vaaz Vahiy ile ilgiliydi. Tanrı benim için neyin önemli olduğunu biliyordu. İbadet sırasında ağlamıştım. Böyle bir kilisenin var olabileceğini düşünmemiştim.

Brezilya'dayken Tanrı beni eğiteceğine söz verdi ve o zamandan beri Fransa'da öğreniyorum.

DÜNYA'DA MÜJDE'NİN YAYILMASINA YARDIMCI OLAN SEBT OKULU SUNULARINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.

Rabb'in Gözleri: Kutsal Kitap'ın Dünya Görüşü

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Süleyman'ın Özdeyişleri 15:3; Eyüp 12:7-10; Efesliler 6:12; Vahiy 20:5, 6; Yuhanna 1:1-14; Markos 12:29-31.

HATIRLAMA METNİ: “RAB'bin gözü her yerde olanı görür, Kötüleri de iyileri de gözler” (Süleyman'ın Özdeyişleri 15:3).

Polonyalı şair Czeslaw Milosz, konuşan tavşanlar, konuşan sincaplar ve benzeri hayal ürünü hayvanlarla ilgili yazısı ile başlayan bir şiir yazmıştı. Onların, “gerçek hayvanlarla olan benzerlikleri, bizim dünya hakkındaki görüşümüzün gerçek dünya ile benzeştiği kadar benzeşiyor” demişti. Şiirin sonunda da şöyle yazmıştı: “Bunu düşün ve ürper.”

“Ürpermek” sert bir tanımlama olabilir fakat gerçekten insanların dünya hakkındaki düşüncelerinin birçoğu tamamen yanlış olabilir. Örneğin, neredeyse 2000 yıl boyunca, dünyanın en zeki ve en eğitilmiş kişilerinden bir çoğu, yeryüzünün evrenin merkezinde hareketsiz bir biçimde durduğunu düşünüyordu. Bugün, en zeki ve en eğitilmiş kişilerden pek çoğu insanın basit bir yaşam formundan evrimleştiğini düşünüyor.

İnsanlar olarak dünyaya hiçbir zaman tarafsız bir gözle bakmıyoruz. Onu her zaman ve sadece, etrafımızdaki dünyayı yorumlamamıza ve anlamamıza etki eden süzgeçler üzerinden görüyoruz. Bu süzgece dünya görüşü deniyor ve gençlerimize, hatta yaşlı kilise üyelerimize kutsal kitabın dünya görüşünü öğretmemiz çok önemli.

*24 Ekim Sebti Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Rabb'in Gözleri

Oxford üniversitesinden bir profesör, bizim, dünyanın ve çevremizdeki şeylerin hiç birinin gerçek olmadığı teorisini ortaya koymuştu. Aslında bizler, çok güçlü bilgisayarlara sahip bir uzaylı ırkının dijital yaratımlarıymışız.

Bu teori ilginç olmakla birlikte, çok önemli bir soruyu akla getiriyor: gerçekliliğin doğası nedir?

İki muhtemel çok yaygın cevap mevcut fakat bunlardan sadece biri akla yatkın. Bunlardan birincisi,—biz de dahil olmak üzere içindeki her şey ile birlikte—evren sadece var. Onu hiçbir şey yaratmadı ya da oluşturmadı. Sadece var ve burada. Zalim bir gerçeklik olarak mevcut. Allah yok, tanrılar yok, ilahi hiçbir şey yok. Gerçeklik sadece maddeden oluşuyor ve tamamen doğal. Birinin 2500 yıl önce demiş olduğu gibi (Bu yeni bir fikir değil), sadece “atomlar ve boşluk” var.

Diğer görüşe göre ise ilahi bir varlık (ya da varlıklar) evreni yarattı. Bu görüş aslında, evrenin hiç bir açıklama olmaksızın var olduğu düşüncesine göre daha mantıklı, daha gerçekçi ve akla daha uygun görünüyor. Bu görüş de doğal dünyayı, “atomlar ve boşluğun” dünyasını kapsıyor fakat sadece ondan ibaret değil. Bu görüş, bugün sıklıkla karşılaştığımız ateist-maddecî görüşe göre çok daha engin, daha derin ve daha çok yönlü bir gerçekliğe işaret ediyor.

Aşağıdaki ayetler, bugünün dersinde ortaya çıkan düşüncelerle ilgili ne söylüyorlar? (Mezmurlar 53:1, Süleyman'ın Özdeyişleri 15:3, Yuhanna 3:16, Yeşaya 45:21, Luka 1:26–35)

Tüm Hristiyan eğitiminin merkezinde Allah hakikati vardır fakat bu bizi seven ve bizimle iletişim içinde olan kişisel bir Allah'tır. O, doğa yasalarını kullanmasına rağmen bu yasalarla kısıtlanmamış ve (İsa'nın bakireden doğmuş olması gibi) İstedğinde bu yasaların ötesine geçen bir mucizeler Allahı'dır. Bu görüşün öğretilmesi özellikle de günümüzde çok yerindedir çünkü fikir dünyasının büyük çoğunluğu, (yanlış bir şekilde) bilimin onu desteklediğini savunarak, açıkça ateist ve naturalist dünya görüşünü öğretmektedir.

Ateist dünya görüşünün, (yukarıda açıklandığı gibi) doğal dünyayı kapsayan fakat ondan ibaret olmayan kutsal kitabın dünya görüşü ile karşılaştırıldığında ne kadar dar ve sınırlı olduğunu düşün. Sonuç olarak, kutsal kitabın dünya görüşü, tanrıci dünya görüşü, ateist rakibine göre neden çok daha mantıklı ve gerçekçi?

Leibniz'in Sorusu

Yıllar önce, Gottfried Wilhelm Leibniz isminde Alman bir düşünür ve yazar, mümkün olan en basit ve en temel soruyu sormuştu: “neden hiçbir şeyden ziyade bir şey var”?

Aşağıdaki Ayetler Leibniz'in sorusunu ne şekilde cevaplıyorlar?
(*Yaratılış 1:1; Yuhanna 1:1-4; Mısır'dan Çıkış 20:8-11; Vahiy 14:6, 7; Eyüp 12:7-10*)

Kutsal Kitap'ta Allah'ın var sayılma biçimi büyüleyicidir. Yaratılış 1:1 ayeti, Allah'ın varlığına dair (bir çok olsa da) bir sürü mantıklı sav ile başlamaz. Sadece O'nun varlığını kabul eder (*bkz. Mısır'dan Çıkış 3:13, 14*) ve bu başlangıç noktasından itibaren, Yaratıcı olan Allah ve tüm hakikat Kutsal Kitap'ın sayfalarında açıklanır.

Yaratılış öğretisi tüm Hristiyan eğitimi için de temeldir. Hristiyanlar olarak inandığımız her şey, altı günlük yaratılış öğretilerine dayanmaktadır. Kutsal Kitap, kefaretle ilgili, yasayla ilgili, haçla ilgili, kurtuluş ya da İkinci Gelişle ilgili bir ifade ile başlamadı.

O, Yaratan Allah ile ilgili bir ifade ile başladı çünkü Allah'ın bizim Yaratıcımız olmasını bir kenara bırakırsak diğer öğretilerin hiçbiri hiçbir şey ifade etmez.

Bu sebeple, kutsal kitaba dayanan bir dünya görüşü yaratılış öğretisini vurgulamak zorundadır. Bu öğreti ayrıca çok önemli bir hale dönüşmüştür çünkü bilim adına yapılan topyekun bir saldırıyla karşı karşıyadır. Evrim-milyarlarca yıllık yaşamın uygunluk ve başlangıçlar yoluyla yavaş bir şekilde ve tamamen şans eseri evrimleştiği düşüncesi—sayısız milyonların Kutsal Kitap'a olan imanını mahvetmiştir. Kutsal Kitap'a ve genel olarak Hristiyan inancına evrimden daha karşıt olan bir öğretiyi hayal etmek güç. Bu sebeple evrimi bir şekilde kutsal kitabın yaratılış öğretisiyle uyumlaştırma fikri, tanrıtanımaz evrimden daha bile kötüdür. Bunu Kutsal Kitap'ı ve Hristiyan inancının bütününe alay konusu etmeden başarmak mümkün değildir.

Allah, her hafta, altı günlük yaratımı hatırlayalım diye, başka hiçbir öğreti için istemediği bir şey olan, hayatlarımızın yedide birini harcamamızı istiyor. Bu durum, bu öğretinin Hristiyan dünya görüşü için ne kadar merkezi ve önemli olduğu konusunda bize ne söylemeli?

Kutsal Kitap'ın Dünya Görüşü

Giriş bölümünde de belirtildiği gibi, hiçbirimiz dünyayı tarafsız bir gözle görmüyoruz. Örneğin gökyüzündeki gökkuşağına bakan bir ateist, doğal bir olgudan başka bir şey görmüyor. O, insanların ona yükledikleri dışında hiçbir anlam taşıyor. Tersine, kutsal kitabın dünya görüşüne sahip birisi gökkuşağına baktığında sadece su ve ışığın etkileşim içinde olduğu doğal bir olguyu değil, aynı zamanda Allah'ın dünyayı bir daha tufan ile yok etmeyeceğine dair vaadini görür (*bkz. Yar 9:13–16*). “Tanrı'nın kusurlu yaratıkları için, onlarla olan anlaşmasının bir işareti olarak bulutların arasına güzel bir gökkuşağı yerleştirerek gösterdiği tevazu ve merhamet ne büyüktür! . . . Çocuklar göklerdeki yayın anlamını sorduklarında ana babaları onlara tufanın öyküsünü anlatacaktır. Gökkuşağı, yeryüzünün bir daha sularla mahvolmayacağına dair güvencesidir.”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa 1. Cilt*, s. 52.

Biz Yedinci gün Adventistleri için, Kutsal Kitap, imanımızın temel metni olmaya devam etmektedir. O, bize “süzgeç” dünya görüşünü öğretiyor ve biz de o süzgeçle çok ürkütücü ve karmaşık bir yer olabilen dünyayı görüyor ve anlıyoruz. Kutsal Yazılar, kendimizi içinde bulduğumuz, bir parçası olduğumuz ve çoğu zaman kafamızı karıştıran gerçekliği daha iyi anlamamıza yardım eden bir taslak oluşturuyor.

Aşağıdaki ayetlerde, içinde yaşadığımız gerçekliği daha iyi anlamamıza yardım edecek hangi hakikatler bulunuyor? (*Efesliler 6:12; Markos 13:7; Romalılar 5:8; Romalılar 8:28; Vaiz 9:5; Vahiy 20:5, 6*)

Yedinci Gün Adventistleri olarak biz Kutsal Kitap'ın öğretilerine sıkıca tutunmalıyız çünkü O, Allah'ın insanlara açıkladığı, olmasa dünya ile ilgili bilemeyeceğimiz ya da anlamayacağımız pek çok şeyi açıklayan hakikattir. Bu sebeple, tüm Hristiyan eğitimi Allah'ın Sözü'nü temel almalıdır ve ona karşıt tüm öğretiler reddedilmelidir.

İnsanların tutunduğu hangi diğer inançlar Kutsal Kitap'ın öğretileriyle çelişmektedir? Bu farklılık, Allah'ın Sözü'ne imanla tutunmamızın ne kadar önemli olduğuna dair bize ne öğretmeli?

Kurtarıcı'ya İbadet Et

Yaratılış öğretisi çok önemli olmakla birlikte, özellikle Yeni Ahit'te tek başına boy göstermez. Genellikle kurtarıcı öğretisi ile birlikte, hatta onunla ayrılmaz bir biçimde bağlantılı olarak karşımıza çıkar. Bunun sebebi, günah ve ölümün düşmüş dünyasında tek başına yaratılışın yeterli olmamasıdır. Yaşyoruz, mücadele ediyoruz, (herkes gibi) acı çekiyoruz, peki ya sonra? En nihayetinde yolun kenarına bırakılmış hayvan cesetlerinden farksız şekilde ölüyoruz.

Bunun neresi iyi?

Bu sebeple, dünya görüşümüz için çok değerli olan kurtuluş öğretilerine de sahibiz—ve bu, İsa Mesih'in, O'nun çarmıha gerilmesinin ve dirilişinin tüm inancımızın merkezinde olduğu anlamına geliyor.

Yuhanna 1:1-14 ayetlerini oku. Bu ayetler İsa'nın kim olduğu ve bizim için ne yaptığına dair bize ne anlatıyorlar?

İlk meleğin mesajına da bakalım: “Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara -her ulusa, her oymağa, her dile, her halka- iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde'yi getiriyordu. Yüksek sesle şöyle diyordu: ‘Tanrı’dan korkun! O’nu yüceltin! Çünkü O’nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapın!’ ” (*Vahiy 14:6,7*). “Sonsuza dek kalıcı Müjde'nin” Yaratan Allah ile doğrudan bağlantılı olduğuna da dikkat et. Ve bizi yaratan Allah'ın, insan bedeninde bizim günahlarımızın cezasına Kendisi katlanan aynı Allah olduğunu fark ettiğimizde, O'na ibadet etmemizin istenmesine şaşırılmaması için Allah'ımızın aslında nasıl olduğunu fark ettiğimizde bizim için verilecek başka ne karşılık kalıyor ki?

Bu sebeple, Mesih ve O'nun çarmıha gerilişi tüm öğretimizin merkezinde ve önünde olmalıdır—aslında bu öğretilere İkinci Geliş de dahil olmalıdır çünkü Mesih'in ilk gelişi bizim için ikincisi kadar çok iyilik anlamına gelmiyor, öyle değil mi? Kutsal Yazılar'a dayanılarak Mesih'in ilk ve ikinci gelişinin aynı olayın, kurtuluş tasarısının iki bölümü olduğu savunulabilir.

Yuhanna 1. bölümde ifade edilen, aracılığıyla her şeyin var olduğu Kişi'nin, çarmıhta bizim için ölen Kişi olduğu düşüncesi üzerinde biraz daha düşün (*bkz. Yuhanna 1:3*). İbadet etmek neden karşı konulamaz doğal tepki olmalı?

Allah'ın Yasası

Yıllar önce Fransa'da ölke idam cezası sorununu tartışıyordu: feshedilmeli miydi? Cezanın feshedilmesini savunanlar, ünlü bir Fransız yazar ve düşünür olan Michel Foucault ile iletişime geçip, ondan kendi lehlerinde bir başyazı yazmasını istediler. Fakat Foucault, sadece idam cezasının değil, tüm hapisane sisteminin feshedilmesini ve tüm suçluların serbest bırakılmasını savundu.

Peki neden? Çünkü Michel Foucault'a göre ahlaki sistemlerin hepsi kalabalıkları denetim altında tutmak için oluşturulmuş insan ürünlerinden, insan düşüncelerinden daha fazlası değillerdi. Bu sebeple, bu ahlaki kanunların gerçekte bir meşruiyeti yoktu.

Bakış açısı her ne kadar aşırı olsa da, burada aslında çok da yeni olmayan bir sorunun mantıksal sonucunu görüyoruz. Musa da binlerce yıl önce eski İsrail'de aynı sorunla mücadele etmişti. “Bugün burada yaptığımızı yapmayın; herkes kendi gözünde doğru olanı yapıyor” (*Yasa'nın Tekrarı 12:8; ayrıca bkz. Hakimler 17:6, Süleyman'ın Özdeyişleri 12:15*).

Fakat, eğer sadece kendi gözümüzden doğru olanı yapmamamız gerekirse—yani, kendimiz neyin manevi açıdan doğru olduğunu bilecek kadar erdemli, kutsal ve tarafsız değilseniz—, o halde ne yapacağımızı nereden bileceğiz? Cevap elbette bizi Yaratan Rabb'in, hayatımızı ona göre yaşayalım diye, bize manevi bir kanun da vermiş olmasıdır. Bizim gözlerimiz belki doğru algılamaz fakat Rabbinkiler yanılmaz.

Bu ayetler ahlaki davranış hakkında bize ne öğretiyor? (*Yasa'nın Tekrarı 6:5, Markos 12:29–31, Vahiy 14:12*)

Eğer kurtuluşu Hristiyan dünya görüşümüzün merkezine koyarsak, o halde (geçen hafta gördüğümüz gibi), Allah'ın yarası, On Emir de merkezi olmalıdır. Sonuçta biz, yarası çignemek olan günahtan değilse neden kurtarıyoruz ki (*Romalılar 3:20*)? Eğer Allah'ın yarasını ayrı tutarsanız Müjde'nin hiçbir anlamı kalmaz, bu da her ne kadar bizi kurtarmasa da yarasının bizim için hala bağlayıcı olduğunu bilmemizin sebeplerinden biridir. (İşte bu sebeple Müjde'ye ihtiyacımız var.)

Buna dayanarak, tüm Yedinci Gün Adventist eğitimi, Sebti Günü'nü de kapsayan, Ellen White'in kendi sözleriyle, “yarasının sürekliliğini” (*Büyük Mücadele s. 62*) vurgulamalıdır. Eğer eğitimin amacı bu yaşamda mümkün olduğu kadar Allah'ın suretini kendimizde yeniden canlandırmaksa, o halde en temel seviyede bile, Mesih'in örneğinin ışığında, bize Allah'ın gözünde gerçekte neyin doğru olduğunu gösteren ahlaki kanun olarak, Allah'ın yarası korunmalıdır.

EK ÇALIŞMA: “Eğitimin gerçek amacı, insanın iç varlığını Tanrı’nın benzeşimine dönüştürmektir.”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa*, 1. Cilt, s. 341. Bu fikri aklımızda tuttuğumuzda, Adventist eğitimi için sağlam bir Hristiyan dünya görüşünün neden olmazsa olmaz olduğunu görebiliriz. Sonuçta, daha önce de belirttiğimiz gibi, tek başına eğitim her zaman iyi değildir. İnsanlar Kutsal Kitap’ta bulunan ilkelerle çelişen fikir ve tutumlarla eğitilebilir hatta yüksek bir eğitim görebilirler. Bu sebeple, Yedinci Gün Adventistleri olarak, bizim eğitim sistemimiz Hristiyan dünya görüşünü temel almalıdır. Bunun anlamı, eğitimin genel alanlarının tümünün, bilimin, tarihin, ahlakın, kültürün ve benzerlerinin, kutsal kitap dünya görüşüyle çelişen, hatta onu yok sayan görüşün tersine, bu bakış açısından öğretilecek olmasıdır. Daha önce belirtmiştik fakat tekrar etmeye değer: tarafsız bakış açısı diye bir şey yoktur; hayatın tamamı, gerçekliğin tümü, üzerinde detaylı ve sistemli bir şekilde düşünülmüş olsun ya da olmasın, kişinin dünya görüşü süzgecinden görülmektedir. Bunun sebebi olarak, Yedinci Gün Adventist eğitiminin kutsal kitabın dünya görüşünün oluşturması şarttır.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Tarihten (ya da günümüzden) tüm eğitim sisteminin yıkıcı olduğu hangi örnekler aklına geliyor? Bu yerler nerelerydi, öğrencilere orada ne öğretiliyordu ve onlardan ne öğrenebiliriz? Kendi eğitim sistemimizi bu yıkıcı etkilerden nasıl koruyabiliriz?
- ❷ Bu haftanın dersinde Hristiyan dünya görüşünün anahtar noktalarından bazılarını baktık: Allah’ın varlığı, yaratılış, Kutsal Kitap, kuruluş tasarısı ve Allah’ın yzasası. Hristiyan dünya görüşünün eksiksiz açıklamasına hangi diğer önemli unsurlar de dahil edilmelidir?
- ❸ Bir on sekizinci yüzyıl düşünürü şöyle yazmıştı: “Bilinç! Ey bilinç! Sen ilahi bir sezgi, cahil ve sınırlı olmasına rağmen akıllı ve özgür varlığın mutlak rehberisin—insanı Tanrı’ya benzeten iyi ve kötünün şaşmaz yargıcı sensin.” Bu bakış açısında doğru ya da yanlış olan nedir?
- ❹ Bu Ellen G. White alıntısına bir daha bakınız: “Eğitimin gerçek amacı, insanın iç varlığını Tanrı’nın benzeşimine dönüştürmektir.” Bu ne anlama geliyor? Bu, Adventist eğitiminin, dünyanın büyük çoğunluğunun gözündeki eğitimden çok farklı olmasının gerekliliğini bize nasıl gösteriyor?

Müjdecinin En Karanlık Gecesi

Merry Grace Baloria Tarafından

Tek bir gecenin, hayatımın en karanlık gecesi olacağını hiç düşünmemiştim. O en karanlık gece boyunca Tanrı bana mucizevi ışığını gösterdi.

Saat 12:15'de şiddetli yağmur beni uyandırdı. Doğu Samar eyaletinde başka bir müjdecî partnerim ile paylaştığım tek yatak odalı ev tamamen karanlıktı. '1000 Müjdecî Hareketi' programının bir yıllık süresinden sadece iki hafta kalmıştı ve gerçekleşen büyük bir deprem bölgeyi elektriksiz bırakmıştı.

Hiçbir şey görememişim ama o gece tuhaf sesler duydum. Bir el fenerini kaparak kapıya doğru fenerin ışığını tuttum. Kimseyi göremedim ama bir davetsiz misafirin eve girdiğinden emindim. Korkuyla titreyerek partnerimin yatağını ve benimkini kaplayan büyük sineklik altında diz çöktüm. "Tanrım, lütfen bizi Daniel ve Yusuf'u kurtardığın gibi kurtar" diye dua ettim. "Senin için olmasaydı biz burada olmazdık."

Yatağımın arkasına yaslandım ve korkudan titriyordum ve Mezmurlar 23:1'i defalarca okudum. "RAB çobanımdır, Eksişim olmaz." (Yeni Çeviri). Feneri tekrar aldım. Gördüğüm şey hayal gücümün ötesindeydi ve korkunçtu. Kırmızı gözlü ve ıslak saçlı bir adam gördüm. Büyük bir bolo bıçağı tutuyordu ve sineklik içinde diz çöküyordu.

Dehşet içinde avazım çıktığı kadar çığlık attım. Partnerim uyandı ve yardım çağlıkları attık. Saldırgan keskin, tek kenarlı bıçakla bize doğru saldırdı. Onu defetmeye çalıştık. Aniden sert bir darbe hissettim. Vücudumun her zerresinde acı hissedip yere yığıldım. "Tanrım, ölecek miyim?" diye sordum.

Evin kapısını açmaya çalışan birini duyunca, "Pencereyi aç!" diye bağırdım. Partnerim ve ben pencerenin açıldığını duyduğumuzda oraya doğru koştuk ve dışarı çıktık. Bir komşu hırpalanmış yüzümü gördü ve ne olduğunu sordu. Saldırganı haber ettiğimizde eve doğru koştu; kendi çocukları için korkmuştu.

Partnerim ve ben yalınayak bir şekilde ıslak ve ıssız sokaklarda yürüyüp yardım istiyorduk. Herkes uyuyor gibiydi. Sonunda birisi bizi sabah 3'te hastaneye götürdü. Partnerimin el ve ayaklarında hafif kesikler vardı. Bende ise sol gözümün çeneme kadar uzanan ciddi bir kesik vardı. Doktor bana bir sürü dikiş attı ve iğne yaptı.

Güneşin ilk ışıklarıyla o karanlık gecenin en güzel anı yaşandı. Güneş yükseldikçe benim için parlıyordu. Gülmüsedim. İsa'nın derin sevgisini hissettim. O en başından beri benimle olmuştu ve Çobanın koyunlarını izlemesi gibi sonuna kadar benimle olacaktı. Saldırgan o sabah yakalandı ve hapishaneye gönderildi. Cesaretim kırılmamıştı. Sekiz ay sonra, 22 yaşındayken, bu sefer Güney Kore'de 1000 Müjdecî Hareketi ile hizmetimin ikinci yılına başladım. Şimdi hizmetimin üçüncü yılımdayım. Bu deneyim için Tanrı'ya şükrediyorum. Rab, Yeremya 33: 3'te, "Bana yakar da seni yanıtlayayım; bilmediğin büyük, akıl almaz şeyleri sana bildireyim." dedi. Hayata bakış açım değişti. Hayatım benim değil; Tanrı'nındır.

Usta Öğretmen olarak İsa

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: İbraniler 1:1-4; 2.Korintliler 4:1-6; Yuhanna 1:14, 18; 14:1-14; Filipililer 2:1-11; 2.Korintliler 5:16-21.

HATIRLAMA METNİ: “Çünkü, ‘Işık karanlıktan parlayacak’ diyen Tanrı, İsa Mesih’in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanıma-mızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı” (2. Korintliler 4:6).

Billy Graham, yaralı askerleri komutanlarıyla birlikte ziyaret ettiği sahra hastanesinde tanık olduğu bir olayı şöyle anlatıyor: “Çok kötü şekilde yaralı bir asker, kumaş ve çelikten yapılmış bir tertibatta yüz üstü yatıyordu.” Doktorlardan biri Graham’ın kulağına, “onun bir daha yürüyebileceğini sanmıyorum” diye fısıldadı. Asker generalden bir şey istedi: “Komutanım... sizin için savaştım fakat sizi hiç görmedim, yüzünüzü görebilir miyim?” General eğilip kumaş ve çelikten tertibatın altına doğru kaydı ve askerle konuşmaya başladı. Graham onlara baktığında, askerin gözünden düşen gözyaşının generalin yanağına düştüğünü gördü.

İsa’nın doğduğu dönemde insanlık da, Allah’ın iyileştirici çehresine muhtaç bir şekilde ağır yaralıydı ve kan kaybediyordu. Sanki insanoğlu “Allah’ım senin yüzünü görebilir miyiz?” diye yalvarıyordu. Allah, Oğlu’nu bu gezegene göndererek, Usta Öğretmen’i bir görevle göndermiş oldu: insanoğluna Yüzü’nü göstermek. O zamandan beri biz, “İsa Mesih’in yüzünde parlayan kendi yüceliğini” (2.Korintliler 4:6) tanıma ayrıcalığına sahibiz.

Usta Öğretmen’in Yeryüzünde yol almasını seyrederken, O’ndan ne öğrenebiliriz?

*31 Ekim Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Baba Açıklanıyor

İbranilere yazdığı mektubun ilk cümlelerinde, elçinin İsa ile ilgili vurguladığı en önemli noktalar hangileri? (İbraniler 1:1–4).

Yeni Ahit yazarları sürekli olarak şu kayda değer düşüncenin üzerinde duruyorlar: İsa yeryüzüne insanlara Baba'nın kim olduğunu göstermek için geldi. Önceki zamanlarda, Allah'ın vahyi peygamberler aracılığıyla parça parça gelmişti fakat Allah'ın son vahyi, İsa ile bütünüyle geldi.

Ayrıca, İsa Bizzat "Tanrı yüceliğinin" (İbraniler 1:3) parıltısıdır. Günahkâr insanlar olarak biz, Allah'ın yüceliğine tümüyle erişmeye dayanamazdık. İsa, beden almış Oğul olarak bu yüceliği yansıtmaktadır. Allah'ın karakteri, biz onu görüp açık bir şekilde anlayabilelim diye, Mesih'in insanlığında yumuşatılmıştır.

İsa ayrıca, "O'nun varlığının öz görünümüdür" (İbraniler 1:3). Bu ayette kullanılan Grekçe *charactēr* kelimesi, bazen bir mührün mumda bıraktığı damga ya da bozuk para üzerine damgalanmış suret anlamında kullanılmaktadır. Yani İsa, "O'nun varlığını öz görünümüdür" (bkz. İbraniler 1:3).

Eğer Baba'yı bilmek istiyorsak, Usta Öğretmen'in O'nun hakkında söylediklerini dikkatle dinlemeliyiz. Ve aynı zamanda Usta Öğretmeni seyretmeliyiz. Baba, Oğul'da görünmüştür.

İbraniler 1:1–4 ayetlerini 2. Korintliler 4:1–6 ile karşılaştır. 2. Korintliler 4:1–6 ayetlerinde İsa kimdir ve O'ndan ne öğreniyoruz?

Pavlus ve yanındakiler, diğer insanlara Allah ile ilgili eğitim verirken İsa'nın Babası ile ilgili kendi eğitim hizmetini yansıtmaya çalışıyorlardı. İsa, "Allah'ın görünümü" (2Ko. 4:4) olarak, Allah Baba hakkında bize bilgi sağladı. Benzer şekilde, Pavlus da Allah'ın Sözü'nde yanlış ve bozulmadan kaçınarak hakikati açık bir şekilde ifade etmişti (2.Korintliler 4:2).

Allah, aynı yaratımda karanlığı dağıtmak için ışığı kullanmış olduğu gibi, kendisi hakkındaki yanlış görüşleri dağıtmak ve Allah hakkındaki hakikati göstermek için bize Oğlunu verdi. Biz, Allah hakkında en açık bilgiyi "İsa Mesih'in yüzünde" (2.Korintliler 4:6) kazanabiliriz.

İsa, tam olarak Baba'yı yansıttı, bizden de istenen budur çünkü biz "sevgili çocukları olarak Tanrı'yı örnek almaya" çağrıldık (Efesliler 5:1). Bu ne anlama geliyor ve Allah'ı "örnek alanlardan" olmak için İsa'dan öğrenebileceğimiz ne var?

Baba Açıklanıyor (Devamı)

Yuhanna, Müjdesi'nin etkili ön sözünde (*Yuhanna 1:1–18*), İsa'dan sonsuz “Söz” diye bahseder. Yuhanna'nın İsa hakkındaki savları ürkek ya da sınırlı değil, tersine cesur ve evrensel kapsamdadır. Aslında, dünya sonsuzluktan varlığa gelmeden önce, İsa vardı. İsa, yaratımın aracısıydı (*Yuhanna1:2, 3*). O, “insanların ışığıydı” (*Yuhanna 1:4*) ve dünyaya gelen Söz olduğu için, O “her insanı aydınlatır” (*Yuhanna 1:9*).

Yuhanna'ya göre, Mesih'in bir insan olması hangi sonucu doğurdu? Söz olarak, hangi ışığı getirdi? O, hangi niteliklere sahip? (*Yuhanna 1:14, 18*)

“Işık, dünyanın karanlığının en yoğun olduğu anda ortaya çıktı. . . .

“İnsan ırkı için tek bir umut vardı. . . Allah'ın bilgeliği dünyada yeniden canlandırılabilir.”

“Mesih bu bilgeliği yeniden canlandırmaya geldi. O, Allah'ı bildiğini iddia edenlerin O'nu yanlış tanıttığı sahte öğretiyi feshetmeye geldi. O, Allah'ın yasasının doğasını açıkça göstermeye, kutsallığın güzelliğini Kendi kişiliğinde açıklamaya geldi.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s.74–76.

İsa'nın yeryüzündeki hayatında yaptığı her şey tek bir gayeye yönelikti: “İnsanlığın kalkandırılması için Allah'ın açıklanması.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 82.

İsa'nın Kendisi şöyle demişti: “Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür” (*Yuhanna 14:9*). İsa bu ifadeyi hangi durum karşısında kullanmıştı? Neden yapmıştı? (*Yuhanna 14:1–14*)

Filipus'un sakar ifadesini eleştirmek çok cezbedici (*Yuhanna 14:8*). İsa ile yıllar boyunca süren yakın kardeşliğine rağmen, Filipus, İsa'nın beden almasının esas noktasını, İsa'nın Baba'nın karakterini göstermek için gelmiş olduğunu anlayamamıştı. Usta Öğretmen'in öğrencilerinden birinin bile bu kadar başarısız olmasından günümüz öğretmenleri belki de biraz avunabilirler! Fakat, Filipus'un sözlerinin yazılmış olmasının sebebi, bize onu eleştirmek için sebep vermek değil, kendimizi sınamamız için fırsat sağlamaktır. İsa'yla ne kadar uzun süredir yürüyoruz? Peki İsa'yı Filipus'tan daha iyi anladık mı? “Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür.”

Usta Öğretmen'in Aklını Okumak

Pavlus, Filipililer'e mektubunu yazarken, oradaki Hristiyan topluluğuyla ilgili yüreğinde hangi endişeyi taşıyordu? (Filipililer 2:1–4 ve 4:2, 3)

Filipililer 2:1–11 ayetleri, tüm Kutsal Kitap'taki en derin anlama sahip metinlerden biridir. Burada, Mesih'in önceden var oluşu, İlahiliği, beden alışması, insanlığı ve çarmıhta ölümü kabul edişi konularına değinilir. İsa'nın gökten Golgota'ya uzanan, zor, uzun ve aşağıya doğru yolculuğu tarif edilir (Filipililer 2:5–8). Ve Baba'nın İsa'yı nasıl tüm evrenin ibadet edeceği bir duruma yükselttiği açıklanır (Filipililer 2:9–11). Bu ayetlere pek çok muazam hakikat sığdırılmıştır.

Pavlus, 2:5–11 ayetlerinde İsa'yı Filipililer'e nasıl tanıtıyor? İsa'nın hayatından kutladığı olaylar içerisinde, sence hangilerini imanlıların kendi yaşamlarında yansıtacakları beklentisi içinde? (Filipililer 2:6–11)

Pavlus, tartışmaya meraklı olabilen Filipi'deki imanlıların İsa ve O'nun beden alışından öğreneceklerini umuyordu. Eğer İsa "kul özünü alıp insan benzeşiminde doğarak" (Filipililer 2:7), insan şekline bürünebildiyse ve hatta çarmıh üzerinde ölüme boyun eğdiyse, onların birbirlerine sunacak sevgiden daha öte neleri olabilirdi ki?

Bize, Usta Öğretmen İsa'dan öğrenecek çok şeyimiz olduğu hatırlatılmıştır. O'nun dünyasal hizmeti sırasında paylaştığı mesajlardan öğreniyoruz. O'nun gerçekleştirdiği mucizelerden ve diğer insanlara karşı davranışlarından öğreniyoruz. Kendi ilişkilerimizi, O'nun büyük lütufkârlığını örnek alarak ve göğün zaferlerinin yerine bir yemliği tercih etmekteki istekliliği üzerinde düşünerek biçimlendirmeye çalışabiliriz (bizim için ne büyük bir ders!).

Bunun tersine, bugünün dünyası sıklıkla bizi kendimizi yüceltmeye ve başarılarımızla böbürlenmeye yönlendiriyor. Fakat Bethlehem'deki bir yemlikten ve Usta Öğretmen'den farklı bir ders öğreniyoruz—Allah'ın büyük eğitim ve kurtuluş işi kendimizi yücelterek değil, tersine Allah'a boyun eğerek ve diğerleri için hizmet ederek gerçekleştirilir.

Şu an bile, mütevazı davranmanın diğer insanlara Mesih'i yansıtmak için güçlü bir fırsat olabileceği hangi durumla karşı karşıyasın?

Usta Öğretmen ve Barıştırma

İnsanlar arasındaki ilişkiler sıklıkla bozulur. Birbirimizden soğuruz. Bir zamanlar yakın arkadaşınız olan kişi, zamanla güvenmediğiniz birine dönüşür. Fakat böyle bozulmuş ilişkiler onarılabilir. Bu olduğunda, barışma mucizesini tecrübe ederiz. İnsan ilişkilerininin pek azı bu kadar tatlıdır.

Barıştırma, ne şekilde Mesih'in beden alışı ve Usta Öğretmen olarak işlevinin kalbinde yatmaktadır? (2.Korintliler 5:16–21)

Eğer bir kişiyle olan ilişkimizi yeniden tahsis ettiğimizde kendimizi bereketlenmiş hissediyorsak, Allah ile barıştığımızda kendimizi nasıl hissetmeliyiz? 2. Korintliler 5:16–21 ayetlerinde, Pavlus barıştırma işini kimin yaptığı konusunda çok açık—Allah Baba,O'nunla olan bozulmuş ilişkimizi onarma işine önderlik etti.Ve bu barıştırma işini de “Mesih aracılığı ile” yaptı (2.Korintliler 5:18). “Tanrı...dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı” (2.Korintliler 5:19).

Yine, biz sadece barışmanın sevincini tadan alıcılar değiliz. Usta Öğretmen'den öğrenmemiz gerekiyor. İsa, beden alışında barışma işine katıldı. Ve bizden de katılmamız isteniyor. Allah, Mesih aracılığıyla bizi Kendisiyle barıştırdı. Ve şimdi de, Pavlus ile bize “barıştırma görevi” verildi (2.Korintliler 5:18).

Koloseliler 1:15–20, Mesih'in beden alışına dair önemli Yeni Ahit metinlerinden bir diğeridir. Genellikle bir ilahi olduğu düşünülen metnin ilk yarısı Mesih'in yaratımdaki işlevini açıklarken (Koloseliler 1:15–17), ikinci yarısı Mesih'in kurtuluşdaki işlevine odaklanır (Koloseliler 1:18–20). Mesih'in Yaratıcı-Kurtarıcı olarak işlevi aracılığıyla, Allah her şeyi Kendisi ile barıştırtıyor. Allah'ın Mesih aracılığıyla gerçekleştirdiği barıştırma işinin boyutu evrenseldir, “Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi” (Koloseliler 1:20) etkiler.

Her ne kadar Usta Öğretmen'in barıştırtıcı olarak evrensel çaptaki işi ile karşılaştırılmaz olsa da, bizden de kendi dünyamızda “barıştırma işine” katılmamız isteniyor (2.Korintliler 5:18). İsa, “Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim” (Yubanna 17:18) diye dua ederken, aklındaki bu muydum?

Allah'ın barıştırtıcı işlevini kendi yaşamlarımızda hangi pratik şekillerde yansıtabiliriz? Yani, şu anda hangi durumda insanların birbiriyle barışması için onlara yardım edebilirsin?

Usta Öğretmen'in İlk Öğrencileri

Onlar, bir dakika önce küçük bir kasabanın dışında vasati bir koyun sürüsünü güden sıradan çobanlarken, bir anda dünyaya şaşkırtıcı, harikulade, yeri göğü sarsacak haberler taşıyan meleklerin hayret verici görüntüsüne tanık olan kişilere dönüşmüşlerdi. Gördükleri karşısında heveslenerek, meleklerin duyurdukları çocuğu aramaya başladılar.

Çobanların yanında durup yemliğe baktığına hayal et. Ne görürdün?
(Luka 2:8–20)

Usta Öğretmen'in ilk öğrencilerini, Yusuf, Meryem ve çobanları takdir etmeliyiz. İsa'nın doğumunun mütevazı koşulları, beden alışın nasıl bir mucize olduğuna dair bir belirti taşımıyordu—oysa bu bebeğin şahsında, Allah insanoğluyla Bir olmuştu. Fakat görümlerin, düşlerin ve meleklerin sayesinde, İsa'nın bu ilk öğrencileri O'nun doğumunun dış görünümünün ötesine bakabiliyorlardı. Çobanlar bu bebeğin kimliğini, yani O'nun “bir Kurtarıcı, Rab olan Mesih” olduğunu diğer insanlara anlatılar (Luka 2:11; Luka 2:17 ile karşılaştır).

Bilginler İsa'nın doğum haberine nasıl tepki verdiler? Hirodes nasıl tepki verdi? (Matta 2:1–12)

Usta Öğretmen, daha ilk benzetmesini anlatmadan ya da ilk mucizesini gerçekleştirmeden önce de, O olduğu için, bizim ibadetimize layıktır. İsa'nın daha sonraki öğretim hizmetinin değerini tümüyle kavramak için, bu ilk öğrencilerine, Usta Öğretmene ibadet eden bilginlere katılmamız. Öğretilerine hayranlık duyduğumuz, sadece bilge bir eğitmen değil. O, insanlıkla yaşamak için gelmiş olan Allah. Hristiyan eğitimi, Mesih'e ibadeti köken almaktadır.

Bilginlerle, çobanlarla ve meleklerle bizden Mesih'e, yeni doğmuş Kral'a ibadet etmemiz ve bebek İsa'da Allah'ın Kendisi gerçeğini görmemiz isteniyor.

Allah'ın karakterine ilişkin İsa'nın beden almasının ne anlama geldiğini düşün. Bizim kavrayışımızın ötesinde büyüklükteki evrenin Yaratıcısı olan bu Allah, insanlığa gelerek “kendisini alçalttı”, İsa gibi yaşam sürdü ve bizim günahlarımızın cezasına karşılık çarmıhta canını verdi. Bu neden çok iyi haber?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Education [Eğitim]* kitabında 73-83. sayfalardaki “The Teacher Sent From God [Allah’tan Gönderilmiş Olan Öğretmen]” bölümünü oku.

“Hakiki eğitim işlerinin tümü, merkezini Allah’tan gönderilmiş olan Öğretmen’de bulur. İsa, on sekiz yüzyıl önce kurduğu iş kadar gerçek bir şekilde bugünkü iş hakkında da şu sözleri söylemektedir—“Korkma! İlk ve son Ben’im”, “Alfa ve Omega, başlangıç ve son Ben’im” (*Vahiy 1:17, 18; 21:6*).

“Böyle bir Öğretmen’in varlığında, böylesine ilahi bir eğitim fırsatı varken, O’nun dışında bir eğitim aramaktan daha akılsızca bir şey yoktur. Bu, hikmet olmadan bilge olmaya, hakikati reddederek doğru olmaya, ışık olmadan aydınlanmaya, yaşam olmadan var olmaya çalışmaktır; bu, yaşam sularının Pınarından dönüp, su tutamayan çökmüş sarnıçları yontmaktır.

“Dikkat edin, O hala çağırıyor: ‘Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. Kutsal Yazı’da dendiği gibi, bana iman edenin içinden diri su ırmakları akacaktır’. ‘benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sусuz yaşam için fişkıran bir pınar olacak (*Yuhanna 7:37, 38; 4:14*).’—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 83.

“Sevgili öğretmenim, . . .

“İşine en değerli hazırlık olarak, sana öğretmenlerin prensinin sözlerini, yaşamını yöntemlerini işaret ediyorum. Sana O’nu dikkate almanı öneririm. Senin gerçek idealin şudur. İlahi Öğretmen’in ruhu senin yüreğinin ve yaşamının yerini alana kadar ona dikkatle bak, onun üzerinde düşün.

Sen, “ ‘Rab’bin yüceliğini ayınada’ yansıtarak, ‘aynı görünümüne’ dönüştürüleceksin.” 2. Korintliler 3:18 TC.

Bu, öğrencilerin üzerinde güç sahibi olmanın sırrıdır. O’nu yansıt.”—*Education [Eğitim]*, s. 282.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Usta Öğretmen’in beden alışından öğrenme düşüncesini ciddiye alan Hristiyan öğretmen ve öğrenciler için hangi değerler ve davranışlar önemli olurdu?
- ❷ Hristiyan ebeveynler ve öğretmenler yüksek bir gayeye sahip-İsa’nın beden alışında açıklandığı gibi Allah’ın karakterini yansıtmak. Bu yüksek gayeden geri kaldığımızda ne yapmalıyız?
- ❸ Perşembe gününün dersinin sonundaki soruyu sınıfta tartışın. İsa’nın doğumu, yaşamı ve ölümü, Allah’ın karakteri hakkında bize ne öğretiyor? Bu, özellikle de büyük deneme zamanlarında neden bizim için çok teselli edici olmalı?

Ruanda'da Özgürlüğü Bulma

Lucette N'Diay Mitrac Tarafından

Mayıs 2016 tarihinde, Ruanda'daki Tüm Üye Katılımı adlı müjdecî toplantılarda neden vaaz vermek için gönüllü olduğumu bilmiyorum. Benden ayrıca olarak sadece koordinatör Duane McKey Paris'teki Yedinci Gün Adventist kilisemize katılmaya davet ettiği genç insanlar vaaz vermeye gönüllü oldular. Uzun geçen bir hastalıktan sonra zayıf düşmüştüm ve 23 yaşındaki oğlum yakın zamanda intihar etmişti. Bunlara rağmen daveti kabul ettim ve gençleri denetlemem istendi. Vaaz vermeyecektim.

Ruanda'nın Nyanza şehrine vardıktan sonra işler değişti. Yerel pastorler ile görüştük ve vaaz vermem istendi. Otel odama doğru koştum ve dizlerimin üzerine çöktüm. "Tanrım, hiç vaaz vermedim ama sen söylediğin için ne güç ne de kudret istiyorum, Kutsal Ruh'un yeterli. Lütfen benim ağzımdan sen konuş" diye dua ettim.

Akşam ilk toplantıya başladığımda müjdenin ikna gücü hakkında konuşurken çocukluk anılarım aklıma geldi. Ruandalılar 1990'lardaki soykırım sırasında korkunç tecavüzlere ve şiddete maruz kalmıştı. Benzer denemelerden geçip içten konuşmuştum. Bir sunak çağrısı yaptığımda insanlar, özellikle de tecavüze uğrayan kadınlar ayağa kalktı. Birçoğu öne çıktı.

Ne kadar çok konuştuymsam o kadar iyileştim. Kalbimi İsa'ya yıllar önce vermiş olmama rağmen, hala kin tuttuğumu fark ettim. Tanrı'nın beni çocukluk yıllarımdan ve annemden mahrum bırakmadığını biliyordum ama yine de O'nu suçlamıştım.

Üvey babam bana tecavüz ediyordu. Anneme ancak 13 yaşındayken bunu söyleyebildim. Beni bir jinekoloğa götürdü ve beni yaşamam için kuzenimin yanına gönderdi. Kısa bir süre sonra beni bir Cuma günü ziyaret etti. Bu onu son görüşümdü. Üvey babam onu öldürdü.

Üvey babam yüksek rütbeli bir subay olduğu için sadece iki yıl hapis yattı. 13 yaşımdan 19 yaşına kadar bir yetimhanede yaşadım. Biyolojik babam yaşıyordu ama benimle hiçbir şey yapmak istemiyordu. Kendimi çok yalnız hissetmişim.

Kutsal Kitap'ta şifamı buldum." o güçlü Kurtarıcı seninle. Alabildiğine sevinecek senin için," "Size dokunan gözbebeğime dokunmuş olur" Ona uzaktan görünüp şöyle dedim: Seni süzsüz bir sevgiyle sevdim,," (*Sefanya 3:17, Zekeriya 2:8, Yerehya 31:3 Yeni Çeviri*). Ama kendimi sevmedim. İnsanlar bana güzel olduğumu söylese bile, içimde bunu hiç hissetmedim.

Ruanda'da ben konuştuğca olumsuzluklar gitgide azaldı. Vaazı verenin ben olmadığını biliyordum. Özgürlüğü buldum ve Mesih'in, sevgiyle dolu beyanatını kabul ettim. Cyegera Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nde toplam 390 kişi vaftiz edildi.

Bugün 66 yaşındayım ve Ruanda'ya birçok kez geri döndüm. Ruandalı arkadaşlarım benim ailem ve bana "Anne" diyorlar. Şimdi pek çok insanın Mesih'te yeni insanlar olmaları için çalışıyorum.

DÜNYA'DA MÜJDE'NİN YAYILMASINA YARDIMCI OLAN SEBT OKULU SUNULARINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.

Usta Öğretmen'den Başka Dersler

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 3:1–11, Romalılar 5:11–19, Yaratılış 28:10–17, Yubanna 1:1–14, Matta 15:21–28, Markos 10:46–52.*

HATIRLAMA METNİ: “İsa, ‘Gidebilirsin, imanın seni kurtardı’ dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca İsa’nın ardından gitti” (*Markos 10:52*).

Hangimiz daha önce hiç kendisinden utanmamıştır ki? Hangimiz aklımıza geldiğinde canımızı acıtan, diğerlerinin öğreneceği düşüncesiyle korkudan irkildiğimiz şeyler yapmadık? Büyük ihtimalle hepimizin böyle tecrübeleri olmuştur, öyle değil mi?

O halde, yasak ağaçtan meyveyi yiyen Adem ve Havva gibi olmanın nasıl bir his olduğunu düşün. Ya da ağabeyi karşısında kendisini kayırması için babasını oyuna getirdikten sonra, ağabeyinin öfkesinden kaçmak zorunda kalan Yakup gibi. Yakup o gece nasıl uyudu? “Zina ederken” yakalanmış olan kadın olduğunu hayal et (*Yubanna 8:4*). Davut da böyle bir tecrübe yaşamıştı ve 32. mezmur o durumda olmanın nasıl bir şey olduğunu dokunaklı bir ifadesi ve itirafıydı.

Müjdenin evrensel olmasının ve Mesih’in ölümünün de tüm insanlık için olmasının sebeplerinden biri de elbette budur. Ne kadar farklı olursak olalım, hepimizi birleştiren bir şey var: genel olarak günahkârlığımız.

Bu sebeple, gerçek Hristiyan eğitiminin, bizi oldukça sıkıntılı durumumuzun yegane çözümüne yönlendiriyor olması gerekmektedir. Bu hafta, yegane çözümümüze, Usta Öğretmenimize bakacağız.

*7 Kasım Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Saklanmak Yerine

Yaratılış 3:1-11 ayetlerini oku. Allah Adem'e niye "neredesin" sorusunu sordu?

Düşüş öykülerinde yaygın olarak meyvenin elma olduğu söylenir. Fakat ayette öyle yazmıyor. Ayete göre o sadece "ağacın meyvesiydi" (*Yaratılış 3:3*). Meyvenin cinsi önemli değil. Ağaçtan yemek yasaklanmıştı çünkü ağaç bir şeyi *temsil ediyordu*. Ağaç, Allah'ı kenara itip, "Kendi hayatımın ölçüsü olabilirim, kendi Allah'ım olabilirim, Allah'ın Sözü üzerinde yetki sahibiyim" deme ayartısını temsil ediyordu.

Ve elbette, yılan ya da "iblis" Adem ve Havva'nın ağacın meyvesini yemelerini sağladıktan sonra, yaşamları yolun dışına kaymış oldu. Daha sonra, Allah'ın yakınlarında olduğunu hissettiklerinde "ağaçların arasına" gizlenmeye çalıştılar (*Yaratılış 3:8*).

Allah'ın Adem'e "neredesin?" sorusunu sormuş olması ne kadar ilginç. Allah elbette onun nerede olduğunu biliyordu. Belki de Rab soruyu Adem'le Havva'nın yaptıklarının—saklanmalarının—daha önce yapmış olduklarının bir sonucu olduğunun farkına varmaları için sormuştu. Yani, davranışlarının üzücü sonuçlarını görmelerine yardım ediyordu.

Pavlus'un pek çok defa Adem'in Aden bahçesinde yaptığı ile İsa'nın çarmıhta yaptığının doğrudan bağlantılı olduğunu söylediği, Romalılar 5:11–19 ayetlerini oku. Bu, İsa'nın nasıl Adem'in yaptığını geri almaya geldiği hakkında bize ne anlatmalı?

Kurtuluş tasarısının, Allah'ın Adem ve Havva'nın cevabına verdiği karşılık olduğu söylenilebilir. Onlar, utanç içinde ve günahlarının suçluluğuyla saklanıyorlardı, Allah onları kurtarmaya geldi. Kendimizce, biz de aynı şeyi yapmıştık ve İsa'da bizi kurtarmaya gelmişti. Bu sebeple, "neredesin?" sorusu bizim için de sorulabilirdi. Yani, günahın ve suçluluğunda, İsa ve O'nun seni ondan kurtarmak için yaptıklarına karşılık olarak, sen neredesin?

Hristiyan eğitimi, tüm diğer şeylerle birlikte, neden bizim doğal durumumuzun Allah'tan saklanmak olduğu gerçeğini açıklamalı hatta vurgulamalı ve daha sonra da çözüm olarak bizi İsa'ya yönlendirmeli?

Kaçak

Yaratılış 28:10-17 ayetlerini oku. Bu öykünün konusu nedir ve Allah'ın, bir anlamda, günahlarından kaçan kişilere karşı beslediği merhamete dair bize ne öğretiyor?

Yakup, annesinin de yardımıyla, ailesinin kalanıyla olan ilişkisinde zalim bir şekilde hilekâr davranmıştı ve şimdi de bunun bedelini ödüyordu. Ağabeyi onun canına göz dikmişti, o da Harran'daki dayısının yanına varmaya çalışan bir kaçak durumuna düşmüştü. Her şey tedirgin edici ve korkutucuydu.

Bir akşam güneş batarken, Yakup güçlkle yürüyordu. Orada durdu, gece oldu. Kuş uçmaz kervan geçmez bir yerdedi, sahip olduğu tek çatı gökyüzüydü. Yastık yerine kullanacağı bir taş buldu ve uykuya daldı. Fakat uykunun boş bilinçsizliği kısa süre sonra bozuldu. Meşhur düşü görmeye başladı, merdiven yeryüzünden gökyüzüne kadar uzanıyordu. Melekler onu kullanarak aşağı iniyor, yukarı çıkıyordu.

Daha sonra bir sesin şöyle dediğini duydu, “Atan İbrahim'in Tanrısı RAB benim.” Ses Yakup'un ailesinden aldığı eğitim sayesinde aşına olduğu vaatleri sıralayarak devam etti. Soyun çok büyük olacak. Yeryüzündeki tüm aileler için bereket olacaklar. Ses konuşmaya şöyle devam etti, “Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak...Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım” (*Yaratılış 28:15*).

Ellen G. White daha sonra Pavlus hakkında şöyle yazmıştı, “Bu iman adamı, yeri göğe, sınırlı insanı sınırsız Allah'a bağlayan Mesih'i temsil eden, Yakup'un görünümündeki merdivene bakar. Ataların ve peygamberlerin, kendi desteği ve tesellisi olan ve uğruna canını vermekte olduğu Kişi'ye nasıl güvendiklerini hatırına getirdiğinde imanı güçlenir.”—Ellen G White, *Elçilerin İşleri* s. 474.

Yakup uyandığında kendi kendisine şöyle dedi: “RAB burada, ama ben farkına varamadım” (*Yaratılış 28.16*). Burada gerçekleşen şey “dehşet vericiydi.” Yakup orayı bir daha asla unutmuyacaktı, oraya bir isim verdi. Daha sonra da Allah'a ömür boyu sadık kalacağına dair ant içti.

Bu öyküden, günahlarımıza rağmen Allah'ın nasıl da Mesih'te bize ulaşmaya çalıştığına dair ne öğrenebiliriz? Tekrarlarsak, Hristiyan eğitimi neden bu ilkeyi öğrettiklerinin ön sırasında tutmalıdır?

Rabbi İsa

Yeni Ahit bölümlerinin açılış cümleleri içerisinde hiçbiri şunun kadar meşhur değildir: “Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı’yla birlikteydi ve Söz Tanrı’ydı” (*Yuhanna 1:1*). Ve birkaç cümle sonra da o unutulmaz ayet gelir: “Söz, insan olup aramızda yaşadı. O’nun yüceliğini –Baba’dan gelen, lütuf ve gerçeğe dolu biricik Oğul’un yüceliğini– gördük” (*Yuhanna 1:14*).

Yuhanna 1:1-14 ayetlerini oku. Bu ayetler İsa’nın kim olduğu ve burada ne yaptığına dair bize ne anlatıyorlar? Bu, İsa’nın büyük öğretmen örneği olmasına dair bize ne anlatmalı?

Bahçede Adem ve Havva’yla, ıssızlıkta Yakup’la konuşan aynı Allah, şimdi bir insan olarak *ortaya çıkıyordu*. Yeni Ahit, Allah’ın İsa’da *canlandığını* söylemektedir. Allah’ın isteğini ve yolunu ve İsa aracılığıyla öğrenebiliriz çünkü İsa Allah’tı.

Bölümün devamında, Vaftizci Yahya çok ikna edici bir vaiz olduğu için, Yerusolim’deki dini önderlerin bile onun özel biri olduğundan şüphelendikleri söyleniyor. Fakat o, kendisinden daha büyük biri için yolu hazırlıyordu. Ortaya çıkmak üzere olan o kadar özel biriydi ki, Vaftizci Yahya, “O’nun çarığının bağını çözmeye bile layık” olamazdı (*Yuhanna 1:27*).

Ertesi gün İsa’yı gördüğünde, O’nun “Allah’ın Oğlu” olduğuna tanıklık etti. Aynı gün ve ayrıca ertesi gün, İsa’yı “Allah’ın Kuzusu” diye çağırıldı.

Ayrıca, Vaftizci Yahya’nın takipçilerinden iki kişi, kendi iradeleriyle İsa’yı takip etmeye karar verdiler. İsa onlara ne aradıklarını sorduğunda, ona “Rabbi” (Rabbi öğretmen anlamına gelir) dediler (*Yuhanna 1:38*).

O halde, İsa bir rabbi, bir öğretmendir fakat O’nun gibi bir öğretmen daha yoktur çünkü yeniden tekrarlayalım, O Allah’tır. Diğer bir deyişle, Allah, insan bedenine bürünerek insanlığa indi ve bu bedende bir rabbi, bir öğretmen olarak işlev gördü. Ellen White’in İsa için, “bu dünyanın gördüğü en büyük öğretmen” *Signs of the Times [Zamanların İşaretileri]*, 10 Temmuz 1886, demiş olmasına şaşmamalı. Nihayetinde söz konusu olan öğretmen, Allah’tı.

İsa’nın kim olduğu göz önünde bulundurulduğunda, ruhsal hakikati öğretmenin en iyi yollarını O’ndan öğrenmek neden akıllıca? İsa’dan, öğretimde neden sadece ne söylediğimizin değil, aynı zamanda ne yaptığımızın da önemli olduğuna dair ne öğrenebiliriz?

Bir Kadın Cevap Veriyor

İsa, Usta Öğretmendir. Allah'ın gerçek karakteri O'nun öğretisi ve O'nun yaşamından parlar. Bu sebeple, birisi ona cevap verdiğinde İsa'nın dinlediğini gösteren Müjde öykülerinden biri çok dikkat çekicidir.

İsa'nın Sur ve Sayda bölgesinde, diğer uluslardan olan (ya da "Kenanlı") bir kadınla karşılaşmasını anlatan öyküyü oku (*Matta 15:21–28, Markos 7:24–30*). İsa'nın çevresindeki adamların kadından rahatsız olduklarına, hatta İsa'nın bile onu kovmak ister gibi görüldüğüne dikkat et. Kadının yürekliliğinden ne anlıyorsun? Bu öykü, İsa'nın diğer insanlara nasıl öğrettiğine dair bize ne anlatıyor?

İsa Sur ve Sayda bölgesinin yakınlarındaydı. Yabancıların ve dolayısıyla ırksal gerginliklerin çok olduğu bir yerden geçiyorlardı. Grekçe konuşan kentliler, kırsalda yaşayan Yahudi çiftçileri aşağı görüyor, Yahudi çiftçiler de karşılık olarak onları aşağı görüyorlardı.

Kısa süre önce, İsa'nın memleketi Celile'nin kukla valisi Hirodes, Vaftizci Yahya'yı idam ettirmişti. İsa ve Yahya büyük ölçüde aynı görüşü paylaşıyorlardı, bu sebeple onun idam edilmiş olması kaygı verici görünüyordu. İsa, görevinin barındırdığı tehlikelerle yüz yüze gelmeye başlamıştı.

Gerginliği hisseden İsa, Markos'un anlattığına göre, Kendisinin orada olduğunu kimsenin öğrenmeyeceği umuduyla bir eve girdi (*Markos 7:24*). Fakat kadın onu buldu.

O dönemde, oranın kültüründe, bir kadının kendisini öne sürmeye hakkı yoktu. Dahası, bu kadın Yahudilerin zaman ayırmadığı bir kültür ve ırka mensuptu ve bu onu daha da elverişsiz bir duruma sokuyordu.

Fakat kadının kızı hastaydı. Yardıma ihtiyacı vardı ve yardımı talep etmekte ısrarcı oldu.

İsa onu şu sözlerle kovdu, "Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir" (*Matta 15:26*). Bu sözlerdeki ima onun duygularını incitmiş olabilirdi.

Fakat daha sonra dikkat çekici bir şey oldu. Kadın karşılık verdi. (Evcil hayvan olarak köpek beslemeyen Yahudilerin tersine) kadın köpeklere aşınaydı ve şöyle dedi: "Haklısın ya Rab ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer" (*Matta 15:27*).

Sözleri bir fark yarattı. İkna edici görünmüştü. Ve İsa onun çocuğunu iyileştirdi.

"Dilediğin gibi olsun" (Matta 15:28). Bu sözleri nasıl anlıyoruz? İşler bizim istediğimiz gibi gitmediğinde, nasıl karşılık veriyoruz?

Anlayan Bir Öğrenci

İsa ve takipçileri Yerus alim'e dönmüşlerdi. Aynı Hirodes'in daha önce Vaftizci Yahya ile ilgili endişe içinde olması gibi, Şimdi de Hirodes de dahil tüm yetkililer, İsa'yla ilgili endişe içindeydiler. Takipçileri arasında, çaresizce bir değişim umudu içinde olan fakir ve korumasız halktan kişiler vardı.

İsa, her Şeyden  te, dünyaya umut getirmek istemişti. Fakat artık g  ve ayrıcalıklara sahip olanların bu görevi etkisiz kılmak için ellerinden geleni yapacaklarına emindi. O'nun başarılı olmasını istemiyorlardı.

İsa'nın  ğrencilerinin i  halkası, yani on iki  ğrenci ise İsa'nın yanında olmak için hevesli gibi görünüyorlardı. Fakat aynı zamanda kafaları karışık-tı-ya da k rlerdi. Örneğin, Markos 8:31–33 ayetinde, Usta  ğretmen öğrencilerini onlar için görmesi zor olan bir Şeyi görmeye zorluyor. Yani, bir çok yönden onlar hala gerçekten neyin önemli olduğu konusunda ruhsal olarak k rlerdi (*Markos 8:37 ayetine bak.*).

Bunların hepsi, İsa'nın gerçekten gören biriyle karŐılaŐması için bir arka plan oluşturuyor.

İsa ve k r bir dilenci olan Bartımay'ın iyileŐtirilmesi öyküsünü oku. (*Markos 10:46–52 ayetlerine bak.*) **İsa'nın gösterdiği büyük merhamete dikkat et. K r adamın görme isteğinin onu nasıl da İsa'yı yol boyunca Yerus alim'e kadar takip etmeye yönlendirdiğini göz önünde bulundur. Sence Meryem Bartımay ve diğer öğrenciler arasında bir farklılık görüyor muydu? Bu  yk , Usta  ğretmen'e karşı hevesli olmanın senin için taŐıdığđ anlama nasıl ışık tutuyor?**

Bartımay bir bebeğin sağındaki bukleyi ve hasattaki buğdayın rengini görmek istemişti. Fakat görmenin kapsamı sadece fiziksel değildi. Bu  yk , diğer bir deyişle, ruhsal olarak görmek hakkında. Konuyu anlamak–Usta  ğretmen'in gerçekte ne olduğunun farkına varmak hakkında. Fiziksel olarak görmek başka bir Şey. Elbette önemli bir Şey ve İsa da bunu biliyor. Fakat İsa aynı zamanda her insanın en derindeki isteğinin yeni ve daha iyi bir hayat olduğunu da biliyor.

İbraniler 5:12–14 ayetlerini oku. Bu, gerçek eğitim hakkında bize ne öğretiyor?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Yol Gerçek ve Yaşam* kitabından “Öğrenciliğin Ölçütü” s. 36-42 bölümünü oku.

Ellen White şöyle diyor, Usta Öğretmen’e gerçekten karşılık verdiğimiz zaman, “O’nun suretini yansıtmaya, O’nun ruhunu solumaya, O’nun iradesini gerçekleştirmeye ve yaptığımız her şeyde O’nu hoşnut etmeye can atarız.”—Ellen G. White, *Yol, Gerçek ve Yaşam*, s. 37. İsa Mesih’in refakatinde, diyor, “görev bir zevk haline gelir”—*Yol, Gerçek ve Yaşam*, s. 37. Kutsal Kitap’ta ise Matta 5–7 bölümlerine bakalım. Burada Dağdaki Vaaz bulunmaktadır, Usta Öğretmen’in öğrencilerinin bilmesini istediğinin büyük özetlerinden biri ve kurmaya geldiği krallığın esas ilkesi.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Allah’ın Adem ve Havva’ya ve ayrıca Yakup’a konuştuğu gibi, İsa da bize konuşuyor. Bizim derindeki özlemlerimizle irtibata geçiyor ve (Bartımay’a yaptığı gibi) bizi irkilterek kim olduğumuzu ve nereye gittiğimizi yeniden gözden geçirmeye sevk ediyor. Bu ışıkla, Kutsal Kitap’ı çocuklarımıza ve birbirimize nasıl öğrettiğimiz üzerinde düşün. Sıradan Kutsal Kitap eğitimi ile insanların yaşamlarında gerçekten değişikliğe yol açan ikna edici eğitim arasında ne fark var?
- 2 Yaşam yolculuğunda senin nerede olduğun sorusu tamamen kişisel mi yoksa bunu güven duyduğun kişilerle konuşmak yararlı olabilir mi? Kilisenin “Mesih’in bedeni” (1.Korintliler 12:27) olması düşüncesi, diğer kişilerle sohbet etmenin Mesih’in senin bilmeni istediği şeyle irtibata geçmenin yollarından biri olabileceğini ne şekilde düşünüyorsun?
- 3 Perşembe gününün dersinde, Bartımay’ın görmeye başlar başlamaz—fiziksel ve ruhsal körlüğünden kurtulur kurtulmaz—Yeruşalim yolu boyunca İsa’yı takip ettiğini öğrenmiştik. Bu yolda, her gün Usta Öğretmen’in bilgeliğine tanık oldu. O’nun İsa’nın suretini yansıtmak, ruhunu solumak, iradesini gerçekleştirmek istemiş olduğunu tahmin edebiliriz. Peki bir kişi neden İsa’nın Dağdaki vaazında açıkladığı kadar yüksek bir gayeyi takip etmekten, *Yol, Gerçek ve Yaşam* kitabında belirtildiği gibi “zevk alsın”?
- 4 Perşembe gününün dersinin sonundaki soru üzerinde biraz daha düşün. İyi ve kötü arasındaki farkı nasıl kavriyoruz? Neyin iyi neyin kötü olduğunu nasıl tanımlıyoruz? Ve bu bilgiyle ne yaptığımız neden bilgiye sahip olmamızdan belki de daha önemli?

Bir Hindistan Yolundaki Mucize

Daisy Jung Tarafından

Geçen gün kocam ve ben Hindistan'da bir köyde inşa ettiğimiz küçük kilise için malzeme almak üzere şehre gittik. Bölgedeki müjdeyi paylaşmamıza yardımcı olan gönüllü öğrenciler için de malzemelere ihtiyacımız vardı.

Kocam inşaat projesi için elektrikli ekipman satın aldı ve ben gönüllüler için 15 gitar ve sınıfları için 100 adet defter temin ettim. Akşam 9 idi. Köye geri dönmemiz 3 saat sürdü. Kocam arabayı sürerken sohbet edip müzik dinledik.

Eve ulaşmamıza yarım saat kalmışken korkunç bir ses bizi korkuttu.

Tatatatata GÜM!

Gürültü oldukça yüksekti. Neler olduğunu anlayamamıştık. Kocam arabayı durdurdu ve olan bitene bakmak için dışarı çıktı; bir lastiğimiz patlamıştı.

Patlak lastiği gördüğümüzde birbirimize baktık ve bir süre yüksek sesle güldük. "Daha önce kaç defa böyle patlak bir lastiğimiz oldu ki?" diye sordu kocam.

"Peki, saymama izin ver" dedim. "Bisikleti de dahil edersem birçok kez olmuş olmalı. Hayatımız gerçekten de sıradan değil canım" dedim.

Yedek lastiğimiz yoktu.

Gecenin ortasında kırsal bir alanda mahsur kalmıştık. Pastor Abishek'i yardım için aradık. Kocam sakin bir şekilde sürücü koltuğuna otururup, arızalı olan arabada kısık sesle müzik dinlerken pastörü bekledi. Arabada çalışan bir klima yoktu ve kısa bir süre sonra terlemeye başladık. O sırada arabanın etrafında gezen bir sivrisineği yakalamaya çalıştım.

Aniden simsiyah gökyüzünde çok parlak bir şimşek çaktı ve gök gürlledi. Yağan yağmur pencerelere damlıyordu. "Tatlım, bu durum oldukça talihsiz ama komik. Hindistan'da hayat monoton değil" dedim.

Bir süre sonra pastor Abishek bizi almaya geldi. 15 gitar, 100 defter ve elektrikli ekipmanı küçük kamyonuna taşıdık.

Eve doğru yola koyulmuşken pastor bizi şaşırttı..

"Beni aradığın zaman, cep telefonum sessizdeydi" dedi. "Titreşimi bile kapalıydı ancak telefon böyleyken uyuyabilirim. Gece yarısı uyandıgımda ve aradığın anda telefonuma bakımının nasıl mümkün olabileceğini bilmiyorum. Normalde bütün gece boyunca deliksiz bir şekilde uyurum."

O konuşurken kalplerimiz gümbür gümbür atıyordu. Tanrı onu gecenin ıssız saatlerinde uyandırdı ve telefonunu kontrol etmesi için yönlendirdi. Tanrı, çocuklarından ikisinin eve gitmeye can attığını biliyordu.

Bu süre boyunca çok yağmur yağmıştı. Şimşek yolu aydınlatıyordu ve gök gürlüyordu ama biz mutluyduk çünkü eve gidiyorduk. Şükürler olsun RAB! Teşekkürler meleğ Abishek! (Meleğ kelimesi burada, Abishek Tanrı tarafından yönlendirildiği için kullanılmıştır.)

DÜNYA'NIN DUYARLI BİR YERİNDE HİZMET VEREN GÖNÜLLÜLERİN ÇALIŞMALARINI KORUMAK İÇİN İSİMLERİ DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

Eğitimde İbadet

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 3, Vahiy 14:6-12, Mezmurlar 78:1-17, Yuhanna 4:7-26, 1.Taribler 16:1-36, Markos 7:1-13.*

HATIRLAMA METNİ: “RAB’bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Sunular getirip O’nun önüne çıkın! Kutsal giysiler içinde RAB’be tapın!” (1. Taribler 16:29).

İbadet, insanlığın, insan doğasının hatta düşkün insan doğasının bir parçasıdır. Bizim, Allah’ın verdiği özgürlükle, Rabb’e ibadet edecek varlıklar olarak yaratılmış olduğumuza şüphe yok çünkü biz O’nu seviyor ve O’nun ibadet edilmeye layık olduğunu biliyoruz. Düşüşten önceki, insanların Allah’a yüz yüze ulaşabildiği, günah, ölüm ve yıkım ile bozulmamış dünyada böyle bir ibadet çok kolay olmuş olmalı—sadece düşmüş dünyayı bilen bizler o yaratımı ancak hayal edebiliriz.

Bugün elbette özümüzden kaynaklanan ibadet ihtiyacı hala içimizde var olsa da, bu dünyadaki diğer her şey gibi o da günah tarafından çarpılmış ve bozulmuştur, yani, diğer her şeyle birlikte, ibadet eden kişiler olarak biz kendimizi yanlış şeylere ibadet ederken ya da Rabb’e, O’na ibadet edilmesi gereken şekilde değil, yanlış bir şekilde ibadet ederken bulabiliriz (Örneğin *Markos 7:1-13, Yereyia 7:4 ayetlerine bak*).

Dolayısıyla, ibadet Hristiyan deneyimi için çok önemli olduğu için, Hristiyan eğitimi, bu haftanın konusu olan ibadetle ilgilenmelidir.

*14 Kasım Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Hepimiz Bir Şeye Tapınırız

İçimizde tapınmaya can atan—şüphesiz ilk olarak Allah tarafından içimize işlenmiş fakat diğer her şey gibi günah tarafından çarpıtılmış—bir şey vardır. Belli ki, en başta bizim tapınmaya layık yegane varlığa, Yaratıcımız Rabb'e ibadet etmemiz gerekiyordu. Fakat düşüşten beri, bu tamamen değişti.

Fakat, evet, hepimiz bir şeye, birine bir şekilde tapınırız. Bu, tüm insanlık tarihi boyunca, hatta bugün bile insanların tapınmalarının açıklanmasına yardım ediyor. Eski Mısır'da bazı insanlar firavuna tapınıyorlardı; başka zamanlarda, başka topraklarda ise insanlar balıkların, birden çok kafalı tanrıların ya da başka sözde ilahların heykellerine tapınıyorlardı. Bazı insanlar güneşe, aya, yıldızlara tapındılar.

Bugün çoğu insan bir kurbağa heykelinin önünde diz çökmeyecek bilince sahip (fakat belli ki Meryem heykelinin önünde diz çökmeyecek kadar değil), yine de bu, insanların, hatta seküler insanların bir şeye tapınmadığı anlamına gelmiyor: para, güç, cinsellik, kendileri, müzik yıldızları, oyuncular, siyasetçiler. Her neyi en çok seviyorsak, dikkatimizi en çok neye odaklıyorsak, ne için yaşıyorsak, işte ona tapınıyoruz. Seküler yazar David Foster Wallace şu uyarıda bulunmuştu, eğer yanlış şeye tapınırsanız, “sizi canlı canlı yiyecektir”.

Daniel 3. bölümdeki öykü gerçek tapınmanın önemine dair bize ne öğretiyor?

Belli ki, üç Yahudi genç ikinci emri (*Mısır'dan Çıkış 20:4–6*) Allah'ın talep ettiği derecede ciddiye almışlardı. Sonuçta o da, öldürmemek, çalmamak ve diğerleri gibi On Emir'in bir parçası. Tapınma, doğru tapınma o kadar önemli ki, Mesih'in ikinci gelişinden önceki son gün olaylarında çok merkezi bir şeye dönüşüyor. Bu sebeple, Hristiyan eğitimi tapınma meselesini tümüyle içine almalıdır: nedir, nasıl yaparız, neden önemlidir ve kime tapınırız?

Vahiy 14:6-12 ayetlerini oku. Bu ayetler, Mesih dönmeden önceki son krizde tapınma konusunun ne kadar önemli olacağına dair bize ne öğretiyorlar?

Onlar da Kendi Çocuklarına Anlatsınlar

Eski Ahit'teki mezmurların zamanla eski İsrail'in dini yaşamında bir işlevi olmaya başlamıştı. Onlar ezberleniyor, ibadet, özellikle de Eski Ahit'te insanların ibadet etme biçimlerinin anahtarı olan açık ibadet sırasında, sıklıkla müzik aletleriyle birlikte söyleniyorlardı. İsrail bir toplum olarak işliyordu ve bir toplum olarak birlikte ibadet ediyorlardı.

Mezmurlar temel olarak, ezgilerin sözleri, yani şiirlerdir. Mezmurlar söz-cüğünün İbrancesi *Tebillîm*, “övgü ilahileri” anlamına gelir. Ve biz Allah'a övgü ilahileri söylediğimizde, başka ne yapıyorsak yapalım, Rabb'e ibadet ediyoruzdur.

Mezmurlar 78:1-17 ayetlerini oku. Buradaki asıl mesaj nedir, tüm eğitim ve ibadet meselesiyle ne şekilde uyumaktadır?

---

78. Mezmurun mesajı ile ilgili kesin bir saptama var. 2. ayette Asaf “eski karanlık sözleri” nasıl anlatacağını belirtiyor. Buradaki “karanlık” uğursuz anlamında değil de, tarihteki olaylar, üzerinden zaman geçip de gerilerde kalınca olan, loş ya da parlaklığını yitiren anlamında kullanılıyor. Diğer çevirilerde karanlık sözcüğü “sır” (KM) ya da “eski tatlı hakikatler” olarak tercüme edilmiştir. Buradaki nokta, İsrail'in eğitiminde diğer bir çok şeyle birlikte, çocuklara Rabb'in seçilmiş ulus ile olan ilişkisini öğretmek de vardı.

Mezmurlar 78:6-17 ayetlerine bak. Çocuklarına öğretmeleri gereken belirli dersler nelerdi? Bu eğitimin nihai hedefi neydi?

Ayetlerde görüldüğü gibi, hedefler arasına çocukların Allah'a güvenmeyi ve O'nu emirlerini tutmayı öğrenmesi vardı. Vahiy 14:12 gibi bir ayet bugün bizim için aynı düşüncüyü nasıl yansıtabilir?.

Ruhta ve Gerçekte

Yeni Ahit'te, İsa'nın kırılmış canlara ne şekilde hizmet ettiğini anlatan öykülerden en harikalarından biri, İsa ve kuyunun başındaki kadının öyküsüdür.

Yuhanna 4:7-26 ayetlerini oku. İsa ibadet ile ilgili olarak kadına ne diyor? Aslında, konuşma nasıl ibadet konusuna geldi?

Her ne kadar kadın ibadetten bahsederek konuyu değiştirmeye çalışmış olsa da, İsa bize ibadet ve nelerin ibadete dahil olduğu konusunda bazı önemli gerçekleri aktarmak için onun taktiğini kullandı. Belki de bizim şimdiki gayelerimiz için en önemli olanı, Yuhanna 4:24 ayetinde söylediğidir: “Tanrı ruhtur, O’na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.”

Rabb’e gerçek ibadet “ruhta” olmalıdır, yani, Allah’a karşı olan sevgiden, O’nu şahsen tanıma tecrübesinden kaynaklanmalıdır. “Sadece Allah’tan gelen inanç yolu bizi Allah’a ulaştırabilir. O’na, doğru hizmet edebilmek için İlahi Ruh ile yeniden doğmalıyız. Bu, kalbimizi arındıracak ve düşüncelerimizi yenileyecektir. Allah’ı tanımamız ve sevmemiz için bize yeni bir yetenek ve O’nun tüm isteklerine itaat etme arzusunu verecektir. Gerçek ibadet budur. Bu, Kutsal Ruh’un çalışmasının ürünüdür.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s.171, 172.

Aynı zamanda, ibadet “gerçekte” olmalıdır. Allah ile ilgili, O’nun kim olduğu ve bizden ne istediğine dair doğru bilgiye sahip olmalıyız. Diğer bir deyişle, işin içinde öğreti de olmalıdır. (Örneğin, bizim insanları sonsuza kadar cehennemde yakmayan bir Allah’a ibadet ediyor olduğumuzu bilmek ne kadar anlamlı.)

Yani, burada ibadetin iki unsurunu görüyoruz: Allah’ı bilmek ve O’na ibadet etmekten kaynaklanan deneyim ve bize Allah tarafından açıklanmış olan nesnel gerçekler. Gerçeğin yokluğundaki ruh, her şeyden daha çok değişken bir heyecana dayanan, sığ bir duygusallığa götürebilir. Öteki taraftan, ruhun yokluğundaki gerçek cansız bir şekilcilığe götürebilir. Yani, ikisine de ihtiyacımız var.

Bir kişiye “ruhta ve gerçekte” ibadet etmeyi öğretmek için nasıl bir çaba gösterirdin? Hangi durumlarda insanlar iki unsurdan birine diğerinden daha çok önem verme ihtiyacı hissederler?

Kutsallığın Güzelliği

1. Tarihler 16:1–36 ayetlerini oku. Sahneyi gözünde canlandırmaya çalış. Dinsel ve korku verici mi yoksa neşeli ve şen mi hayal ettin? Hangi şekillerde bu ikisinin de birleşiminden oluşabilir? Bu sahneden ibadete, onu nasıl öğretebileceğimize hatta tecrübe edebileceğimize dair ne öğrenebiliriz?

İbadet edilen yer, Allah'ın eski İsrail ile birlikte yaşadığı ve kurtuluş planının onlara açıklandığı yer olan tapınaktı. O halde, ibadetin ve ibadet eğitiminin merkezinde İsa ve kurtuluş tasarısı olmalıdır, bunların hepsi tapınak hizmetinde önceden gösterilmiştir. Allah'ın bizim için yaptığı övgü ve ibadete layık diğer şeylerin tümü, O'nun çarmıhtaki kurban olarak ve vekaleten ölümü ile bize sunulmuş olan sonsuz yaşam umudu olmasa, hiçbir şey ifade etmez.

Ayrıca metindeki “müjdecı” gerçeğe de dikkat et: tüm dünyanın İsrail'in Allah'ını bilmesi gerekiyordu.

1. Tarihler 16:29 ayetine bak: “RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Sunular getirip O'nun önüne çıkın! Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!” Kutsallığın güzelliği? Bu ne anlama geliyor olabilir?

Başlangıç olarak, günahın ne kadar çirkin, ne kadar yaralayıcı, ne kadar aşağılayıcı olduğunu düşün. Ayrıca bugün bizim için İsrail'i çevreleyen ulusların, diğer şeylerle birlikte çocukların kurban edildiği ibadet uygulamalarının ne kadar kötü, ne kadar korkunç ve aşağılayıcı olduğunu hayal etmek güç. Bu şeylerin onları uygulayan kişilerin nasıl insanlara benzediklerini yansıttığına da şüphe yok.

Öte yandan, eski İsrail'in kendisini çevreleyen kötü geleneklerden yalıtılmış, kutsal bir ulus olması gerekiyordu. Onların hem yüreklerinde hem de zihinlerinde kutsal olmaları gerekiyordu; Allah'ın karşısındaki ibadetlerine anlam ve güzellik katan da buydu işte. Eski Ahit peygamberleri çok defa yozlaşmış ya da yürekleri O'ndan uzakken Rabb'e ibadet eden kişilere söylenmişlerdir.

Eğitimde Putperestlik

Eski İsrail çok dindar halklarla çevrili durumdaydı, insanlar tanrılarına tapınmaya ve onları yatıştırmaya o kadar adanmışlardı ki kendi çocuklarını onlara kurban ediyorlardı. Bu adanmışlık, öyle değil mi?

Bu sebeple, ibadet, gerçek Allah'a yapılan gerçek ibadet, İbranileri onları çevreleyen sahte putperestliğe kapılmaktan korumanın önemli bir parçasıydı. Ama yine de, tüm uyarılara rağmen, özellikle uzak durmaları söylenen putperest uygulamalara kapılıyorlardı.

Peki ya bugün biz? Bizim için bütün yaptıklarını sayıp dökerek, gerçek Allah'a ibadet etmek de neden son derecede önemli-özellekle günümüz putperestliğinin yarattığı tehlikeler karşısında?

Markos 7:1–13 ayetlerini oku. 7–9 ayetlerinde bulunan hangi ilke, bugün Hristiyan eğitimi ve dünyadan kaynaklanan, imanımızın uygulamasını olumsuz etkileyebilecek sahte öğreti tehlikesi konusunda geçerliliğini sürdürmektedir?

Bugün dünyadaki düşünsel fikirlerin pek çoğu gerçekliğe dair natüralist görüşe dayanmaktadır. Günümüzde okullarda okutulan bilim dallarının çoğu bu bakış açısından incelenmektedir ve bu çoğu zaman öğretilenin Kutsal Yazılar'la çelişeceği anlamına geliyor. Doğru varsayılan, kuramlaştırılmış ve uygulamaya konmuş fikirlere tapınmamız için özendirilebiliriz. Ayrıca bu fikirleri ortaya atan filozofların, bilim insanlarının ve matematikçilerin parlak zekâlarını tanrılaştırabiliriz. Sorun şu ki, bu fikirler sıklıkla Kutsal Yazılar'la çatışabilirler fakat sırf günümüzde onlar öğretildiği ve doğru olduklarına inanıldığı için, insanlar onları Hristiyan eğitime dahil etmeye çalışıyorlar. Fakat bunun yapılabilmesinin yegâne yolu imandan taviz vermekten geçiyor ve bu genellikle güncel fikirlere uysunlar diye Kutsal Yazılar'ı çarpıtmak ve bozmak anlamına gelir.

Günümüzdeki yaygın fikirlerden hangileri Kutsal Yazılar'la çelişmektedir ve biz kilise olarak onları kendi eğitim sistemimize dahil etmekten nasıl korunabiliriz?

EK ÇALIŞMA: “Yürek her şeyden ziyade aldatıcıdır, ve son derece kötüdür. Din mensupları gerçekten imanda olup olmadıklarını dikkatle sınamak konusunda istekli değiller ve birçoklarının yanlış bir umuda dayanıyor olmaları korkutucu bir gerçek. Bazıları yıllar önce tecrübe ettikleri eski bir deneyime güveniyorlar fakat herkesin günlük deneyime sahip olmasını gerektiren bu kalpleri araştıran zamana gelindiğinde, tutunacak hiçbir şeye sahip değiller. Gerçeği ikrar etmenin onları kurtaracağını sanıyor gibiler. Allah’ın nefret ettiği bu günahlar zapt edildiğinde, İsa gelecek ve seninle yemek yiyecek, sen de O’nunla olacaksın. Ondan sonra İsa’dan ilahi kuvvet alacak, O’nda büyüyeceksin ve kutsal zaferle, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı’ya şükürler olsun diyebilecek duruma geleceksin. Eğer gayretsiz din mensupları O’nun adını hiç anmasalar, bu Rabb’i daha çok hoşnut ederdi. Onlar, İsa’nın sadık takipçileri olacaklar için daimi yükütlüdürler. Onlar, inanmayanlara tökezleme kayasıdır, kötü melekler onlarla iftihar eder ve izledikleri çarpık yolla Allah’ın meleklerine sataşurlar. Bunlar yurt içinde de yurt dışında da gayenin lanetidirler. Dudakları Allah’a yakın olduklarını söylerken kalpleri O’ndan çok uzaktır.” — Ellen G. White, *“Spiritual Gifts [Ruhsal Armağanlar]”* 2. Cilt, s. 227.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Markos 7:1–13 ayetlerinden, sahte ibadetin altında yatanın bir yürek sorunu olduğunu öğrendik. Allah, eğer yüreklerimizden ortaya çıkmıyorsa, dudaklarımızla yapılan ibadeti dikkate almaz. Müjde ve İsa’nın bizim yararımıza ölümünün öyküsü, neden yürekleri Allah’ı gerçekten sevmeye açmanın en güçlü yöntemidir?
- ❷ Allah’a “ruhta ve gerçekte” ibadet etme fikri üzerinde biraz daha düşün. Birini yapıp ötekini yapmamak mümkün mü, yoksa gerçek ibadet için ikisi de gerekli mi? Öyle ise, neden?
- ❸ Evet, Allah’a gerçekten ibadet edebilmemiz için yüreklerimizin doğru olması gerekiyor fakat bu ne anlama geliyor? İbadet etmeden önce, Rab ile bütünüyle bağlantılı olacağın ve yaşamının da kusursuz bir düzen içinde olacağı zamanı beklemek zorunda mısın? Öte yandan, ibadet, gerçek ibadet senin yüreğinin Allah ile doğru yere gelmesine nasıl yardımcı olabilir?

Fransa'da ki İş İçin Dua Etmek

Andrew McChesney Tarafından

Abdelkader Henni'nin Hristiyanlığa ilgisi yoktu ve bir kurumun din görevlisi, onun Fransa'daki diğer gençlerle okul sonrası faaliyetlere katıldığı bir okulda İsa hakkında konuştuğunda çok şaşırıldı.

"Buraya sık sık geliyorsun" dedi din görevlisi. "Neden Hristiyan olmuyorsun?"

Ailesi Cezayir'den göç ettikten sonra hayatının çoğunu Fransa'da yaşayan Abdelkader, okul sonrası faaliyetlerine gitmeyi bıraktı ama ne yapacağından emin değildi.. Liseyi bitirmişti ancak bir iş bulamamıştı.

Kısa bir süre sonra Cezayir'den bir Yedinci Gün Adventisti ile tanıştı. Adventist'in anlattığı hikayeler kalbine dokunmuştu. Bir Cezayirlinin de Hristiyan olabileceğini idrak etti ve Hristiyanlık hakkında okumaya başladı. O zamanlarda eski bir lise arkadaşına rastladı. Crystal lise yıllarında mutsuz biriydi ama şimdi mutluluğu her yerinden belli oluyordu. Abdelkader ne olduğunu merak etti ve sanki Crystal onun düşüncelerini okuyormuş gibi:

"Biriyle tanıştım ve o kişi hayatımı tamamen değiştirdi," dedi.

"Kiminle tanıştın?" Diye sordu Abdelkader.

"İsa Mesih ile tanıştım," dedi.

Abdelkader İsa'nın kendi hayatını değiştirip değiştiremeyeceğini merak etti. O akşam kilisedeki bir dua toplantısı için Crys'al'e eşlik etti. Birisi dua ricası olup olmadığını sorduğunda, "Bir işe ihtiyacım var" dedi.

Ertesi sabah telefonu çaldı.

Abdelkader ile mi görüşüyorum? diye sordu yabancı bir ses.

"Evet," dedi.

"İş mi arıyorsun?" diye sordu kadın.

Sabahın ilerleyen saatlerinde, Abdelkader'i arayan kişi arabasıyla onu yeni işine götürürken karşılıklı görüştüler. Şaşırılmıştı. İşe haftalar önce başvurmuştu ama dua ettikten sonra iş sahibi olmuştu. İsa'nın hayatını değiştirebileceğine inanıyordu.

Eve dönerken, "Hangi kiliseyi seçeceğimi bilmek istiyorum" diye dua etti.

Üç gün sonra radyoda haftanın yedinci günü olan Sebt Günü hakkında konuşan bir adamı duydu. Adam Yeşaya 56: 1-2 bölümlerinde yazan kısımlarını okudu; "insanoğluna ne mutlu! Şabat Günü'nü tutar, bayağılaştırılmaz," (Yeni Çeviri). Abdelkader, Cezayir'den Adventistler'i ve Adventistler'in yedinci gün olan Sebt Günü'nde nasıl kiliseye gittiklerini anımsadı ve Adventist Kilisesi'ne katıldı.

Adı "Yüce Tanrı'nın hizmetkarı" anlamına gelen Abdelkader, bugünlerde Fransa'da Hristiyan olmayan insanlar için çalışan 51 yaşındaki Adventist bir pastör.

"Her gün Tanrı'yı bana yapmam için verdiği iş için övüyorum" dedi.

FRANSA'DA İNSANLARA YARDIMCI OLAN VE TÜM DÜNYAYA İSA HAKKINDA BİLGİ VERİLMESİNE KATKIDA BULUNAN SEBT OKULU SUNULARINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.

Eğitim ve Kurtuluş

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 1:26, 27; Yeşaya 11:1-9; 2.Timoteos 3:14-17; 1.Kralları 4:29-34; Yubanna 14:17; 1.Korintliler 2:1-16.*

HATIRLAMA METNİ: “Kutsal Yazılar’ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır” (2. Timoteos 3:16).

Kutsal Kitap Allah ve O’nun halkı ile ilgili uzun bir öykü anlatmaktadır. Bu öykü bazen, geçici olarak da olsa ters giden bir sevgi hikayesi gibi görünür. Ya da Baba ile O’nun, sonunda yola gelen isyankâr evlatları-nın öyküsü olarak da görünebilir.

Fakat bu haftaki eğitimin amacına yönelik olarak, Kutsal Kitap öyküsün-deki başka bir konuyu keşfedeceğiz, öğretmen ve öğrencilerinin öyküsünü. Öğrenciler hala sınavlarda başarısız oluyor, fakat O tekrar tekrar dersleri anlatmaya devam ediyor, ta ki sonunda bazıları öğrenene kadar.

Kutsal Kitap öyküsü çok iyi bildiğimiz insan öykülerinden çok farklı değil, bir tek fark dışında. Allah ve Halkının öyküsünün iyi sonla biteceği, gayesine ulaşacağı güvence altındadır. Halkına karşı ilahi lütfu, bu sonucu güvence altına alıyor. Bu ilişkide insanın taşıdığı sorumluluk, onun çok zahmetli olduğunu düşünenlerce sıklıkla yanlış anlaşıl-mış, hatta ondan çekinilmiştir. Fakat aslında Kutsal Kitap öyküsü özünde Allah’ı bilmeye ve O’nun isteğini anlamaya bir davettir. Gerçekte, Allah’ı bilmeyi öğrenmek, bizim O’nun lütfuna vereceğimiz öncelikli karşılıktır. Böyle bir lütfu kazanamayız fakat öğrenebiliriz ve Hristiyan eğitiminin özü, bize bu lütfu öğreten eğitim değilse başka nedir ki?

*21 Kasım Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Allah'ın Suretinde

Yaratılış 1:26, 27 ve Yaratılış 5:1, 3 ayetlerini oku. Bu ayetler, Allah'ın insanlığı başlangıçta nasıl yarattığı ve günahattan sonra olanlara dair bize ne öğretiyor?

“Allah'ın sureti” ifadesi Kutsal Kitap yorumcularını yüzyıllar boyunca tutsak etti. İlk insanların yaratıldığı bir suret neydi? Örneğin, bu Allah'ın yeni yaratımını, aynaya bakıp Kendisine benzer şekilde oluşturduğu anlamına mı geliyor? Ya da insanların diğer tüm yaşam formlarından daha çok Allah'a benzedikleri anlamına mı geliyor? Yoksa burada bahsedilen Yaratan ve onun insan yaratımı arasındaki ruhsal ve düşünsel benzerlik ve uyumluluk mu? Araştırmacılar, bunun ne anlama gelebileceğine dair Kutsal Yazılar'dan kaynaklanan pek çok yorum ortaya koymuş olsalar da, Kutsal Yazılar bu ifadeyle ilgili kesin bir açıklamada bulunmuyor. Fakat, günahattan sonra bu suretin değişmiş olduğunu görebiliyoruz, Ellen G. White'in, eğitimin amacının insanda Yaratıcısı'nın suretini yeniden inşa etmek olduğunu söylemesinin sebebi buydu (*Education [Eğitim]* s. 14–16).

Peki, eğitim böylesine olağanüstü bir amacı gerçekleştirmeyi nasıl başa-rabilir?

Öncelikle, Allah'ın bizi, bir anlamda ebeveynlerin çocuk sahibi olması gibi, O'nunla bir ilişkimiz olsun diye yapmış olduğunu hatırlamalıyız. Aynı ebeveynlerin çocuklarını kendi suretlerinde yapmaları gibi, Ailesinin bir parçası olan çocukları olarak yetiştirmek için bizi Kendi suretinde yaptı; O bizimle iletişime geçebilir ve bizimle uzun süreli bir ilişki kurabilir. O halde, Allah'ın sureti, daha çok “zihinsel bir surettir” ve bu suret biri ilahi, diğeri insan iki varlığın zihinlerinin buluşmasını mümkün kılar. Eğitimde, önce evde ebeveynlerle çocuk arasında, daha sonra da eğitim işini öğretmenlerin devraldığı okulda gerçekleşen de tam olarak budur işte. Allah'ın bizi Kendi suretinde yaparken, bizi pek çok diğer yaşam formlarından ayıran, çok iyi bildiğimiz bu eğitim sürecini düşünmüş olduğu çok belli—Bize öğretebilsin ve biz de O'nun suretini (O'nun zihnini) yansıtmaya kadar O'ndan öğrene-bilelim diye böyle yaptı.

Kurtarış öyküsü, yaratılıştan beden almaya ve beden alıştan yeni-den yaratılışa, bir eğitim öyküsüdür. Allah bir öğretmendir ve gök de daimi bir okuldur (bkz. Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 301). Bu düşüncenin, bizim evdeki, kilisedeki, okuldaki, üniversitedeki ve tüm yaşamdaki Hristiyan eğitimine olan bağlılığımız açısından çıkarımları nelerdir?

Öğretmen olarak İsa

Kutsal Kitap, İsa'yı tarif ederken pek çok tabir kullanır. O, Allah'ın Oğlu, Mesih, İnsanoğlu, Kurtarıcı, Rab, Allah'ın Kuzusu ve daha birçoklarıdır. Fakat Yahudiye ve Celile'deki üç yıldan uzun süren kamu hizmeti döneminde O'nu en iyi tanıyan kişiler için O bir öğretmendi. Ona "Usta" ya da "Rabbi" diyorlardı. İkisi de aslında aynı anlama geliyor, "Öğretmen".

Bu sebeple, öğretmenlik uğraşı ve öğretim işi, İsa'nın kamu hizmetini yerine getirmesi için özellikle uygun olmuş olmalı. O'nun kurtarma işi bir şekilde öğretim işiyle ilişkilidir. Dahası, bu müjde peygamberi tarafından önceden bildirilmişti.

Yeşaya 11:1-9 ayetlerini oku. İsa'nın öğretim işi hakkında ne açıklanıyor?

Kutsal Yazılar'daki en şaşırtıcı Mesih'e ilişkin peygamberlik sözlerinden biri Yeşaya 11. bölümde bulunur. 1–3 ayetleri Mesih'in gelişini eğitimsel tabirlerle tasvir ediyor; bilgi, öğüt, bilgelik ve anlayış getiren biri. Metin şu dikkat çekici vaat ile sonlanıyor: "Sular denizi nasıl dolduruyorsa, dünya da RAB'bin bilgisiyle dolacak" (Yeşaya 11:9). Ellen G. White'in, *Education [Eğitim]* kitabında, eğitim işi ile kurtuluş işinin bir olduğunu yazmasına esin olan, belki de Kutsal Yazılar'ın bu öğretileriydi (bkz. *Education [Eğitim]* s. 30.)

Yuhanna 3:1-3 ayetlerini oku. Nikodim İsa'ya Rabbi diye hitap etti ve dahası O'nun gösterdiği işaretlere, yani mucizelerine ve hayatın anlamına dair kavrayışlarına dayanarak, O'nun öğretmedeki yeteneklerinin Allah'tan geldiğini saptadı. İsa, Nikodim'e verdiği cevapta onun Allah'ın krallığını görmesi (anlaması ve aynı zamanda girmesi) için yeniden doğması gerektiğini söylediğinde, Kendisine verilen unvanı kabul etmediyse de, öğretmedeki yeteneklerinin kaynağını elbette kabul etti. Bu, diğer kişilere öğretme yetkisinin, İsa örneğinde bile, Allah'tan kaynaklandığı anlamına geliyor.

Öğretmek, elbette Allah'ın bir armağanıdır. Allah tarafından görevlendirilmiş, İsa tarafından benimsenmiş ve ilahi yetkiye sahip olduğu öğretilenler tarafından tanınmıştır.

Bizim, Rabb'in bilgisinin tüm dünyayı doldurması ile ilgili bu peygamberlik sözünün tamamlanmasını görmekteki işlevimiz nedir?

Musa ve Peygamberler

2. Timoteos 3:14-17 ayetlerini oku. Bu ayetler Hristiyan eğitiminde Kutsal Yazılar'ın işlevi ile ilgili bize ne öğretiyor?

Kutsal Kitap'ın ilk bölümü için kullanılan “Torah” sözcüğü, zaman zaman “Yasa” diye tercüme edilir, bunun sebebi kısmen, bu kitapçıkların pek çok yasayı barındırıyor olmasıdır. Fakat Torah aslında “öğretim” ya da “talimat” anlamına gelir. Bu anlayış, birçoklarının Kutsal Kitap'taki “yasa” kavramının ifade ettiğini düşündüğü şeyden, yani Allah'ın lütfunda kalmaya devam etmek için uymamız gereken kural ve yönetmeliklerden çok farklıdır. Pek öyle değil; aslında, yasa Allah'ın bizi en başta yaratırken amaçladığı antlaşma ilişkisi içinde başarılı ve güvenli bir şekilde yaşamının yolları ile ilgili bir eğitim gereci olarak düşünülmüştür.

İbrani Kutsal Kitap'ının sonraki iki bölümü, peygamberler, Allah'ın halkının bu eğitim gerecini nasıl iyi bir şekilde öğrendiklerini, nasıl ona göre yaşamlarını sürdürdüklerini (ilk peygamberler) ve bu eğitim gerecinden ne öğrenmeleri gerektiğini (sonraki peygamberler) anlatmaktadır. Eski Ahit'in (İbranice “yazılar” denilen) kalan bölümü, başarılı ve görece daha az başarılı öğretmenler, öğrenciler ve onların eğitimle ilgili tecrübeleriyle doludur. Bu kitapçıklardaki başarılı eğitim örnekleri, Ester, Rut, Daniel ve Eyüp olurdu. Başarısız örnekler ise Yakup'un dört arkadaşı olurdu. Mezmurlar kitapçığı aslında bir ilahiler kitabı olmasına rağmen onda bile en az üç tane eğitime yönelik mezmur bulunmaktadır: 1. Mezmur, 37. Mezmur ve 73. Mezmur.

Müjdeler eğitim amacı güden örneklerle doludur, özellikle de İsa'nın benzetmeleri. Pavlus'un mektuplarından pek çoğu güçlü bir müjde duyurusuyla başlar fakat Hristiyanların günlük yaşamları ile ilgili pratik dersler olan eğitim yazılarıyla sona erer. Vahiy Kitabı eğitim amacı güden yazılarla doludur. Örneğin Mesih'in kilisesinin geleceğinin tüm ifşası ya da ortaya çıkartılması, sadece Allah'ın Kuzusu'nun—Usta Öğretmen İsa—açabileceği bir tomarda açıklanmıştır.

Haklı olarak, Musa'nın kitaplarındaki eğitime dair talimatlarının hepsinin günümüze uygulanamayacağı söylenebilir. Krallarla ilgili talimatın bulunduğu, Yasanın Tekrarı 17:14–20 ayetlerinde kraliyet makamında bulunacak kişilerin seçimine dair çok açık talimatlar vardır. Bugün elbette kilisemiz için kral tayin etmiyoruz. Kutsal Yazılar'daki tüm bu malzemenin uygun bir şekilde günümüze uygulanma biçimini ne şekilde belirleyebiliriz?

Bilge Adamlar ve Kadınlar

Okul, ders ve eğitim sözcükleri günümüzde açık bir şekilde anlaşılıyorlar fakat Kutsal kitapta yaygın değiller. Çok daha yaygın olan başka bir kelime mevcut; bilgelik/bilge. Örneğin Eski Ahit'te bilge adamlar ve kadınlardan bahsedilir (2.Samuel 14:2, Süleyman'ın Özdeyişleri 16:23).

1. Krallar 4:29–34 ayetlerini oku. Bu, bilgeliğin önemi hakkında bize ne öğretiyor?

Kral Süleyman, hayvanların ve bitkilerin yaşamları hakkında konuşan, büyük bir bilgelik taşıyan özdeyişler söyleyen bilge bir adam, yani bir eğitim insanı olarak diğerlerinden ayrılırdı (1.Krallar 4:29–34). Özdeyişler ve Vaiz kitapçıkları, çeşitli konularda, Süleyman'a ve aynı zamanda eski zamanlardaki bir çok bilge öğretmene mal edilen, pek çok bilgece öğreti barındırır (Süleyman'ın Özdeyişleri 1:1, 25:1, 30:1, 31:1).

Kutsal Kitap'a göre, bilgelik bizim bugünkü eğitimimize çok benzemektedir. O, kişinin özellikle de gençken ebeveynlerinden ve öğretmenlerinden öğrendiği bir şeydir (Vaiz 12:1), fakat aslında kişi bilgeliği yaşamı boyunca biriktirir. İkinci olarak, bilgeliğin genel anlamda hayata uygulanabilir bir yönü vardır; örneğin, kışı geçirecek kadar yeterli olması için yaz boyunca biriktiren karıncalardan öğrenmek gibi.

Fakat bilgelik sadece uygulanabilir değildir, aynı zamanda kuramsal bir yönü de vardır çünkü Allah'a iman ile başlar ve belirli temel ilkeleri takip eder (Süleyman'ın Özdeyişleri 1:7). Bilgelik bizim sorumluluk bilinci içinde ve diğer insanların yararını gözeterek yaşamamıza yardım eder ve ayrıca bizi talihsizlikten korur. Son olarak, aynı günümüzdeki eğitim gibi, bilgelik de soracağımız tüm soruları cevaplamaz fakat bir yandan bilinmezi aramaya devam ederken, bildiklerimizle tatmin olmamızı mümkün kılar ve bu da Allah'ı bilip O'nun lütfuna güvenmeyi öğrenebileceğimiz iyi bir durumdur. Yeremya 18:18 ayetine göre, bilge bir öğretmenin işlevi, rahip ya da peygamberin işlevi ile eşit seviyede kabul edilir. Üçü de Allah'tan O'nun halkına, yasadaki talimat, eğitici öğüt ve Allah'tan özel bildirimler biçimlerinde mesajlar taşırlar.

Bigeliği nasıl öğrenir ve daha sonra onu bizden sonra gelenlere aktarırız? Bunu yapmak, bir halk olarak, bizim için neden çok önemlidir?

İlk Kilisede Eğitim

Kutsal Yazılarda eğitimin kayda değer ilkelerinden biri, Usta Öğretmen İsa öğrencilerinden ayrılmaya hazırlanırken su yüzüne çıkar. Öğrenciler, aşağı yukarı bizim lise ya da üniversite eğitimimiz için harcadığımız zamana denk olan üç buçuk yıl boyunca onunla birlikte olmuşlardı. Bahsettiğimiz eğitim dönemleri tamamlandıktan sonra, kişiye göre değişmekle birlikte, öğrencilerin kendi başlarına idare edebilecekleri varsayılır.

Fakat İsa daha iyi bir yöntem biliyordu, takipçileri için Kutsal Ruh'un himayesi altında devam eden bir eğitimi temin etti. İsa'nın öğrencilerine daimi olarak verilen bu öğretmen ya da rehber, başka yerlerde tesellici veya yardımcı (Grek dilinde paracletos) olarak tanımlanmıştır (*Yubanna 14:16, 17*). O, Gerçeğin Ruhu olarak tanımlanır. Kutsal Ruh her ne kadar bir öğretmen olarak tanımlanmasa da, Kutsal Ruh'un işi, özellikle de gerçeği aramaya ve bulmaya ilişkin olduğu için, kesinlikle eğitime yöneliktir.

1. Korintliler 2:1-16 ayetlerini oku. Pavlus burada eğitim konusu için çok önemli ne söylüyor?

Pavlus, Korint'teki kiliseye onlara ilk geldiğinde sadece İsa Mesih ve o'nun çarmıha gerilmesinden bahsettiğini hatırlatarak başlıyor (*1.Korintliler 2:2*)—zeki bilgelik yok, sadece müjdenin ilanı var. Fakat bu sadece başlangıçtı (*1.Korintliler 2:6*), çünkü bu yeni Hristiyanlar olgunlaştıklarında, elçi onlara bilgeliği, Allah'ın daha dünya başlamadan önce sakladığı şeyleri (*1.Korintliler 2:7*), hatta Allah'ın derin düşüncelerini (*1.Korintliler 2:10*) öğretmek için geri dönecekti. Allah'ın Ruhu öğrenenlerin ruhlarıyla birleşecek, her şey O'nun rehberliği altında çalışılacaktı.

Bu öğreti ne kadar derin olacak ve öğrenimin ne kadarı Ruh tarafından yönlendirilenlere açık olacak? Bölüm Yeşaya peygamberden yapılan bir alıntıyla sona eriyor: “RAB'bin düşüncesine kim akıl erdirebildi? O'na öğüt verip öğretebilen var mı?” (*Yeşaya 40:13*). Kendi zamanının sıradan insanlarına konuşan peygamber, kimsenin bunu yapamayacağını söylerdi. Fakat Pavlus bu algıyı “biz Mesih'in düşüncesine sahibiz” sözlerini ekleyerek düzeltti, yani Ruh'la dolan Hristiyanlar Allah'ın düşüncesine bile erişime ve bu sayede doğruluk yolunu bilmek için gerekli olan sınırsız öğrenim ve kavrayışa sahip-lerdi (*1.Korintliler 2:10–13*).

EK ÇALIŞMA: Büyük müjde görevi (*Matta 28:18–20*) dikkate değer bir dini hareket başlatmıştı. Burada, birkaç elçi ya da müjdecisi (iki sözcük de aynı anlama geliyor—“gönderilmiş olanlar”), tüm dünyaya yayılarak ilgili kişileri topladılar, onları öğrencilere dönüştürdüler, İsa’ya inanmalarını söyleyip, onları vaftiz ettiler ve İsa’nın kendilerine emrettiği her şeyi onlara öğretmeye başladılar. Dünyanın her yerinden, farklı kültürleri temsil eden ve farklı diller konuşan Hristiyan mühtediler, vaftiz sularından çıkar çıkmaz okula giriyor ve eğitimlerine başlıyorlardı. Bu hiç de şaşırtıcı değil çünkü hala öğrenecek çok şeyleri vardı.

Hristiyanların her zaman öğrenmeye devam etmesinin sebebi zihinsel merak ya da bilgi sahibi olma isteklilikleri değil, Hristiyan hayatı ve imanının günlük yaşamın her köşesine sızmasıdır. Öğrenecek çok şey var. Bu sebeple, Yeni Ahit’in mektuplarında hem İsa hakkında duyuru (bazen Yeni Ahit sözcüğü *kerygma* [*keb-RIG-ma*] ile anılmıştır), hem de Hristiyanların öğrenmesi gereken her şey hakkında eğitim (bazen Yeni Ahit sözcüğü *didache* [*did-ab-KAY*] ile anılmıştır) bulunmaktadır. Duyuruya iyi bir örnek 1. Korintliler 2:2 ayetinde görülebilir, eğitim ise 1. Korintliler 4. bölümde başlar ve mektubun devamında zaman zaman eğitime yer verilir. Peki Hristiyanların öğrenmeleri gereken şey nedir?

İş, dinlenme, toplumsal konular, toplum ilişkileri, kilise ve ibadet, tutumluluk, hayırseverlik, yöneticilerle ilişkiler, danışmanlık, aile düzenleri, evlilik ve çocuk büyüme, yiyecek ve yiyeceğin hazırlanması, giyim kuşam, hatta yaşlanma ve yaşamın sonlanmasına hazırlık, hem kişisel hem de dünyadaki yaşam. Hristiyan olmak tüm bunlar ve daha fazlası hakkında öğrenmek anlamına gelir. Bunları anlamak doğal olarak gelişmez. Öğrenilmesi gerekir.

TARTIŞMA SORUSU:

- ❶ Kilisenin görevi için eğitim işi ne kadar önemlidir?
- ❷ Ellen G. White, “Gök bir okuldur” (*Education [Eğitim]*, s. 301) sözü ile ne demek istemişti?
- ❸ 1. Korintliler 2:1-16 ayetlerini bir daha oku. Pavlus’un, Allah’ın bize ilham aracılığı ile açıkladığına dair anlattıklarına bak. Zamanın önderlerinin ve bilgelini hiçbir işe yaramayacağı açıklaması üzerine düşün. Eğer Pavlus bunu o zaman söyleyebilirdi ise, o halde günümüzün bazı “bilgelisi” için ne demeli?

Endonezya'da Tekrar Yaşama Döndü

Andrew McCbesney Tarafından

İki müjdecî öğrenci , Endonezya'nın Papua adasındaki orman köylerine vardıklarında danışmanları Sungbae Gee'yi coşkuyla karşıladılar.

Uzaktaki Sulawesi adasında Yedinci Gün Adventist üniversitesi Universitas Klabat'ın 22 yaşındaki öğrenci müjdecî Santos "Pastor, çok güzel bir hikayemiz var!" dedi. "Ölen 8 yaşındaki bir kız için dua ettik ve dirildi!"

Endonezya'daki 1000 Müjdecî Hareketi'nin yöneticisi olarak görev yapan Güney Koreli bir müjdecî olan Sungbae, küçük bir uçakla yolculuk yapmıştı ve Papua'nın Samir bölgesindeki köye ulaşmak için iki gün bir gece yürümüştü. Bir yıllık hizmetinin yarısında öğrenci müjdecilere koçluk yapmaya gelmişti ama önce kız hakkında duymak istiyordu.

Öğrenci müjdeciler birkaç gün önce korkunç bir şey olduğunu söyledi. Bir ev ziyaretinden döndükten sonra, köy muhtarının tek odalı kulübesinde ağlayan ve duygulu bir ilahi söyleyen köylüleri bulmuşlardı. Köylüler, iki saat önce ölen ve kulübenin zemininde yatan muhtarın kızı Naomi için yas tutuyorlardı. Bir kabile büyücüsü ilahi söyleyen köylülere liderlik ediyordu.

Öğrenci müjdeciler ağlamaya başladı. Köylülerin yaşayan Gökerin Tanrısına güvenmeleri için işlevsiz ağaç ve hayvan tanrılarından uzaklaşmalarını istediler. Santos ve arkadaşı hâlâ Naomi'nin bedeninin yanında oturuyorlardı. Santos onu nazikçe aldı ve kollarını onun etrafına sardı. "Sevgili Tanrım, lütfen köylülere bir mucize göster" diye dua etti. "Kutsal Kitap çalışmaları yaptık ve dinlediler. Onlara ağaçlardan ve hayvanlardan daha güçlü olduğunu göster."

Müjdeciler Naomi'nin cesedini tutarak ve ağlayarak iki saat dua ettiler. "O Yaşıyor" ilahisini söylediler. Köylüler akan gözyaşlarından, duadan ve ilahiden etkilenmişti. Aniden Naomi uyandı. Afallamış bir şekilde annesine dönüp. "Anne, acıktım" dedi.

Babası, muhtar şok olmuştu. Bizzat kendi gözleriyle ağaçlardan ve hayvanlardan daha güçlü bir şey görmüştüler.

Köy muhtarı, Sungbae geldiğinde Kutsal Kitap çalışmaları için köylüleri topladı. 57 yetişkin köylünün tamamı kalplerini İsa'ya verdi.

Şu an Pakistan Adventist Seminary and College'in başkanı olan Sungbae, "Bu bir mucizeydi" dedi. "Bazı insanlar dirilişlerin sadece 2.000 yıl önce gerçekleşebileceğini düşünebilirler ancak bugün bu tür mucizeler Tanrı'ya tam olarak inandığımızda hâlâ gerçekleşiyor."

DÜNYADA MÜJDE'NİN YAYILMASINA YARDIMCI OLAN SEBT OKULU SUNULARINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.

Kilise ve Eğitim

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Luka 10:30–37, Matta 5:14–16, Luka 4:18–23, Yerehya 29:13, Matta 7:7, 1.Selanikliler 2:6–8.*

HATIRLAMA METNİ: “İnsanlardan –ne sizden ne başkalarından– gelecek övgünün peşinde de değildik. Mesih’in elçileri olarak size ağırlığımızı hissettirebilirdik. Ama çocuklarını bağrına basan bir anne gibi size şefkatle davrandık. Sizlere öylesine gönülden bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı’nın Müjdesi’ni değil, kendi canlarımızı da paylaşmaya razıydık. Çünkü sizi o denli çok sevdik!” (1. Selanikliler 2:6–8).

Kutsal Kitap, iman edenlerin Allah’a ibadet etmek için–havralarda, evlerde ve kiliselerde–bir araya toplanmaya başladığı en eski zamanlardan beri, Kutsal Yazılar’ı çalışmayı, ibadetleri aracılığıyla kendi yaşamları için Allah’ı bilmeyi ve O’nun isteğini anlamayı arzulayan insanlar olduğunu açıklar. Ayrıca Kutsal Kitap, kilisenin ciddi ve yerinde tartışmaların gerçekleşmesi gereken ve insanların kendi Allah bilgilerinde ve O’nun kendi yaşamları için istediğinde gelişebildiği bir yer olduğunu defalarca açıklamıştır.

Biz bazen sorular sormaktan korkarız. Fakat Kutsal Kitap’ta soruların sıklıkla insanların Allah’ı daha açık bir şekilde anlamalarını sağlamak için kullanıldığını görüyoruz. Benzer şekilde, öyküler de Kutsal Kitap boyunca insanların bağlılıklarını gözden geçirmelerine fırsat sağlamak için kullanılmışlardır. İsa, öğrencileri ve takipçilerini bu şekilde eğitmeye özellikle odaklanmıştı.

Eğer kilise bir eğitim yeri olacaksa, o halde özgün konuşmanın gerçekleşebileceği bir alan sağlamak zorundadır. Nasıl okulda öğrenciyken bize “sorunun aptalcası olmaz” dendiye, kilise içinde de her kişinin Allah ve O’nun yaşamları için tasarladıklarıyla ilgili lütuf ve kavrayışla gelişebileceği güvenli ortamı sağlamak zorundayız.

*28 Kasım Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Gerçek Hristiyan Eğitimi

Hikâye o ki, Öğretmen sınıfında oturan genç öğrencinin uykulu gözlerine bakıp şu soruyu sormuş: “Öğrenciler, gecenin sona erip gündüzün başladığını nasıl anlarsınız?”

Öğrencilerden bazıları dikkatle elini kaldırmış. “Öğretmenim” demiş biri, “baktığında bir incir ağacı ile zeytin ağacını ayırt edebildiğin zaman mı?”

“Hayır.”

Elini kaldıran başka bir öğrenci: “Öğretmenim, baktığında bir koyunla keçiyi ayırt edebildiğin zaman mı?”

Birkaç öğrencinin cevabını dinledikten sonra öğretmen şöyle demiş, “Çocuklar, gecenin bitip gündüzün başladığını, daha önce hiç görmediğiniz birinin yüzüne bakıp onun kardeşiniz olduğunu gördüğünüzde anlarsınız. O ana kadar, hava ne kadar aydınlık olursa olsun, hala gecedir.”

Luka 10:30–37 ayetlerini oku. İsa bu öyküyle neyi vurgulamaya çalışıyordu? Ve bu öykü, neyin gerçek Hristiyan eğitiminin bir parçası olması gerektiği konusunda bize ne anlatmalı?

Yedinci Gün Adventistleri olarak biz, Hristiyan dünyasının çoğunun bile hâlâ kavrayamadığı doktrinsel ışık ve hakikatin (ölülerin durumu, Sebt günü, 1844 ve yargılama, büyük mücadele gibi öğretiler) bolluğuyla bereketlenmiş durumdayız. Fakat, bu hakikatler çok önemli olmasına rağmen, eğer biz insanlara karşı nazik değilsek, diğerlerine önyargıyla yaklaşıyorsak ve çevremizin kültürel ve sosyal eğilimlerinin diğer insanları kendimizden aşağı görmemize yol açmasına izin veriyorsak, bize ne faydaları olur ki?

Gerçek Hristiyan eğitimi, her şeyden önce bizim bu insani zaaflarımız ve kötülüklerin ötesine geçmemizi ve diğer insanları Mesih’in onları gördüğü gibi, uğruna öldüğü, çarpmışta günahlarını üstlendiği, uğruna sonsuz bir bedel ödediği varlıklar olarak görmemizi sağlamalıdır. Ancak yapmamız gerektiği gibi hacı yüceltirse, her insanın değerini ve kıymetini görecektir, Allah’ın onlara kondurduğu değere uygun olarak, onlara gerçekten hak ettikleri gibi davranacağız. Hristiyan eğitimi bu öğretiyi barındırmalıdır, barındırmıyorsa “Hristiyan” unvanını taşımaya layık değildir.

Senin kültürün ya da toplumun, gizlice veya açıktan, bir Hristiyan olarak senin üstün gelmen gerektiğine dair hangi önyargıları öğretiyor?

Işık Olarak Yaşamaya Çağrılmış

Nereye bakarsak bakalım, sanki gezegenimiz içine kapanıyor, ışığın yerini karanlık alıyor gibi görünüyor. Fakat bu zor ve meydan okuyan dünyada kendi tecrübemizi değerlendirirken, en hassas noktamızda da karanlıkla karşılaşyoruz. Biz de hastalıkla mücadele ederken, sevdiğimizimizi kaybettiğimizde, ailelerin ayrılık ve boşanmaya yenik düştüğünü görürken, kültürümüzde ve toplumumuzdaki pek çok kötülüğe anlam vermekte zorlanırken, bu hayatın bize getirdiği korkuları kavırıyoruz.

Fakat bu ahlâki çöküş ve ruhsal karanlık manzarası içindeyken, hem içten hem de dıştan kaynaklanan bu gürültünün içinde, İsa'nın her birimize söylediği sözleri duyuyoruz:

“Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez. Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandillige koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar. Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!” (Matta 5:14–16). **Bu ayetler, nasıl yaşamamız gerektiğine ve Hristiyanlar olarak yaptıklarımızın diğer insanların Allah'ı nasıl gördüklerini ne şekilde etkilediğine dair bize ne öğretiyor?**

O gün, sıcak güneş altında Celile Denizi'nin kenarında oturmuş İsa'yı dinleyenler, O'nun sözlerini nasıl anlamışlardı? O'nun sözlerini duymuş olanlar ışık ve karanlık hakkında her şeyi biliyorlardı. Ve kesinlikle onları korkutan çok fazla karanlığa sahiplerdi. Roma işgali altında, telefon, bilgisayar ya da internete sahip olmasalar da bir çok yönden bizim toplumumuz kadar etkili, hatta bazı yönlerden daha korku verici, askerleştirilmiş bir toplumun içinde yaşıyorlardı.

Romalılar her yerdeydi, tepelikteki yığınlar, sorun çıkaranların hiç vakit kaybetmeden kendilerini işkencecilerin önünde bulacaklarını ve sonra da Roma çarmıhında çıplak bir şekilde can vereceklerini hatırlatıyordu.

Fakat işte İsa buradaydı ve onları ışık olarak yaşamaya, merhametli olmaya, yüreği temiz olmaya, barışı sağlayanlardan olmaya çağırıyordu. O halde, çocuklarımıza dünyadaki ışıklar olmayı, diğer insanlara Allah'ın gerçekliği ve iyiliğini açığa vuran seçimler yapabilmeyi ve kararlar verebilmeyi öğretmek, Hristiyan eğitime dahil olmalıdır.

Gerçekten, diğer kişileri Allah'ın gerçekliğine ve iyiliğine yönlendirmek için neler yapabiliriz?

Öğrenciler olarak Yaşamak

Eğer kilise Hristiyan eğitiminin bir kuvveti olmak konusunda kararlıysa, İsa ile başlamamız zaruridir. İsa öğrencileri çağırdı. Onlarla birlikte yürüyerek, onları görev için hazırladı. İlgilenmeleri ve sevmeleri gereken insanların yaşamlarına dahil olsunlar diye fırsatlar sağladı. Ve her gün, insanlar birbirlerini kardeş olarak görmeye başlasa dünyanın nasıl bir yer olabileceğine dair tasavvuruyla onları zorladı.

Luka 4:18–23 ayetlerini oku. Mesih'in, O'nun takipçileri olarak hepimize verdiği mesaj nedir?

Öğrenciler, üç yıl boyunca öğretmenleri İsa'nın krallığın ideallerini hayata geçirişine tanık oldular—O'nun Nasıra'daki havrada verdiği ilk vaazında açıklanan idealler. Bağışlama, lütuf ve sevgi, yalnızlık, adanma ve zorlukla el ele yürümüştü. İlk öğrenilecek ders, öğrenciliğin hafife alınacak bir şey olmadığı dersi idi. Sen bir ömür boyu öğrencisin, bir günlüğüne değil.

“Kurtarıcı'nın öğrencilere verdiği görev inananların tümünü kapsıyordu. . . dünyanın sonuna dek Mesih'e iman edenlerin tümü dahildir. . . Kendisine göksel anlayış verilmiş herkes bu Müjde'den yararlanabilir. Mesih ile yeni bir yaşama kavuşmuş olanlar çevrelerindeki diğer insanların kurtuluşu için çalışmalıdırlar. İmanlılar topluluğu bunun için kurulmuştur. Bu topluluğa ait olmak isteyen herkes Mesih ile birlikte çalışmalıdır.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 807.

İsa'nın öğrencileri olarak, O'nun her zaman kardeşliğimizin de ibadetimizin de merkezinde olduğundan emin olmalıyız. Öğrenciliği ortaya çıkartan kişinin İsa olduğunu aklımızda tutmak önemlidir. O'nun zamanındaki öğretmenler takipçilerini etkiliyorduysalar da, insanlardan Kendisini takip etmelerini isteyen İsa olmuştu. Öğretmenler, İsa ile olmanın onların tüm emirlerinden daha önemli olduğunu savunacak kadar esaslı bir çağrıyı hayal bile edemezlerdi.

Ve İsa'nın öğrencileri olarak, sadece her insana saygı duymakla kalmıyor, aynı zamanda herkesin gelişip büyüyebileceği bir yeri mümkün kalmak için çalışıyoruz.

Bu sebeple, Hristiyan eğitimlerinin tümü, sadece kendi hayatımızı kazanmaya değil, kendi dünyamızda İsa'nın bizden yapmamızı istediği şeyle ilgili bu görev duygusunu barındırmalıdır: İhtiyaç sahiplerine hizmet etmekte O'nun ayak izlerini takip etmek ve müjdenin iyi haberini onlarla paylaşmak.

Gerçeği Aramak

Genellikle modern fiziğin babası olarak kabul edilen Albert Einstein şöyle yazmıştı: “Önemli olan sorgulamaktan vazgeçmemektir. Merak, var olmak için kendi sebebine sahiptir. Sonsuzluğun, yaşamın, gerçekliğin harika yapısının gizemleriyle karşılaştığımızda, huşu içinde kalmamak mümkün değil. İnsanın her gün bu gizemin küçük bir parçasını basit bir şekilde kavramaya çalışması yeterli olacaktır. Kutsal bir merakı asla kaybetmeyin.”

Biz bir gizem dünyasında yaşıyoruz öyle değil mi? Modern bilim, varlığın neredeyse her seviyesinde muazzam bir karmaşıklık olduğunu bize gösterdi. Ve eğer fiziksel şeyler için durum buysa, ruhsal şeyler için kim bilir nasıldır?

Gerçek arayışı, cevapları arayış hakkında aşağıdaki ayetler ne öğretiyor? (*Yeremya 29:13; Matta 7:7; Elçilerin İşleri 17:26, 27; Mezmurlar 25:5; Yuhanna 16:13; Yuhanna 17:17*)

Kutsal Kitap bize çok benzeyen meraklı insanların öyküleriyle dolu—sorularını, korkularını, umutlarını, sevinçlerini olan, kendilerince gerçeği arayan, hayatın en zor sorularına cevaplar bulmaya çalışan insanlar.

“O her şeyi zamanında güzel yaptı. İnsanların yüreğine sonsuzluk kavramını koydu. Yine de insan Tanrı’nın yaptığı işi başından sonuna dek anlayamaz” (*Vaiz 3:11*). Süleyman burada ne anlatmak istiyor? İbranice bir sözcük olan ‘*olam*’ kelimesini bazıları “sonsuzluk”, bazıları ise “geçmiş ve gelecek hissi” diye tercüme ediyorlar. O halde bu ayete göre, Allah insan yüreğine ve zihnine, geçmiş ve gelecek hissini, sonsuzluğu yerleştirdi. Yani, insanlar olarak, “büyük sorular” denilen, yaşam ve genel olarak varlık konularında düşünebilme yeteneğine sahibiz.

Ve elbette, Kutsal Yazılar’ın işlevi burada da merkezidir. Biz kimiz? Neden buradayız? Nasıl yaşamalıyız? Öldüğümüz zaman ne oluyor? Kötülük ve acı neden var? Bunlar tarih kaydedilmeye başlandığından beri gerçeği arayanların sordukları sorular. Gerçeği arayan bu kişileri bugün bazı cevaplara yönlendirebiliyor olmak ne büyük bir ayrıcalık ve ne büyük bir sorumluluk. Hristiyan eğitimi, insanları Allah’ın Sözü’nde bulunan bu cevaplara yönlendirmek değilse nedir?

Kutsal Yazılar, yaşamın büyük sorularını cevaplamakta neden en önemli işleve sahip olmalıdır?

Yaşamlarımızı Paylaşmak

1. Selanikliler 2:6-8 ayetlerini oku. Pavlus burada okullarımızda ve kiliselerimizde yansıtabileceğimiz ne söylüyor?

Toplumda müşterekliğin çöküşüne şahit olduğumuz, Kutsal Kitap'ın kilise görüşünün her zamankinden çok daha anlamlı olduğu bir çağda yaşıyoruz. Matta 18:20 ayetinin hatırlattığı gibi: Nerede iki ya da üç kişi benim adıyla toplanırsa, ben de orada, aralarındaım.” Kilisenin ve topluluğun Yeni Ahit görüşü, öncelikli olarak imanlıların evlerinde şekillendi. Topluluk, ufak gruplar halinde evlerde toplandı, dualar etti, ezgiler söyledi, Rabb'in Sofrası'nı kutladı, İsa'nın sözlerini birbirlerine anlatıp öğrendi.

Bu ibadet toplulukları aynı zamanda ilk kilise okulları oldular çünkü yeni üyelerin Kutsal Kitap'la ve İsa'da bulunan bu yeni yaşamla tanıştığı yer burasıydı. Pavlus'un Romalılar 12:2 ayetindeki gibi yazıları, “Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin”, kilisenin bu eğitim işini çok ciddiye aldığını gösteriyor.

Bu ilk imanlılar kısa sürede müjdenin en iyi şekilde bu topluluğun içinde hayata geçirilebildiğini keşfettiler. Toplum içindeyken, ezgileri daha yüksek sesle söylemek için daha hevesli bir şekilde dua etmek için, daha ilgili ve şefkatli olmak için sebebimiz vardır. Diğer insanların Allah'ın iyiliğinden bahsettiğini duyduğumuzda, O'nun bize karşı ne kadar iyi olduğunu sezeriz; diğer bir kişinin mücadelesini ve acısını duyduğumuzda, Allah'ın kendi yaşamımızdaki iyileştiriciliğini sezeriz ve O'nun lütfu ile iyileştirmesinin araçları olmak için yenilenmiş bir istek duyarız.

Bugünün metninde, Pavlus Allah'ın müjdesinin her şey olduğunu öne sürüyor: Hacın kudreti, Rabb'in yeniden dirilişi, O'nun dönüşü vaadi. Açıkçası tüm dünyada bunlardan daha iyi haberler yoktu ve Pavlus yaşamını ilk ve öncelikli olarak, en yüksek doğruluk ve adanmışlıkla İsa'nın öyküsünü paylaşma mücadelesini verdi.

Fakat Pavlus burada müjdenin mesajının en iyi şekilde hayatı birlikte yaşayarak anlaşılabilirliğini ve tecrübe edilebileceğini savunuyor. İnsanların yaşamlarımızın Kutsal Kitap'ta bulunan lütfü mesajını sergileyip sergilemediğini görmek için bizi yakından incelediğini asla unutmamalıyız.

Nasıl yaşadığın üzerine düşün ve kendine şu soruyu sor: Ben etrafımdaki insanlar için nasıl bir tanığım?

EK ÇALIŞMA: “İsa onların dünyasal yücelik umutlarını kırdı. Dağ yamacındaki yaptığı konuşmada yanlış eğitimin sonucunda gelişen olayları açık-lamaya ve dinleyenlerin O’nun karakterini ve krallığını doğru şekilde algılamalarını sağlamaya çalıştı. Yanlış düşüncelerinden dolayı onları sert bir şekilde eleştirmedi. Dünyada günahın sonucunda oluşan sefaleti gördü. Buna karşın düştükleri bu durumu eleştirerek onları incitmedi. O zamana dek bildiklerinden ruhsal olarak daha üstün olan bir değeri onlara öğretti. Onların, Allah’ın Krallığı hakkındaki düşünceleri ile çatışmadan, bu konudaki kararı kendilerine bırakarak onlara yol gösterdi. O’nun öğrettiği gerçekler, kendisini izleyen kalabalık için olduğu kadar, bizim için de aynı derecede önem taşır. Biz de, onların yaptığı gibi Allah’ın Hükümranlığının temel ilkele-rini öğrenmeliyiz.” —Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s.280.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Robert Louis Stevenson 1850 yılında Edinburg, İskoçya’da doğdu. Stevenson, bir gece dadısı kendisini yatmaya hazırlarken, pencereye doğru kaydığında gördüğü manzara karşısında nasıl da büyülediğini anlatıyor. Gördüğü, sırasıyla sokaktaki gaz lambalarını yakan bir işçiydi. Çocukça bir hazla dadısını yanına çağırdı ve “Şu adama bak! Karanlıkta boşlukları yumrukluyor!” dedi. Allah topluluğuna ışık ve sevgi getirme işinde sana ne görev verdi? Eğer emin değilsen, birkaç kilise üyesini davet et ve oturup birlikte ne işler başarabileceğinizi tartışın.
- 2 Eğer kilise dünyaya ulaşmak konusunda Allah ile işbirliği yapacaksa, İsa’nın sözlerini ve hizmetini kucaklamalıyız. Beden alma gerçeği—Allah’ın bize, dünyamızda yaşamaya, bizimle birlikte mücadele etmeye, gülmeye ve ağlamaya gelmesi—, bize çevremizdeki insanlarla ilgilenmemizin istendiğini hatırlatıyor. Peki bunu nasıl yapacaksın? Topluluğunuzdaki gençlere, bu işe yardım etmeleri için nasıl iş verebilirsiniz?
- 3 Biz Yedinci Gün Adventistlerin, bize verilmiş olan harika gerçekleri diğer insanlara öğretmek konusunda taşıdığımız sorumluluğu düşün. Yerel kilise bu gerçekleri diğer insanlara öğretmek konusunda nasıl anahtar bir işlev görebilir ve görmeli? Aynı zamanda, kilise bu gerçekleri, onlar hakkında zorlayıcı sorular soranlarla tartışabilmek için nasıl güvenli bir yer olabilir? Ciddi sorunların sorulabildiği bir ortam yaratmak için sen ne yapabilirsin?
- 4 Sınıfta, yaşadığın toplumun kültürel önyargıları hakkında konuş. Kilisen diğer insanlara bu kültürel önyargılardan sıyrılıp onların yerine Kutsal Yazılar’daki öğretileri takip etmeyi hangi yöntemlerle öğretebilir?

Fransa'da Staj Krizi

Andrew McChesney Tarafından

Elisabeth Birba, Fransa'da sekiz hafta boyunca sürececek bir hastane stajına sadece bir hafta kala açıklama yapılmadan ilişiği kesildi. Elizabeth çok kötü hissediyordu. İkinci yıl sınavlarını geçmek için bu stajı yapmak zorundaydı. Başarısız olursa eğer yemek ve barınma için olan bursunu kaybedecekti. Ailesi ise Batı Hint Adaları'nın çok uzaklarında yaşıyordu.

Elisabeth yere yığıldı ve ağladı. Ağladığı sırada bir arkadaşını aramayı kararlaştırdı. Sanki üç defa Tanrı'nın arkadaşını araması gerektiğini söylediğini hissetti.

Nihayet arkadaşını aradı. "Stajımı kaybettim" dedi.

Arkadaşı şaşırđı. "Tanrı'ya inanıyor musun?" diye sordu.

Elisabeth inandığını söylediikten sonra arkadaşına başka bir hastanenin telefon numarasını verdi. "Tanrı'ya inanıyorsan bu numarayı ara," dedi.

Elisabeth bu kadar kısa sürede ikinci bir staja girmenin zor olacağını biliyordu. Ne yapacağını merak etti. Daha sonra acil durumlarda arayabileceği bir telefon numarası olduğunu hatırladı. Fransa'ya gitmeden önce, numarayı Batı Hint Adaları'ndaki Yedinci Gün Adventist bir kadından almıştı. "Fransa'da sorun yaşırsan kızkardeşim Vivian'ı ara," demişti kadın.

Elisabeth nezaketen kadının numarasını almıştı ama şimdi o kadar üzgündü ki Vivian'ı aradı ve ona staj hakkında bilgi verdi.

"Sadece Tanrı sana yardım edebilir," dedi Vivian. "Yapabileceğimiz tek şey dua etmektir."

Elisabeth'in Kutsal Kitab'ı olup olmadığını sordu. Elisabeth'de bir tane vardı ancak toz kaplıydı. "Mezmurlar 91'i ezberleyeceksin," dedi Vivian. "Bu Mezmurun sana ait olmasını sağla. Bunu her tekrarladığında, Mezmur'un seninle ilgili olduğunu unutma."

Elisabeth Mezmurlar 91'i okurken ağladı. Gözyaşları artık sayfaları buruşturmuştu.

Daha sonra stajını soruşturmak için hastaneyi aradı.

Bir kadın, "Kararımızı öğrenmek için üç gün içinde bizi geri arayın" dedi.

Dua etti ve üç gün oruç tuttu. Ağladı. Mezmurlar 91'i ezberledi.

Üçüncü gün kadın Elisabeth'i aradı ve ona staj teklif etti. "Şanslısın" dedi. "Patron seni ilk başta istemedi ama son dakikada fikrini değiştirdi."

Elisabeth çok duygulanmıştı. O gece uyuyamadı. Stajı ona Tanrı'nın verdiğini fark etti. Sabah 4'te Vivian'ı aradı.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Vivian.

'Sorun yok', dedi Elisabeth. "Lütfen beni Adventist kilisesine götür."

Elisabeth vaftiz edildi ve Fransa'da yüksek lisans derecesi için çalışmaya devam etti.

"Numarayı aradığım gün Tanrı'ya teslim olmasaydım, eğitimim sona erecekti" dedi 27 yaşındaki Elisabeth. "Tanrı her şeyi yapabilir. Bunu İsa ile başardım."

FRANSA'DA İNSANLARA YARDIMCI OLAN VE TÜM DÜNYAYA İSA HAKKINDA BİLGİ VERİLMESİNE KATKIDA BULUNAN SEBT OKULU SUNULARINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.

Bilim ve Sanat Eğitimi

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Romalılar 1:18–21, Mezmurlar 19:1–6, 96:9, Yaratılış 3:6, 1. Timoteos 6, Süleyman'ın Özdeyişleri 1, Eyüp 38.

HATIRLAMA METNİ: “Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta, Gökkuşbuğun ellerinin eserini duyurmakta” (Mezmurlar 19:1).

Eğitim, “Bilim ve sanat” eğitimini kapsamaktadır. Peki bilim ve sanatı kutsal kitap görüşünden öğrenmenin ya da öğretmenin gereklilikleri nelerdir? Örneğin, sadece modern tıbbın ya da sanat tarihinin belirli bir unsuruyla ilişkili seçili Kutsal Kitap ayetlerini mi sunarız? Bunu yaparak, günlük derslerimizle Allah'ın bizim karmaşık dünyamızı yaratırken ki muazzam kudreti arasında bir ilişki kurabiliriz. Fakat tipik bir derse Kutsal Yazılar'ın basit bir katılımı, kurtarıcı olan gerçek eğitimin sadece küçük bir parçası olabilir.

Bu eğitimin gerçek anlamda iş görebilmesi için, beşeri bilimlerden moleküler biyolojiye, her bilimin öğretisi hakkında bilgi sağlaması için Allah'ın Sözü'ne ihtiyaç vardır. O olmadan, Allah'ın muazzamlığını, O'nun dünyamızın Yaratıcısı ve Gözeticisi olarak egemenliğini gözden kaçırabiliriz. Allah'ın yaratımının nasıl canlı ve gaye dolu gördüğünü öğrenerek, belirli bilimlerin ne şekilde öğretilebileceklerini ve öğretilmeleri gerektiğini anlamaya yaklaşırız.

Bu hafta bilim ve sanatı ne şekilde Hristiyan gözünden ve Hristiyan dünya görüşüne dayanarak öğretebileceğimize dair ilkelere bakıyor olacağız.

*5 Aralık Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Sadece Rab

O'nun yaratımının tümünde yaşayan Allah'ın kanıtı bulunmaktadır. Bu ifade o kadar çok kez tekrarlanmıştır ki artık bir klişeye dönüşmüştür. Örneğin Allah'ın bu dünyayı yaratırken, insanların zarar vermeye ve tadını kaçırılmaya başladığı şevkini dikkate alırsak, bilim ve sanatı en iyi şekilde öğretmeye yaklaşabiliriz.

Örneğin, insan gebeliği sürecine bakalım. Biyoloji akıllı insan yaşamının bir adet döllenmiş yumurtadan ortaya çıktığını ve dokuz ayda tam gebeliğe ulaştığını söylüyor. Sevgi dolu Yaratıcı'nın işaretleri, bu döngünün her yerindedir. Allah'ın sevgi dolu şefkati ceninin büyüdüğü yerde görülebilir: Annenin kalbinin istikrarlı çarpışının hemen altında. Cenin geliştikçe annenin karnı da önünde, dışarı doğru büyür. Bebek bekleyen anne her zaman evladının farkında kalmıştır, aynı göksel Babamız'ın her zaman bizim farkımızda olması gibi.

Romalılar 11:18–21, Mezmurlar 19:1–6 ve Nehemya 9:6 ayetlerini oku. Bizim Yaratıcımız olarak Allah'ın işi ile ilgili bize ne anlatıyorlar?

6000 yıllık günah ve Tufan'ın yıkımının üzerinden geçen binlerce yıla rağmen, sadece Allah'ın bizim yaratıcımız olduğunu değil, aynı zamanda Yaratıcımız olan bu Allah'ın kudretini, sevgisini, cömertliğini gösteren güçlü kanıtlar bulunmaktadır. Aslında, Pavlus'un Romalılar 1:18–21 ayetlerinde söyledikleri, yani bu Allah'ı reddedenlerin kıyamet gününde "özürlerinin olmayacağı" çünkü O'nu bilmek için yeterli kanıtın, O'nun yaptıklarından öğrenilebileceği çok güçlü bir hakikattir. Diğer bir deyişle, cehaletlerini öne sürerek savunma yapamayacaklar!

Özellikle de pek çok insanın Yaratıcı'dan ziyade yaratıma tapınmaya başladığı bir günde ve zamanda, Hristiyan bilim ve sanat eğitiminin her zaman Allah'ın tüm varlığını Yaratıcısı ve Gözeticisi olduğunu kabul ederek çalışması ne kadar önemli. Sonuçta, Allah'ı reddeden ya da dışarıda bırakan ideoloji ve ön kabullerin tamamı ancak yanlışla götürebilir. Dünyasal eğitim tümüyle Allah'ın var olmadığı ön kabulü üzerine inşa edilmiştir; Hristiyan eğitimi bu tuzağa düşmemelidir ve sinsî bir şekilde Allah'ın var olmadığı ön kabulüne dayanan ilkelerle çalışmamalıdır. Her iki şekilde de insanlar hatalı sonuçlara varmaya mahkûmdur.

Dünyamızdaki, günah sonrasında bile varlığını sürdüren, hayret verici mucize ve güzelliği düşün. Özellikle de kişisel deneme ve sıkıntı dönemlerinde, ondan umut ve teselli bulmayı nasıl öğrenebiliriz?

Kutsallığın Güzelliği

Mezmurlar 96:9 ayeti şöyle der: “Kutsal giysiler içinde RAB’be tapın! Titreyin O’nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler!” Bu kavramı, “kutsallığın güzelliğini” nasıl anlıyoruz? Bu bir Hristiyan için ne ifade etmeli ve sıklıkla onunla ilişkili olan sanat ve güzellikle ilgili öğrettiklerimizi ne şekilde etkilemeli?

Her ne kadar “güzellik bakanın gözündedir” dense de, en başta gözü yaratının kim olduğunu unutmamalıyız (*bkz. Süleyman’ın Özdeyişleri 20:12*). Her ne kadar yaratımın kendisine tapınmamak için dikkati olmamız gerekse de (dünün dersine bak), yaratımın güzelliğinden Allah’ı ve aslında O’nun güzellik sevgisini öğrenebiliriz. Eğer bizim düşkün dünyamız hala çok güzel görünüyorsa, düşüştü önce kim bilir nasıldı? Ve bu bize aslında Allah’ın güzelliğin Yaratıcısı olduğunu öğretiyor.

O halde, bilim ve sanat çalışmak bizi Allah’ın karakterine ve kalbine daha da yaklaştırabilir ve yaklaştırmalı. Biz Allah’ın kendi sanat ürününün ve bilimsel fenomeninin bir parçası olduğumuz için, kendi kimliğimiz hakkında daha fazlasını da Mesih’te öğrenebiliriz.

“Allah, çocuklarının O’nun işlerini takdir etmelerini ve dünyevî evimizi süslediği basit, sakın güzellikten zevk almalarını ister. O, güzellikten hoşlanır ve dışarıdan güzel olan şeylerden çok karakter güzelliğini sever; çiçeklerin sessiz incelikleri olan paklığı ve basitliği içimizde geliştirmemizi ister.”—Ellen G. White, *Yol, Gerçek ve Yaşam*, s. 55.

Yaratılış 3:6 ayetini oku. Bu ayet güzelliğin tek başına mutlaka iyi ya da kutsal olmadığına dair bize ne öğretiyor? (Ayrıca Süleyman’ın Özdeyişleri 6:25, 31:30 ayetlerine bak.)

Allah’ın yaptığı her şeyde olduğu gibi, onu bozan ve istismar eden bir düşmana sahibiz. O halde, güzellik ve güzellik anlayışlarının bize karşı da kullanılabilir olması şaşırtıcı olmamalı. Bu sebeple, özellikle de sanat söz konusu olduğuna, Kutsal Yazıların rehberlik ettiği Hristiyan eğitimi, güzel olan her şeyin mutlaka iyi ya da kutsal olmadığını anlamakta dikkatli olmayı öğrenmemize yardım etmelidir.

Mutlaka kutsal ya da iyi olmayan “güzel” şeylerden bazıları nelerdir? Ya da şartlara bağlı olarak kötüye ve kutsallıktan uzak bir duruma dönüştürülebilecek güzel şeyler nelerdir? Bu ayrımları yapmak için hangi kaideyi kullanıyoruz?

Hatada Uzman

Dünyamızda haddinden fazla Allah'ı onurlandırmayan sanat ve felsefe olduğunu biliyoruz. Bir çok kişi Hristiyanların bu herkesçe bilinen çadırlara girmesinin bile sakıncalı olduğunu iddia edecektir. Yedinci Gün Adventistleri kendi işlerinde, belirli sektörlere hizmet ederken, bazı kuruluşların müşterisi olurken, bazı iletişim araçlarıyla tüketim yaparken dikkatli olmalıdırlar.

1. Timoteos 6. bölümde, etraflı açıklamasıyla birlikte, hangi arayışlardan kaçınmamız gerektiğine dair açık bir talimat bulunmaktadır. 9. ve 10. ayetlerde Pavlus hangi arayışlara karşı uyarıda bulunuyor?

1. Timoteos 6. bölümün kalanını oku. Pavlus'un desteklediği anah-tar uğraşlar neler?

1. Timoteos 6:20 ayetinde Pavlus'un "yalan yere 'bilgi' denen" düşüncelere karşı nasıl uyarıda bulunduğuna dikkat et. Her ne kadar O'nun içinde bulunduğu durum farklı olsa da, ilke hala uygulanabilirliğini sürdürüyor. Yani, sadece günümüzde değil, tüm insanlık tarihi boyunca öğretilen ve külliyen yanlış olan onca bilgiyi, onca öğretiyi, onca inancı düşün. Aslında insanlar hata yapmakta uzmanlaşabiliyorlar.

Neredeyse 2000 yıl boyunca, dünyanın en zeki insanları, uzmanlar dünyanın evrenin merkezinde sabit durduğuna ve tüm yıldızlarla gezegenlerin mükemmel daireler çizerek onun etrafında döndüklerine inandılar. Bu inancı desteklemesi için çok karmaşık matematik ve bilime başvurulmuştu fakat sonunda her açıdan yanlış olduğu ortaya çıktı. Bu sebeple, bu kişilerin hatada uzman olduklarını ve bu öğretiye de kesinlikle "yalan yere 'bilgi'" dediğini söyleyebiliriz.

Örneğin günümüzde biyoloji bilimi, yaşamın milyarlarca yıl önce, Hiçbir Allah ya da gaye olmadan, şans eseri olarak ortaya çıktığı varsayımını beyan ediyor. Aynı zamanda, bu öğretiye dayanan inanılmaz çok sayıda karmaşık ve ayrıntılı bilimsel yazın da ortaya çıktı. Bu durumdan, insanların nasıl da hatada uzman olabileceğine dair ne öğrenebiliriz? Bu farkındalık genel olarak Hristiyan eğitimi ve özelde de bilim eğitimi nasıl etkilemeli?

Ahmaklık ve Bilgelik

Süleyman'ın Özdeyişleri 1. bölümü oku. Bu, gerçek Hristiyan eğitiminin ne hakkında olması gerektiğine dair bize ne öğretiyor?

Kutsal Kitap ahmaklık ve bilgelik arasında sağlam bir karşılaştırma yapıyor. Süleyman'ın Özdeyişleri kitapçığı çılgın davranışlar ve aptalları arkadaş edinmenin tehlikelerini iyi bir şekilde bize hatırlatıyor. Ayrım çok açık: Allah halkının, ona değer vermek ve onda çoğalmak için bilgeliği aramasını arzuluyor.

Bilim ve sanat öğrencileri, bilgi kazanmak ve çalışmalarında mükemmelliğin peşinde koşmak için yeteneklerinden faydalanıyorlar. Bu bilimlerin öğretmenleri de benzerini yapıyor. Bilgi ve beceri sayesinde sanatsal dehayı ve bilimsel ilerlemeleri gerçekleştirebiliriz.

Fakat Hristiyan bakış açısından, eğer doğru ile yanlış, iyi ile kötü, gerçek ve yanlış arasındaki farkı bilmeyi barındırmıyorsa, bilim ve sanatın bilgisine sahip olmak ne anlam ifade eder? Örneğin, harika bir yetenek ve beceriye sahip olmanın, ahlaki ve doğru bir yaşamla bir tutulmayacağını görmek için, dünyanın en büyük sanatçıları addedilen kişilerin hayatları hakkında biraz bilgi sahibi olmak yeterli olacaktır. Ayrıca biyolojik ya da kimyasal kitle imha silahlarının geliştirilmesine katkı sunan bilim insanlarının iyi eğitim almış, çok yetenekli kişiler oldukları da söylenebilir fakat çalışmalarının meyveleri nelerdir? Daha önce de ifade edildiği gibi, tek başına bilgi illaki iyi bir şey değildir.

Süleyman'ın Özdeyişleri 1:7 ayetini oku. Bu ayet gerçek Hristiyan eğitiminin anahtarının ne olduğunu nasıl açıklıyor?

Nobel ödülü sahibi, tanrıtanımaz, evreni ve onun ardındaki fiziksel güçleri çalışan bir adam şöyle yazmıştı: "Evren daha anlaşılabilir göründükçe, aynı zamanda daha anlamsız görünüyor." Bu, bilginin tek başına anlamsız olmakla kalmayıp, aynı zamanda, daha da kötüsü, nasıl büyük hataya götürebileceğine dair bize ne anlatmalı?

Rab Eyüp'e Cevap Verdi

Eyüp 38. bölümü oku. Bu Allah'ın tüm yaşamın sadece Yaratıcı'sı değil, aynı zamanda Gözetici'si olduğuna dair bize ne öğretiyor? Bu önemli gerçek bilim ve sanatı anlama biçimimizi nasıl etkilemeli?

“Pek çok kişi maddenin hayat gücüne sahip olduğunu, maddeye belirli özellikler verildiğini ve sonra özündeki enerjiyle hareket etmeye bırakıldığını ve doğanın etkinliklerinin bizzat Allah'ın dahi müdahale edemeyeceği sabit yasalarla uyumlu olarak yürütüldüğünü öğretmektedir. Bu sahte bilimdir ve Allah'ın sözü tarafından desteklenmez. Doğa kendi Yaratıcısı'nın hizmetkârıdır. . . . Doğa, kendisinin yasalarında ve bunlar aracılığıyla çalışan bir zekâyâ, bir varlığa, etkin bir enerjiye tanıklık etmektedir. Baba'nın ve Oğul'un sürekli çalışmaları doğada mevcuttur. Mesih 'Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum' diyor. Yuhanna 5:17.”—Ellen White, *Patriarchs and Prophets [Atalar ve Peygamberler]*, s. 114.

Maalesef, daha önce de ifade edildiği gibi, bilimin önemli çoğunluğu tanrıtanımaz ve maddeci ön kabullerle çalışmaktadır. Yani, bir bilim insanı azami güzellikte, azami karmaşıklıkta hatta hem azami güzellikte hem de azami karmaşıklıkta bir şeye bakıyor ve buna rağmen onun şans eseri, hiçbir öngörü ya da gaye olmaksızın ortaya çıktığını iddia ediyor olabilir.

Aslında bilimin sürekli olarak iddia ettiği budur. Tüm güzelliği ve karmaşıklığıyla yeryüzündeki yaşam—kelebeklerden insanlara kadar—, milyarlarca yıl önce, kimyasalların şans eseri olarak basit bir yaşam formunu oluşturarak, rastlantısal dönüşüm ve doğal seçim yoluyla bugün yaşayan ve nefes alan tüm canlılığa evrilmesinin sonucu olarak açıklanıyor.

Günümüzde tesis edilmiş olan bilim, doğüstü bir Yaratıcı fikrinin “bilim-dışı” olduğunu, çünkü bilimsel olarak sınanamadığı için bilimin uğraşı olabilecek bir kavram olmadığını savunuyor. Bu ön kabul bilimin kendisinin öğrettiği bir şey değil (aslında bilim tam tersini öğretiyor gibi görünebilir: dünyanın tüm güzelliği ve karmaşıklığı gerçekte bir Yaratıcı'ya işaret ediyor), bilim insanlarının ona dayattığı felsefi bir konum.

Fakat sorun şu, Kutsal Yazılar Allah'ın sadece her şeyi yaratmış olmakla kalmayıp, aynı zamanda her şeyi gözetmekte olduğunu da söylüyor. Bu da, bilimle ilgili gerçek Hristiyan eğitimlerinin tamamının, genel olarak bilimin iddia ettiği ön kabullerle temelinden farklı varsayımlara dayanarak çalışması gerekeceği anlamına geliyor. Kaçınılmaz olarak uyumsuzluklar olacaktır, özellikle de kökenler konusuna gelindiğinde.

EK ÇALIŞMA: Bir çok şeyi doğru anlayan bilimin kökenleri yanlış anlamasının iki sebebi var: birincisi, doğal dünyayı çalışan bilim, cevaplar için sadece doğal dünyaya bakmak zorundadır; ikincisi, bilim doğa yasalarının sabit kalması gerektiğini varsayar. Fakat kökenler söz konusu olduğunda, bunların ikisi de yanlıştır.

Doğa olayları için doğal sebepleri gerekli gören ilkinde bakalım. Bu, hortumları takip etmek için yeterli olabilir fakat “Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı” (*Yaratılış 1:1*) ile yola başlayan kökenler söz konusu olduğunda değersizden de değersizdir. Kökenlerdeki doğaüstülüğü reddeden bilim, tümüyle doğaüstü olan kökenler konusunda bize ne öğretebilir?

Peki doğanın sabitliği? Bu mantıklı görünüyor fakat Romalılar 5:12 ayeti—“Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi”—, süresiz ve niteliksel olarak günümüz biliminin öne sürdüğü her şeyden farklı bir doğal çevrenin var olduğunu kabul ediyor. İçinde ölümün var olmadığı bir dünya bugün çalışabileceğimiz her şeyden temelde farklıdır ve öyle olmamalarına rağmen onların benzer olduklarını varsaymak da hataya yol açacaktır.

Yani, bilim kökenleri anlamıyor çünkü yaratılışın iki çok önemli unsurunu reddediyor: Arkasındaki doğaüstü güç ve ilk yaratımla bugün karşımızda olan arasındaki temel fiziksel süresizlik.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Sınıfta güzellik meselesi hakkında konuşun. Güzellik nedir? Onu nasıl tanımlarız? Bir Hristiyan, Hristiyan olmayan birinden nasıl daha farklı şekilde güzelliği tanımlar ve anlar?
- ❷ Mesih, çığır açan araştırmacı zengince karşılık görsün diye, yer-yüzüne parlak bir bilim insanı olarak gelebilirdi. Bir müzisyen olup meşhur olabilirdi. Ama onun yerine mütevazı bir zanaatkâr olarak geldi ve çalıştı. O Yaratımda vardı fakat sıradan bir insan gibi çalıştı ve görevlerini sadakatle tamamladı. Kendi eğitim ya da mesleki hayatımızda ne durumda olursak olalım, bu bizi nasıl yüreklendiriyor?
- ❸ Her ne kadar Hristiyanların tümünden okullarda eğitim vermeleri istenmemiş olsa da, onlar sözleriyle ve yaptıklarıyla, bilerek veya farkında olmayarak diğer insanlara eğitim verebilirler. Bu sebeple, Hristiyan, hem Mesih’in bir öğrencisi, hem de dünyanın bir öğretmeni olarak, hangi alışkanlıkları beslemelidir?

İki Çocuğu Sessiz Tutmaya Çalışmak

Marci Evans Tarafından

Uyuşturucu ile mücadele eden yeğenim iki oğlunu eşime ve bana verdiğinde çocukları kilisede sessiz bir şekilde tutmak gerçekten çok zordu.

Beş yaşındaki Omarion ve altı yaşındaki abisi Diamonte daha önce kiliseye deneyimi yoktu.. Çok hiperaktifiler ve dua ederken diz çökmüyorlardı. Dahası ibadet devam ediyor gibi görünüyordu.

"Onları nasıl uslu ve sessiz tutabilirim?" Dua sırasında bir Sebte günü çocukların bu kadar hareketli olabilmeleri beni şaşırttı. "Onlara dua etme hakkında ne öğretmek istiyorum?"

Tanrı'ya yardım için haykırırken aklıma bir fikir geldi. Neden çocuklarla sessizce dua etmiyorum ki? Hemen dua etmeye başladım.

"Tanrım, Diamonte ve Omarion'un okulu, öğretmenleri, ayakkabıları, oyuncakları ve tüm bereketleri için çok teşekkürler" diye kısık sesle dua ettim.

Çocuklar kıpırdanmayı bırakmıştı.

"Lütfen Tanrım, anneleriyle birlikte ol" dedim. "Onları çok seviyor. Lütfen onu uyuşturucudan kurtar ve bugün yanında ol. Onun neye ihtiyacı olduğunu biliyorsun."

Çocuklar büyülenmiş gibi dinledi. Çok özledikleri ve sevdikleri annelerini düşünüyorlardı. Dua kilisenin önünde devam etti.

"Tanrım, lütfen hapishanede olan Diamonte'nin babası ile birlikte ol" dedim. "Lütfen ona hücrede iyi bir arkadaşı ver. Tanrım, lütfen Omarion'un babasına yakın ol. Neye ihtiyacı olduğunu biliyorsun! Senin onunla olduğunu bilsin şimdi "

İbadet bitene kadar dua ettim. Oğlanlar sessiz kaldı ve tüm geriye kalan zamanda uslu bir şekilde durdular. Asla bir kere olsun, "Durun!" veya "Sessiz olun!" demem gerekmedi.

Bir sonraki Sebte günü, dua sırasında yeğenlerim için özel bir dua ettim. Çocuklar dikkatle dinledi. Dualarım hayatları ve sevdikleriyle ilgiliydi. Onlar için önemliydi. Kilisede ibadet vakitlerinde sessiz ve saygılı olmayı öğreninceye kadar her Sebte günü çocuklarla dua ettim. Tabii ki evde de dua etmeye devam ettik.

Böyle basit bir çözümün hiperaktif erkek çocukları sakinleştireceğini kim düşünebilirdi ki? Bu çözümle Rab, en önemli görev alanında, evde, bir müjdecisi olmamı sağladı. Ellen White bize, "Ebeveynler, evlerinde kendisini bekleyen daha büyük bir sorumlulukları olduğunu unutmasın. Çocukları kendisine bağlı olan her annenin çocukları için Tanrı'dan gelen kutsal bir sorumluluğu vardır. "Oğlunu, kızını al ve benim için eğit." Diyor Tanrı. "O zaman gençliğinde Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak oğullarımız, Sarayın oymalı sütunları gibi olacak kızlarımız." (Testimonies for the Church, Vol. 9, p. 37).

Tanrı gerçekten çok harika. En çok ihtiyaç duyduğumuzda bize görev odaklı çalışma fikirleri verir.

MARCI EVANS, ABD'NİN OREGON EYALETİNDEKİ MILTON FREEWATER'DA MILTON YEDİNCİ GÜN ADVENTİST KİLİSESİ ÜYESİDİR.

Hristiyan ve Çalışma

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 3:19, Yasa'nın Tekrarı 16:15, Mısır'dan Çıkış 25:10-30:38, Galatyalılar 5:22-26, Vaiz 9:10, 1.Korintliler 10:31.*

HATIRLAMA METNİ: “Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab yolunda verdiğiniz emeğin boşa gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab’bin işinde her zaman gayretli olun” (1. Korintliler 15:58).

Çalışma iyi bir fikirdir. Günahın önceki ideal dünyada, Allah Adem ve Havva’ya bahçeye bakma görevini vermişti (*Yaratılış 2:15*). Suretinde yapıldıkları Yaratıcıları gibi onların da yaratıcı bir uğraş ve sevgi dolu hizmetle çalışmaları gerekiyordu. Yani, günahın, ölümün ve acının olmadığı, düşmemiş bir dünyada bile, insanlığın çalışması gerekiyordu.

Bu “ara zamanda” (ideal dünyadan sonra ve vaat edilenden önce), bizler çalışmayı Allah’ın bereketlerinden biri olarak görmeye çağırıyoruz. Yahudi toplumunda her çocuğa bir zanaat öğretilirdi. Hatta, çocuğuna bir zanaat öğretmeyen babanın, bir suçlu yetiştireceği söylenirdi. Bu arada, Allah’ın Oğlu İsa, yıllar boyunca zanaatkâr olarak dürüst bir çalışma yürüterek Babası’nın isteğini gerçekleştirdi ve Nasıra halkına gerekli mobilya ve tarım gereçleri üretti (*Markos 6:3*). Bu da, O’nu kendisini bekleyen hizmet için hazırlama çalışmasının bir parçasıydı. Elçi Pavlus, bir buçuk yıl boyunca Akvila ve Priskilla’nın yanında, Sebt Günü havrada tartışmada bulunur gibi çadircı olarak çalıştığı dönemde de Rabb’in işini aynı sağlamlıkta gerçekleştiretiyordu (*Elçilerin İşleri 18:1-4, 2.Selanikliler 3:8-12*). Bu hafta bütün olarak çalışma konusuna ve onun Hristiyan eğitimdeki işlevine bakacağız.

*12 Aralık Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Çalışmanın Çok Çeşitli Yönleri

“İnsan için yaşamı boyunca mutlu olmaktan, iyi yaşamaktan daha iyi bir şey olmadığını biliyorum. Her insanın yiyip içmesi, yaptığı her işle doyuma ulaşması bir Tanrı armağanıdır” (Vaiz 3:12, 13).

“Çalışma”—bu gösterişi olmayan sağlam bir sözcüktür. Basit fakat pek çok muhtemel anlamı olan bir sözcük. Biz ihtiyaçtan, soframıza yemek koymak için, faturaları ödemek için ve zor zamanlar için kenarda biraz biriktirmek için çalışırız. İşinizi kaybetmek, sıkıntılı bir iş durumuna katlanmaktan genellikle daha kötüdür.

Çalışma kişiye değerli olduğunu hissettirir. Çalışmamız, yaygın olarak “ne yapıyorsun?” ya da “Kimsin?” gibi sorulara verdiğimiz cevabı belirler. Emeklilerin çoğu, ücretli ya da gönüllü olarak yapabildikleri sürece yarı zamanlı çalışmaya devam ederler. Bir işe sahip olmak, sabah kalkmak için size bir sebep sunar. Bir gence iş verdiğinizde, toplumdaki suçlu potansiyelini bir kişi azaltmış olursunuz.

Yaratılış 3:19 ayetini oku. Buradaki konu nedir ve burada, en azından bazı kişiler için geçerli, çalışmanın başka bir yönüyle ilgili bize ne söylüyor?

Düşüşten önce verilmiş iş, düşüşten sonra aniden değişti. Burada çalışmanın başka bir yönünden bahsediliyor. Bazıları için çalışma, ölümle sona erecek olan, günlük uğraşın angaryasıdır. Onlar, hâlâ sağlıklıyken emekli olma umudu içinde, küçümsedikleri işlerde çalışırlar. Bazı kişilerin hayatlarını ise işleri yönetir, işleri varlıklarının merkezi olur hatta kimliklerini bütünüyle kuşatır. İşlerinden uzak olduklarında bu kişiler canı sıkın ya da kafası karışık hissederler, Ne yapacaklarını, nereye döneceklerini bilemezler. Emekli olduklarında, fiziksel ve zihinsel olarak dağılırlar ve genellikle erken ölürlər.

Hristiyanlar Allah'ın yöntemi ile çalışmayı öğrenmelidirler. Çalışma ekonomik bir gereklilikten daha fazlasıdır. Fakat insan da sadece bir çalışandan fazlasıdır. Doğru anlaşıldığında, kişinin mesleği bir hizmet yolu, Rab'le olan ilişkisinin ifadesi olur. Öğretmenin görevlerinden biri de, yetenekleri ve Allah vergisi ilgi alanlarının, dünyanın ihtiyaçlarıyla kesiştiği yerdeki işi bulmalarında öğrencilere yardım etmektir.

Ne yapıyorsun? Yani, yaşamını sürdürmek için ne yapıyorsun ve onu yaparken Rabb'i nasıl daha iyi yüceltebilirsin?

Çalışma ve Terbiye

İş ya da çalışma, hayattaki “faaliyetlilik” ile ilgilidir. En düşünsel işlere sahip kişiler bile, bazen sadece klavyenin tuşlarına basmak olsa da, az ya da çok bir çeşit fiziksel çalışma gerçekleştirirler.

Aşağıdaki ayetler “elleri” bir simge olarak kullanarak çalışma hakkında bize ne öğretiyorlar?

Yasa'nın Tekrarı 16:15 _____

Vaiz 9:10 _____

Süleyman'ın Özdeyişleri 21:25 _____

Yeremya 1:16 _____

Allah, memnun olup sevinç duyalım diye bize “ellerimizin çalışmasını” vermiştir (*bkz. Süleyman'ın Özdeyişleri 10:4, 12:4*). Psikolojide, öz-yeterlilik, her kişinin hayatta anlamlı bir şeyi başarma becerisine sahip olduğuna dair inancı tanımlamaktadır. Öz-yeterlik “Bence başarabilirim!” ifadesini tekrarlayarak artırılmaz.. Sadece gerçekten bir şey yapmak öz-yeterliği artırır.

“Ellerimizin çalışması” Allah'ın bize bir bereketi olup (*bkz. Mezmurlar 90:17*), anlamlı bir hayat yaşamamızı sağlarken, Allah'ın nihai planı ise, “ellerimizin çalışmasının” diğer insanları bereketlemesidir. Pavlus ellerimizle kullanışlı bir şey yaparak çalışmamız gerektiğini, böylece diğer insanlarla paylaşacak bir şeye sahip olabileceğimizi yazıyor. Kendisi tam olarak bu ilkeye uygun bir yaşam sürmüştü:

“Siz de bilirsiniz ki, bu eller hem benim, hem de benimle birlikte olanların gereksinmelerini karşılamak için hizmet etmiştir. Yaptığım her işte sizlere, böyle emek vererek güçsüzlere yardım etmemiz ve Rab İsa'nın, ‘Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur’ diyen sözünü unutmamamız gerektiğini gösterdim” (*Elçilerin İşleri 20:34, 35*).

Nehemya'nın basit duasını sahiplenmeliyiz: “Tanrım, ellerime güç ver” (*Nehemya 6:9*).

Senin işine karşı tavrın nasıl? İşini diğer insanlar için bir bereket olması için kullanabileceğin yöntemler nelerdir?

Çalışma ve Mükemmellik

Mısır'dan Çıkış 25:10–30:38 ayetlerine göz gezdir. Allah, Musa'dan ibadet için bir tapınak dikmesini istediğinde ne kadar teferruatlıydı? Bu Allah'ın karakteri hakkında bize ne anlatıyor?

Allah Musa'dan “Kendisi için” bir çadır yapmasını istediğinde, Musa, “Sorun yok Rabb'im! 40 yıl önce Mısır'dan kaçtığım gündün beri çadır kuruyorum. . . bana bir dakika ver yeter!” diyebilirdi. Dönemin yarı göçebe Midyanlı kültüründe yaşayan biri için bir çadır kurmak basit işti. O işi gözü kapalı, hiç düşünmeden, aklı diğer, çok daha önemli şeylerdeyken yapabiliirdi. Musa, büyük ihtimalle (öteki türlü çok basit bir mimari yapıya dair) çok ayrıntılı bir sürü taslak, ek olarak tapınağın içindeki her parça mobilyaya ve aynı zamanda rahiplerin kıyafetlerine dair uzun bir “nasıl yapılmalı listesi” (neredeyse 150 adım adım talimat) beklemiyordu. Musa'nın basit bir masa yapmak için yedi aşamalı kurulum talimatını izlemesi gerekiyordu (*Mısır'dan Çıkış 25:23–30*).

Çadırının kurulmasında (aynı zamanda daha sonra kurban törenleri için talimatlarında) Allah'ın ayrıntıya gösterdiği önem, başyapıttan farksız bir şey üretme arzusundaki mükemmel bir ruhun hüküm sürdüğünün göstergesidir. Malzeme en yüksek kalitedendi, tasarım kusursuzdu, çalışma da üstün olmalıydı—mesaj çok açıktı: “Allah için baştan savma iş kabul edilemez!”

Bununla birlikte, standart yüksek görünse de, sadece itici gücü değil, aynı zamanda gayeye ulaşmak için gerekli insan kaynağını da sağlayan Allah'ın Kendisi olmuştu. Mısır'dan Çıkış 31:1–6, 35:30–36:1 ayetlerinde Allah'ın Kendisinin gerekli olan becerileri insanlara verdiğini okuyoruz. Bu kişiler, tapınağın ve içindeki mobilyanın kurulumunun “RAB'bin buyurduğu gibi” (*Mısır'dan Çıkış 36:1*) ilerlemesi için, her türlü ustalıkta onlara beceri ve bilgi sağlayan “Ruhla dolulardı”. Dahası, aynı iki usta tasarımcıya, bilgi ve becerileri İsrail toplumunda kalıcı olmayı sürdürsün diye, “öğretme yeteneği” (*Mısır'dan Çıkış 35:34*) bahşedilmişti. Her ne kadar öyküde, bu iki kişi Allah'ın seçtiği önderler olarak öne çıkmış olsa da, diğer insanlara da benzer yetenekler bahşedilmişti ve çalışmaya katılmışlardı (*Mısır'dan Çıkış 36:2*).

Bu sebeple, düşünün, günahkâr insanlar olmamız, herhangi görevi en yüksek adanmışlıkla ele almamak için geçerli bir mazeret değildir. Allah bizden her zaman yapabileceğimizin en iyisini yapmamızı, yeteneklerimizi, becerilerimizi, zamanımızı ve eğitimimizi büyük gayeler için kullanmamızı bekler.

Çalışma ve Ruhsallık

“Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruh’un izinde yürüyelim” (*Galatyalılar 5:25*). Kişinin işi ve ruhsallığı birbirinden ayrılamaz. Hristiyanlık, ruhsal durumdaki değişikliklerde ya da hayatın farklı safhalarından geçerken üzerimize gieceğimiz ya da üzerimizden çıkartacağımız bir kıyafet değildir. Tersine, Hristiyanlık kendisini hayatın iş dahil her boyutunda ortaya koyan yeni bir varlık yaratır.

Galatyalılar 5:22–26 ayetlerini oku. Pavlus’un tarif ettiği hangi nitelikler aynı zamanda seni ve çalışmanı da tarif ediyor?

The Expository Dictionary of New Testament Words [Yeni Abit Terimlerini Açıklama Sözlüğü] “ruhsal” insanı “Ruh’un meyvelerini kendi yöntemleriyle ortaya koyan kişi” diye tarif ediyor. Bundan yola çıkarak, biz insanların, Mesih ile olan bağlantımız aracılığıyla yaşamlarımızın her alanında imanlar olarak faaliyette bulunacağımız sonucuna varabiliriz.

Florida hastanesinde hastalardan biri yaşam mücadelesi verirken, en yakın arkadaşı yanında refakatçi olarak bulunuyordu. Hemşireler odaya girip çıkıyor, hastanın ihtiyaçlarıyla ilgileniyorlardı. Sohbeti canlı tutmak adına, refakatçi hemşirelere nerede eğitim gördüklerini sordu. Birçoğu Florida Hastanesi Yüksekokulu’nda eğitim gördüklerini söylediler.

Refakatçi bundan çok etkilendi. Daha sonra nasıl bir yer olduğunu görmek için birçok kez Florida Hastanesi Yüksekokulu’nu ziyaret etti. Peki neden? Çünkü insanlara, bu okulda eğitim görmüş hemşirelerin, diğer okullarda eğitim görmüş olanlara göre, ölüm döşegindeki arkadaşıyla daha müşfik sevgiyle ilgilendiklerini söylemişti. Yani, ölmekte olan arkadaşına karşı yaklaşımlarından, onlar ve diğerleri arasındaki büyük farkı görebilmişti.

Bu sebeple, yüksekokul ve misyonu hakkında pek çok soru sorduktan sonra, nasıl çalıştıklarını gördüğü hemşireler gibi daha birçoklarını yetiştirsinler diye, okula \$ 100.0000 bağış yaptı. Evet, ruhsallık bir yaşam biçimidir.

Sen, yaşamın günlük işlerinde kendi ruhsallığını nasıl ortaya koyuyorsun? Nasıl bir izlenim bıraktığını düşünüyorsun (sonuçta bir şekilde bir izlenim bırakıyorsun)?

Çalışma ve Vekilharçlık

“Çalışmak için eline ne geçerse, var gücünle çalış” (Vaiz 9:10). İnsanların en bilgisi, yaşamın her alanında vekilharçlık konusunda bu öğüt dolu sözleri söylüyor.

Hristiyan vekilharçlığı konusunda soru sorulduğunda, birçokları düşüncelerini Hristiyanların mali sorumluluklarıyla sınırlandırıyor. Para her ne kadar vekilharçlığın önemli bir unsuru olsa da, onu para ile sınırlandırmak anlamını fazlaca daraltmak olur. Örgütsel kuramda, vekilharçlık yönetimin tüm mevcut kaynakları geliştirip onlardan yararlanma sorumluluğunu ifade eder.

Kilise içinde, Allah’ın bizi varlıklarıyla bereketlediği kaynaklar nelerdir? Petrus açıkça her kişinin Yaratıcı tarafından bahşedilmiş olan yeteneklere sahip olduğunu söylüyor ve bu Hristiyanlardan, Allah’ın onlara bahşettiği, para, zaman, enerji, yetenek ve bir çok armağanın vekilharçlığı için Allah’a karşı sorumluluğu olan, “kutsal bir kâhinler topluluğu” (1.Petrus 2:5) diye bahsediyor.

Vaiz 9:10 ve 1. Korintliler 10:31 ayetlerini oku. Bu ayetlerde, nasıl çalışmamız ve insanları çalışma için nasıl eğitmemiz gerektiğine dair bize hangi mesaj veriliyor?

Günümüz yaşantısının en yaygın tuzaklarından biri de hayatın farklı alanlarını bölmelere ayırma eğilimidir. İş hayatı başka, aile hayatı başka, ruhsal yaşamı başka, hatta boş zamanlarındaki yaşamı bile başka. Bazı durumlarda, bu hayatları birbiri arasında geçiş olmayacak şekilde birbirinden ayırmak arzu edilen bir şey olabilir. Örneğin eve iş getirmek iyi bir şey değildir çünkü aileye dair sorumluluklarla çatışabilir. Boş zaman aktivitelerinin Allah ile geçirdiğimiz zamanı kısaltması da hoş değildir.

Fakat bu sınırlamalar, ruhsal yaşantımızın hayatımızın tüm alanlarında sahip olması gereken işlev söz konusu olduğunda geçerli olmamalıdır. Hristiyanların çalışması Allah ile birliktelik ve çalışmadan büyür ve gelişir. İş, Allah’ın varlığını çalışacağımız alanlardan biridir. Dinsel hayatımızı bölmelere ayırmak, Allah’ı bir güne, bir saate hatta yaşamın sadece bir alanına sınırlamak, Allah’ı yaşamımızın diğer tüm alanlarında yok saymaktır.

İki soru: İlk olarak, ruhsal yaşamını gerçekten bölmelere ayırıp ayırmadığını kendine sor. İkinci olarak, ruhsallığın yaptığın her şeyde egemen olmasına izin vermeyi nasıl öğrenebilirsin?

EK ÇALIŞMA: Yaratılış 3. bölüm, Vaiz 2:18–23, Efesliler 6:5–8, Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa* kitabından, 1. Cilt 20-27 sayfalarındaki “Adem ve Havva’nın düştüğü Zor Durum” bölümlerini oku.

Çalışma-bir lanet mi yoksa bir bereket mi? Aslında günah lanetinin bir parçası olarak gelmiş gibi görünüyordu. Fakat daha yakından okunduğunda, lanetlenenin çalışma değil toprak olduğu açığa çıkıyor. Ellen G. White, Allah’ın bu çalışma görevini bir bereket olarak düşündüğünü söylüyor: “Bundan böyle insanın payına düşecek olan zahmetle ve üzüntüyle dolu hayat, sevgiyle takdir edilmişti. Günahı nedeniyle gerekli hale gelen, arzu ve hevesleri kontrol altına almak ve özdenetim alışkanlıkları geliştirmek için uygulanan bir disiplindi. Allah’ın insanı günahın yıkımından ve aşağılamasından kurtarmak için muazzam planının bir parçasıydı.”—*Atalar ve Peygamberler*, s. 60, [*Geçmişten Sonsuzluğa*] s. 25. Tekdüze ve gereğinden fazla çalışmayla ya da onun yaşamlarımızdaki işlevine haddinden fazla değer vermek suretiyle, çalışmayı bir lanete dönüştüren biz kendimiz olabilir miyiz? Her ne durumda olursak olalım, işi kendi doğru görünümüne yerleştirmeyi öğrenmeliyiz. Ve Hristiyan eğitimi de insanlara çalışmanın değerini öğrenmeyi fakat bununla birlikte onu gözlerinde büyütmemeyi öğrenmelerinde yardımcı olmalıdır.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Vaiz 2:18–24 ayetlerini oku. Süleyman çalışmayı Kutsal Kitap’ın aynı bölümünde nasıl hem bir lanet hem de bir bereket olarak görebiliyor? Bu metinde, bizim işimize yaklaşımımızda neyin değişikliğe yol açabileceğine dair bulunan ipuçları nelerdir?
- ❷ Çalışmamız sayesinde ailelerimize bakarız (yetiştiririz). Peki ailelerimize çalışmaya dair olumlu tavrı ne şekilde aktarabiliriz?
- ❸ İyi iş çıkarmakla bir işkolik olmak arasındaki çizgi bazen çok ince bir çizgidir. Bu çizgiyi aşmaktan nasıl kaçınabiliriz? *Bkz. Vaiz. 2:23.*
- ❹ Pavlus açık bir şekilde şöyle demişti: “Hatta sizinle birlikteyken şu buyruğu vermiştik: ‘Çalışmak istemeyen yemek de yemesin’ ” (2 *Selamnikliler* 3:10). Bu ilke elbette çok mantıklı. Peki bu ilkenin geçerli olmayacağı durumlara hangi örnekler gösterilebilir? Yani, bunu asla kırılmaması gereken kati bir kural haline dönüştürmediğimizden neden emin olmalıyız?

Doktor'un Muayenehanesinde Büyük Umut

Andrew McCbesney Tarafından

Hayatındaki bir dizi büyük değişiklikler Fransa, Paris'te yaşayan H l ne Iborra'nı  zd .

İki  ocuk yetiştirdikten sonra annesini kaybetti. Hayatında yeni bir Şeyler yapmak istiyordu. Lüks bir maĒazada iş buldu ama sonra ameliyat olmasını gerektiren bir bacak rahatsızlıĒı yaşadı. Ameliyattan sonra ayaklarını muayene ettirmek için düzenli olarak bir doktoru ziyaret etmek zorunda kaldı.

Bu ziyaretlerin birinde doktorun bekleme odasında masanın üzerinde duran k  k bir kitap gördü. Sevginin Zaferi onu kendisini  aĒırıyor muş gibi g r niyordu.

“Tam da ihtiyacım olan Şey bu!” diye düşündü H l ne.

H l ne eve d nd Ēu zaman Sevginin Zaferi'ni baştan sona kadar aynı günde okudu. Dünyanın son günleri ve İsa'nın ikinci gelişiyle ilgili hikayeden adeta büyülenmişti.

Hekimin ofisindeki bu kitaba rastlamasının tesadüf olmadıĒına karar verdi.

Sevginin Zaferi'nde Büyük Mücadele adlı daha kapsamlı bir kitaptan bir alıntı olduĒunu ve ona kitabın tamamını göndermeyi teklif eden bir not gördü. İnternete girdi ve Ellen White'in Büyük Mücadele kitabını sipariş etti.

Kitapta ayrıca “Yedinci Gün Adventist Kilisesi” kelimesini gördü. Bu mezhebe kulaĒı aşına deĒildi. Daha sonra yařlılıĒında bir Adventist olan rahmetli büyükannesini hatırladı. Onunla hiç tanışmamıştı.

H l ne daha sonra Kutsal Kitap'ı okumaya karar verdi.

“Büyük M cade'yi okuduktan sonra kesinlikle Kutsal Kitap'ı okumalıyım” diye düşündü.

Hayatı hakkında birçok sorusu vardı, ancak Kutsal Kitap'ın neresinde cevap arayacaĒını bilmiyordu. Kendisini nitelikli veya bilgili hissetmiyordu. Sonra büyükannesinin Kutsal Kitap'ı bir Adventist pastorele çalıştıktan sonra onun bir Adventist olduĒunu hatırladı. Bir Adventist pastore bulması gerekiyordu.

İnternete girerek bir Adventist kilisesi buldu ve pastore ile haftada iki kez Kutsal Kitap çalışmalarına başladı. Aylar geçtikçe yedinci gün olan Sebt gününü ve vaftizin suya tam daldırma yoluyla olacaĒını öğrendi. O ve kocası vaftiz edildi.

H l ne'nin Sevginin Zaferi'ni doktorunun ofisine kimin bıraktıĒına dair hiçbir fikri yoktu ancak bunun kendisi Adventist olmayan bir hekimin koymadıĒını biliyordu. Bugün, Sevginin Zaferi 'nin nüshalarını Paris'teki doktorların ofislerine bırakıyor. 56 yaşındaki H l ne, “Kitaba rastladıĒım için çok minnettarım” dedi. “Bunun bir rastlantı olmadıĒına ikna oldum. Benlik saygım büyüdü, Kutsal Kitap ve Ellen White'in yazılarını çalışırken öğrenecek daha çok Őeyim var. Tanrı'nın bir planı vardı. Kilisemi seviyorum. ”

YAZILI ESERLER VE DİĒER YOLLARLA MÜJDENİN YAYILMASINI SAĒLAYAN SEBT GÜNÜ SUNULARINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.

Sebt Günü: Allah'ın Karakterini Tecrübe Etmek *ve* Yaşamak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 1, 2; Mısır'dan Çıkış 16:14-29; Yeşaya 58:1-14; Matta 12:1-13; Luka 13:10-17.*

HATIRLAMA METNİ: “Sonra onlara, “İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı” dedi. Bu nedenle İnsanoglu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir” (*Markos 2:27,28*).

Jodie, lisansüstü sınıfındaki tek Yedinci Gün Adventistiydi ve Sebt günü planlanan bazı sosyal etkinliklere katılmaması inançlarını belirgin kılmıştı.

Bir gün, arkadaşlarından biri olan Gayle onu aradı. Gayle'in kocası gelecek altı hafta boyunca şehir dışında olacaktı ve Jodie'den bu altı hafta boyunca Cuma gecelerini kendisiyle birlikte geçirmesini istedi çünkü o gecelerde Jodie'nin “hiç bir şey” yapmadığını biliyordu.

Dört hafta boyunca Cuma akşamları birlikte yemek yediler, müzik icra ettiler, Hristiyan tecrübelerini birbirlerine anlattılar ve genel anlamda arkadaşlığın keyfini çıkardılar. Beşinci hafta sonu Gayle Jodie'ye şu tecrübesini aktardı: şehirde alışveriş yaparken birden saatine bakmış ve şöyle düşünmüş; *ne kadar güzel, Sebt günü çok yakm*. Birden geçirdikleri dört Cuma akşamında Hristiyan yaşantısında daha önce yaşamadığı bir şey tecrübe etmiş olduğunun farkına varmış. Büyümüş, Allah hakkında daha çok şey öğrenmiş ve imanı da derinleşmiş. Sebt günü onun eğitimi ve kişisel gelişimi için bir fırsat olmuş.

Bu, Sebt gününü nasıl sadece bir gün ya da dinlenme günü olarak değil de eğitimin bir aracı olarak da düşünebileceğimizi konu alan ilginç bir öykü.

*19 Aralık Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Şaşırma Zamanı

Allah'ın Yaratılış kitapçığının ilk iki bölümünde bize neden birbiriyle uyumlu iki Yaratılış öyküsü vermeyi tercih etmiş olduğunu hiç düşündün mü? Yaratılış 1. bölüm, Yaratılış haftasını ve önce şekil bulan sonra da üzerinde altıncı günde erkek ve kadının yaratılışıyla doruğa ulaşan yaşamın olduğu gezegenin gelişim mucizesini aktarır. Yaratılış 2. bölüm de aynı olayı inceler fakat altıncı güne özellikle odaklanan farklı bir bakış açılarından. Resmin merkezinde şimdi Adem var ve her şey, bahçe, ırmaklar, hayvanlar ve elbette kadın o ve kadın için oradalar.

Yaratılış tek bir anlatım için fazla derin. İlk olarak, kusursuz güzellikten anlayarak kudretli, sanatsal Yaratıcı'dan haberdar oluyoruz. Daha sonra, insanlığın birbirini sevip, birbiriyle ve yaratımın kalanıyla ilgilenmesini istemekle ilişkiler Allah'ı ile tanışıyoruz.

Yaratılış 1. ve 2. bölümü oku ve daha sonra ilk Sebt gününün (Yaratılış 2:1-3) ilk ve ikinci Yaratılış öyküleriyle ne şekilde bağlantılı olduğu üzerine düşün. Vardığın sonuçlar, Allah'ın Sebt gününü bereketleyip onu kutsal kılmasının ne ifade ettiğini anlamana nasıl yardımcı edebilir?

Kendini ilk Sebt gününde Adem ya da Havva olarak hayal et. Hayatta olduğun, eşinle birlikte olduğun ve Allah'la birlikte olduğun ilk gün, o gün. Ne kadar eğitimle dolu bir gün ama! Böylesine bir güzelliği yaratabilmiş Allah'ı bilmeye başlıyorsun. Bir fil ya da biraz sonra bir kurbaga gördüğünde hayrete düşüyorsun, her biri benzersizler. Bir zürafa ya da bufalo tuhaflığı karşısında gülümsüyorsun. Seslerin ahengiyle mest olan çeşitli renkler ve biçimler karşısında şaşkınlıktan dilini yutmuş durumdasın; çeşitli lezzet ve kokudaki lezzetlerle mest olmuş, farklı özelliklere sahip tatları keşfederek keyif duyuyorsun. En önemlisi de, ilişkileri öğrenmeye başlıyorsun: sorumluluk, ilgi, sevgi. Onu seni Yaratmış Olan'la tecrübe ediyor, yaratımın kalanına uygulamaya başlıyorsun.

İlk Sebt günü, Adem ve Havva için edilgen bir deneyim olmuş olamaz. O gün, onların Yaratan'a ve yaratıma odaklanmaları için Allah tarafından yaratılmış bir fırsattı. Onlar için şaşırma zamanıydı.

İlk Sebt gününde Adem ve Havva'nın sahip olduğu eğitime dair farklı fırsatların listesini yap. Bugün farklı bir şekilde olsa da, bu fırsatların hangileri bugün hâlâ varlıklarını sürdürüyor olabilirler? Senin Sebt günlerini nasıl zenginleştirebilirler?

Yeniden Keşfetme Zamanı

Musa'dan İsrailileri Mısır'ın dışına çıkarması istendiğinde, kalabalıkların Allah'ın halkı olarak bakış açılarını kaybetmiş olduklarına şüphe yok. Onlardan Kendisine ibadet etmelerini isteyen ve muhteşem bir geleceğe dair pek çok vaatte bulunan Allah'ın kim olduğunu yeniden keşfetmeleri gerekiyordu. Onların yeniden keşfetme yolculuklarında Sebt günü en önemli öğrenme deneyimiydi. Ayrıca diğer uluslara karşı, Allah ile bu ulus arasındaki özel ilişkinin açık bir işareti olmuştur. Yaşadıkları man tecrübesi, Allah'ın İsrailileri eğitime yöntemini özetliyor.

Mısır'dan Çıkış 16:14–29 ayetlerinde İsraililerin öğrenmeleri gereken hangi dersler bulunmaktaydı?

Allah İsraililer için man mucizesini sağlamış, onlara her gün, o güne yetecek kadarını vermişti. Eğer onlara bundan daha fazlasını vermiş olsaydı, bu mucizeyi sağlayanın kim olduğunu unutulabilirlerdi. O da her gün onlar için bir mucize yarattı ve onlar da Allah'ın onlarla nasıl ilgilendiğini gördüler. Fakat Sebt gününde durum farklıydı çünkü o günün özel olması gerekiyordu. Bu durumda iki mucize gerçekleşiyor, Cuma günleri iki kat gıda sağlanıyor ve ertesi gün gıda dökülmüyordu. Bu durum, Sebt gününü, onları kurtaran Allah karşısında hayrete düşecekleri ve Allah'ın halkı olmanın ne demek olduğunu yeniden keşfedecekleri bir gün olarak İsraililere bırakmıştı.

İsraililer kırk yıl boyunca man yiyeceklerdi (*Mısır'dan Çıkış 16:35*). Allah ayrıca İsraililere onları çölde nasıl beslediğini hatırlatsın diye Musa'ya bir omer man'ı saklamasını emrediyor. Bu ayrıca belirli Sebt günü tecrübesini de hatırlatabilirdi.

Allah'ın İsraililere Sebt gününün özel olduğunu açıkça belirttiği başka olaylar da var.

Sebt günü, Allah'ın İsraililerin kimliklerini ve Tanrıları'nı yeniden keşfetmelerine yardımcı olmasının yöntemlerinden biriydi. Onlardan itaat etmeleri Sebt gününü kutsal tutmaları isteniyordu fakat bunun amacı Yaratıcıları'nın karakteri hakkında daha derin bir kavrayış geliştirmeleri ve ömür boyu sürecek bir vaat ilişkisi inşa etmeleriydi.

Sebt gününü “sıkıcı” bulan bir gençle konuşuyorsun. Sebt gününü tutmasının tek sebebi, Kutsal Kitap ve ebeveynlerinin bunu yapması gerektiğini söylüyor olması. Onun Sebt gününü olumlu bir öğrenme tecrübesi olarak yeniden keşfetmesine yardımcı olacak hangi önerilerde bulunurdun?

Öğrenme Öncelikleri Zamanı

İsrail'in Allah ile olan tecrübelerinin artı ve eksileri, onların Sebt günü ile olan ilişkileriyle yakından ilgiliydi. Allah, onların Sebt gününe saygı göstermekteki isteksizliklerini, onların yaşamlarındaki yersizliğinin bir işareti olarak görmüştü (*Yeremya 17:19–27*). Sebt gününe bağlılığın yenilenmesi de iyileştirmenin bir parçası, önceliklerin doğru belirlenmiş olduğunun göstergesiydi. Yeşaya 58. bölümde ilginç bir karşılıklı resmediliyor.

Yeşaya 58:1-14 ayetlerini oku. Allah burada halkına, bugün bizim için de geçerli olan ne söylüyor?

İsraililer–ibadetlerinde ve oruçlarında–Allah'ın takipçileri gibi davranıyorlardı fakat ibadetlerini tamamladıktan sonra hayatlarını yaşama biçimleri onların yaptıklarının sadece doğru davranışı taklit etmek olduğunu gösteriyor; Allah'ın yasasına karşı samimi, yürekte bir bağlılık taşıyorlardı.

Yeşaya, 58. bölümde Allah'ın halkından beklentisinin ne olduğunu açıklamaya devam ediyor.

Hepsi bu da değil. Yeşaya 58:13, 14 ayetlerini oku. Allah bu bölümün sonunda neden Sebt gününe odaklanıyor? Peygamber burada bölümün kalanındakilere benzer ifadeler kullanıyor: Peygamber, “dilediğinizi” yapmayın; “kendi yolunuzdan” gitmeyin; “keyfinize bakıp boş konulara” dalmayın diye uyarıyor. Diğer bir deyişle, Sebt günü aklınızda kendi düşüncelerinizle ibadet alışkanlıklarının üzerinden geçip, ibadetle alakasız bir hayat sürdüreceğiniz bir zaman değildir. Sebt günü “zevкли” ve “onurlu” olmalıdır. Bölümün kalanıyla birlikte değerlendirildiğinde, Sebt günü Allah'ın karakterinden ve gayelerinden zevk alarak onları öğrenmekle ve daha sonra da bu karakteri ve bu gayeleri diğer insanlarla olan ilişkimizde hayata geçirmekle ilgilidir. Sebt gününü tutmanın ve ibadetin şekle dair gerekliliklerini bilmek yeterli değildir. Öğrenme yaşamı etkilemek zorundadır. Sebt günü öğrenme ve hayata geçirme öncelikleri içindir.

Sebt gününden zevk alıyor musun? Öyle değilse, bunu değiştirmek için ne yapabilirsin? Sebt gününü “onurlandırmayı” öğrendin mi? Bunun ne anlama geliyor olabileceğini Sebt okulu sınıfınla tartış. Olabildiğince gerçekçi ol.

Dengeyi Bulma Zamanı

İsa, Allah'ın yasasına saygı gösterdi ve onu onayladı (*Matta 5:17, 18*). Fakat İsa aynı zamanda yasaya dair yorumları üzerinden dini önderlere meydan okudu. O'nun meydan okumalarından hiçbiri, Sebt günü ile ilgili seçimleri kadar düzen için tehditkâr değildi. Havralar Sebt gününü eğitim için bir fırsata dönüştürmekte başarısız olmamışlardı—Tevrat hatasız bir biçimde okunuyor ve yorumlanıyordu. Yazıcılar ve Ferisiler yasayı harfiyen biliyorlardı. Fakat İsa takipçileri için Sebt günü eğitiminde çok daha ileri gitti.

Matta 12:1-13 ve Luka 13:10-17 ayetlerini oku. İsa bu olaylarla o zamanın insanlarına ve bugün bize ne öğretiyordu?

İsa'nın Sebt günü iyileştirmesi etrafında dönen çekişmeler, günahın doğası, Sebt gününün varlık sebebi, İsa ve Baba arasındaki ilişki ve İsa'nın yetkisinin doğası konularında önemli ruhsal münakaşalara yol açmıştı.

İsa'nın Sebt gününe karşı tavrı, bu haftanın hatırlatma metninde çok iyi bir şekilde özetlenmiştir: “Sonra onlara, “İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı” dedi. Bu nedenle İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir.” (*Markos 2:27,28*). O, Sebt gününün bir yük olmaması gerektiğini vurgulamak istiyordu. O, insanlar Sebt gününü yapan Allah'ın karakterini öğrensinler ve bunu O'nun yaratımına değer vererek tecrübe yoluyla öğrensinler diye, benzersiz bir fırsat olarak “yapılmıştı” (yaratılmıştı).

İsa, davranışları yoluyla soru işaretleri yaratarak, öğrencilerini, Yahudi önderleri ve kalabalıkları Kutsal Yazılar, kaderleri ve Allah tasavvurları hakkında daha derinlemesine düşünmeye teşvik ediyordu. Aslında kendi başına varlıkları kötü olmayan kural ve düzenlemelere kendimizi kaptırmak çok kolaydır fakat bu, onları bir amaca götüren araçlar olmaktan çıkartıp, bir amaca dönüştürmek olur, halbuki asıl amaçlanması gereken kulluk ettiğimiz Allah'ın karakterini bilmek olmalıdır. O halde bu, Mesih'in bizim için olan doğruluğunun erdemlerine olan güvenimize dayanarak, sadakatli bir şekilde O'na itaat etmemizi sağlar.

Peki sen Sebt gününü nasıl tutuyorsun? Onu, gerçekten Rab'de dinleneceğin ve O'nu daha iyi bileceğin bir zaman olmaktan çıkartıp, sadece şunu yapma, bunu yapma gününe dönüştürdün mü? Eğer öyleyse, yapabileceğin hangi değişiklikler sayesinde Allah'ın senin için istediği şekilde, ondan daha fazlasını alabilirsin?

Topluluğa Ayrılan bir Zaman

İsa öğrencileri için her hafta havraya katılma uygulamasını gerçekleştirerek örnek teşkil etti. O'nun dirilişi sonrasında, İsa'nın diğer takipçileri gibi onlar da bu düzeni sürdürdüler. Havra, elçilerin Diriliş konusunu gündeme getirdikleri ana mekanlardan birine dönüştü ve Sebt günleri topluluğun bir araya gelip öğrenim görmeleri için anahtar bir fırsat sağladı. Sonuçta, İsa İbrani Mesih'ti, her Sebt günü havrada okunan Eski Ahit'te önceden bildirilmiş olan Mesih. O halde, imanlıların İsa'yı tanıtmaları için, özellikle de Yahudilere ve diğer "Tanrı'dan korkanlara" (*Elçilerin İşleri 13:16, 26*) tanıklık ediyorlarken, havradan daha uygun neresi olabilirdi?

Aşağıdaki ayetleri oku. İsa'nın takipçilerinin halka açık meydanlarda nasıl tanıklık ettiklerine dair bize ne anlatıyorlar? Bu ayetleri okurken, onların konuşma yaptıkları yerleri, konuştukları kişileri, söylediklerini ve vardıkları sonuçları düşün. (*Elçilerin İşleri 13:14-45; 16:13, 14; 17:1-5; 18:4*)

Elçilerin tanıklığı hem kişiseldi hem de Kutsal Yazılar'a dayanıyordu. Pavlus, Mısır'daki "atalarımızdan" (*bkz. Elçilerin İşleri 13:17*) başlayıp, yerleşimden hakimlere, oradan krallara ve mükemmel bir şekilde üzerinden İsa'ya geçiş yaptığı Davut'a kadar İsrail ulusunun tarihini ayrıntılı bir şekilde ortaya koydu.

Bunun yanında, Pavlus ve diğerleri, kişisel tecrübelerinin ve anlayışlarının Kutsal Yazılar bağlamında ne kadar mantıklı olduğunu da gösterdiler. Bilgi sundular, düşündüler ve tartıştılar. Vaaz, öğretim ve tartışma yöntemleri kullanılarak aktarılan kişisel tanıklık ve Kutsal Yazıların birleşimi çok güçlüydü. Kutsal Kitap metinlerinin gösterdiği gibi, dini önderlerden bazıları elçilerin yetkilerini ve bunun sonucu olarak halk üzerinde sahip oldukları gücü kısıkanıyorlardı.

Yedinci Gün Adventist kilisesi de, hem vaaz verme hem de öğretim/paylaşım yoluyla tanıklığa teşvik etme ve Kutsal Kitap'a dayanan yorumlamada güçlü bir tarihe sahip. Sebt Okulu'nun, ilahi (vaaz) hizmeti ve diğer Sebt günü toplantılarıyla (örneğin gençlik toplantıları) birleşimi, Yedinci Gün Adventist ibadetine güçlü bir resmi eğitimsel temel sağlamaktadır. Her ne kadar bunun başka öğrenim tecrübeleriyle de tamamlanması gerekiyor olsa da, Sebt günü öğrenim tecrübesi için olmazsa olmazdır.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından 261-270 sayfalarındaki “Sebt Günü” bölümünü oku.

“Yahudi ulusuna verilen buyruklardan hiçbiri, onların diğer milletlerden ayırt edilmesini Sebt kadar iyi sağlayamazdı. Allah, onların Sebt’e uyararak imanlı kişiler olmasını amaçladı. Bu, onları putperestlerden ayıracak ve Allah ile aralarındaki bağı bir simgesi olacaktı; fakat Sebt’in kutsallığını koruyacak olan insanların ilk önce kendilerinin kutsal olmaları gerekiyordu. İman dolu kalpleriyle, İsa’nın doğruluğunu örnek almalıydılar. İsrail’e: ‘Sebt’i hatırla ve onu kutsal tut’ Çıkış 20:8 diye buyurulduğunda, Rab, onlara şöyle dedi: ‘Siz benim kutsal halkım olacaksınız.’ Çıkış 22:31. Sebt, Allah’a iman eden bir millet olarak İsrail’in diğer milletlerden ayırt edilmesini sağlayabilirdi.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s.263.

“Bu yüzden Sebt, İsa’nın bizi kutsayan gücünün bir işaretidir. . . . O’nun kutsayan gücünün bir işareti olarak Sebt, İsa vasıtasıyla Allah’ın halkından olan herkese buyrulur.”—*Sevgi Öğretmeni*, s. 269.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Yedinci Gün Adventistleri Sebt günlerinde sıklıkla neyi yapmanın uygun olmadığını dikkate alarak vakit geçirirler. Sebt gününü tutanların bu haftanın dersine konu olan ideallere odaklanmasını sağlayacak ve Sebt gününün eğitici bir deneyim olduğunu vurgulayan birkaç soru oluşturun. Örneğin: “Sebt günlerinde, Allah’ın karakteri ile ilgili daha çok şey öğrenmemi mümkün kılan ne yapıyorum?”
- 2 Yukarıdaki Ellen White alıntılarını düşünün. Bu alıntılarda Sebt günü tutanları toplum içinde farklı kılanın sadece Sebt gününü tutma adeti olmadığı söyleniyor. “İsa’nın doğruluğunu örnek alan” ve “kutsal” kılınan bireyler nasıl olmalı? Bunun Sebt günüyle ne ilgisi var?
- 3 Kendi Sebt günü deneyimini nasıl zenginleştirebilirsin? Önümüzdeki 12 ay boyunca Sebt gününü tutarak öğrenmek istediklerine odaklanan üç hedef belirle.

Paris'te Babadan Kaçış

Malika Leocadie Tarafından

Cezayir'de Hristiyan olmayan bir ailede doğdum. İnançımdeki insanların yaşadığı gibi yaşamadım. Ailem beni büyükanneme bıraktı ve ben 3 yaşındayken Fransa'ya taşındılar. 18 yaşından sonra babam, yeni eşi ve çocuklarıyla ilgilenmem için beni Paris'e getirdi.

Onlarla geçirdiğim zaman adete bir cehennemdi. Babam zor bir adamdı. Sadece evi düzenlememi ve çocuklara bakmamı emrettiği yetmiyor gibi aynı zamanda beni sanki onun karısıymışım gibi görüyordu. Benimle karı-koca ilişkisi kurmaya çalışmasını reddettiğimde beni dövüyordu. Birkaç yıl geçtikten sonra intihar etmeye çalıştım.

Babam çocukları okula götürmemin dışında evden çıkmamı yasakladı. Bir gün çocukları okula doğru götürürken yan komşumuz olan genç bir adamla tanıştım. Yüzümdeki yara bereleri görünce, bana annesinin telefonunun yazılı olduğu bir kağıt verdi ama yardım istemedim.

Bunun yerine, özgür olma hasretiyle pencereden uzun uzun dışarı bakmakla zamanımı harcadım. Genç adam beni gördü ve annesine, "Her zaman pencereden dışarı bakan kızı gördün mü? Bir gün karım olacak."

Konuşmasını duymadım ama genç adamın benimle evlenmek istediğini hissettim. Bu düşüncüyü içimden inkar ettim. İnançım dışında biriyle evlenemezdim.

Hayatım artık berbat bir noktaya gelmişti, sürekli ağlıyordum. Babam her gece odama geliyordu. Artık yaşamak istemiyordum. Geceleyin, pencereden karanlık gökyüzüne baktım ve kalbimi Tanrı'ya döktüm. Gökyüzünde bir Tanrı'nın yaşadığından emindim. Büyükannemin bana bir Tanrı'dan bahsettiğini hatırladım. "O genç adamla evleneceğim," dedim kendime. "Bir evim ve çocuklarım olacak."

Ertesi gün, babam beni tekrar dövdü ve evi terk etti. Karısı bana hakaret etti ve devam ettirdi getir götür işlerine.. Çocuklar okuldaydı. Genç adamı aradım.

"Seninle gitmek istiyorum" dedim.

"Seni bir saat içinde alacağım" dedi.

Bütün eşyalarımı topladım. Arabasına bindiğimde adının Juleen olduğunu ve Batı Hint Adaları'ndan gelen Yedinci Gün Adventist'i olduğunu öğrendim. Annesi Simone, babamın beni Paris'te bulamayacağı başka bir Adventist aileyle kalmam için düzenlemeler yapmıştı. Aile de Cezayirliydi.

İsa ile böyle tanıştım. Bugün Juleen ve benim kendi evimiz ve çocuklarımız var. Her Seb't günü kilisede ibadet ediyoruz. Babam daha sonraları beni buldu ve ağlayarak benden af diledi. Onu affettim.

Babam öldüğünden ve ailemin geri kalanı Hristiyan olduğumdan dolayı beni reddetti. Kilise benim yeni ailem oldu.

DÜNYA'DA MÜJDE'NİN YAYILMASINA YARDIMCI OLAN SEB'T OKULU SUNULARINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ.

Gök, Eğitim ve Hiç Bitmeyen Öğrenim

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yubanna 3:16, 1.Yubanna 5:13, 1.Timoteos 1:16, 1.Korintliler 13:12, Zekeriya 13:6.*

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı’nın kendisini sevenler için hazırladıklarını Hiçbir göz görmedi, Hiçbir kulak duymadı, Hiçbir insan yüreği kavramadı” (1. Korintliler 2:9).

Bir şair, ölüm korkusuyla, bir insanın “mezarın ötesinde bilinci hangi şafağın, hangi ölümün, hangi hükmün beklediğini kesin olarak” bilmeden nasıl yaşamını sürdürdüğünü sormuştu. Şiirinde IPH [AHO], Institute of Preparation for the Hereafter [Ahiret için Hazırlık Okulunu] oluşturmuştu. Fakat bir kişi eğer Ahirette insanlara ne olduğunu bilmiyorsa ona nasıl hazırlanabilir ki?

Şükürler olsun, Kutsal Kitap gök, yeni yeryüzü ve sonsuza kadar sürecek olan öğrenimimiz ve yaşamımız konularında bize önemli bir anlayış sağlıyor. Tüm çeyreklik boyunca gördüğümüz gibi, AHO şimdi ve burada, bu yaşamda ve bizim eğitimimiz–çalışma alanı fark etmeksizin–bütünüyle bizi bu “ahiret” için hazırlamalı.

Sonuçta, her okul bir çok kullanışlı ve işe yarayan iyi bilgiyi aktarabilir. Fakat tüm bu bilgiyi kazanacak olan kişi sonsuz yaşamı kaybedecekse bunun ne yararı var? Bu hafta, esinin ebediyete kadar süren ve bizim sonsuza kadar öğrenim görüp büyüyeceğimiz nihai okul hakkında ne söylediğine bakıyor olacağız. Ahretin bu okulunda, bu mevcut dünyada hayal bile edemeyeceğimiz şeyler öğreneceğiz.

*26 Aralık Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Ölümlerin Kaderi

1600'lü yıllarda Blaise Pascal adında Fransız bir yazar insanlığın durumu üzerine uzun uzun düşünüyordu. Ona göre çok açık olan bir nokta vardı: bir insanın ne kadar uzun süre yaşadığı (ve o zamanlarda yaşam süresi çok uzun değildi) ve yaşamının ne kadar iyi olduğu (o zamanlarda yaşam da pek o kadar iyi değildi) fark etmeksizin, er ya da geç o kişi yaşamını yitirecekti.

Dahası, ölümden sonra gelen her neyse, o, burada ölümlle sonuçlanan kısa yaşam süresinden daha uzun, son derece daha uzun olacaktı. Yani, Pascal için bir kişinin yapabileceği ve yapması gereken en mantıklı şey, ölümleri hangi kaderin beklediğini öğrenmekti ve insanların "işlerini kaybetmeleri ya da onurlarını zedeleyen hayal ürünü bir saldırı" gibi şeyler karşısında canlarını sıkıp, öldükten sonra ne olacağı meselesine hiç kulak asmıyor olmaları onu çok şaşırtıyordu.

Pascal haklıydı. Ve Kutsal Kitap'ın kurtuluşu İsa'da bulmuş olanları bekleyen vaatlerden, gelecekte onları bekleyen armağandan uzun uzun bahsediyor olmasına şaşırılmamalı.

Aşağıdaki ayetleri oku. Burada bize hangi umut veriliyor? (Yubanna 6:54, Yubanna 3:16, 1Yubanna 5:13, 1Timoteos 1:16, Yubanna 4:14, Yubanna 6:40, Yabuda 1:21, Titus 3:7)

Sonsuz yaşam, çarmıhın ışığında çok anlam ifade ediyor; çarmıhın ışığında, sonsuz yaşam *dışında* başka hiçbir şey anlam ifade etmiyor. Evrenin Yaratıcısı, "aracılığıyla evreni yarattığı" (bkz. İbraniler 1:2), "O'nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O'nda varız" (bkz. Elçilerin İşleri 17:28) Kişi, Bizzat O, Allah, insan bedeninde tezahür edecek ve o bedende ölecek...peki ne için? Yoldaki hayvan leşleri gibi çürüyelim diye mi?

İşte bu sebeple Yeni Ahit sonsuz yaşam vaatleriyle bağlı bir şekilde gelmiştir çünkü ancak sonsuzluk yenilenmeyi güvence altına alır. Milyon yıl, hatta milyar yıl kötüyü telafi etmeye yetecek kadar iyi ana sahip olamazdı. Her şeyi ancak sonsuzluk dengeleyebilir hatta daha da fazlasını yapabilir çünkü sonsuz sonludan daha fazlasıdır ve her zaman sonsuzdur.

Pascal haklıydı: Önümüzdekiyle karşılaştırıldığında, buradaki zamanımız çok kıstlı. Bizi bekleyen sonsuzluğa hazırlanmamak ne kadar aptalca.

Ölümden sonra ne olduğu konusuna tümüyle ilgisiz olan birine ne söyledin? Duruşunun ne kadar mantıksız olduğunu görmesini sağlamak için ona nasıl yardım ederdin?

Yeni bir Varoluş

“[Allah] onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı” (Vahiy 21:4). Bu ayet, yeni varoluşumuzun, ölüm, yas ve ıstırapın olmadığı varoluşun bu dünyadan ne kadar farklı olacağına dair bize ne anlatıyor?

Bir Hristiyan arkadaşıyla müjde umudu, İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vaadi hakkında konuşuyordu. Arkadaşı fikre bütünüyle olumsuz karşılık verdi. “Sonsuz yaşam mı?” dedi omzunu silkerek. “Ne kadar korkunç bir düşünce! Burada yaşadığımız 70-80 yıl yeterince kötü zaten. Bunu kim sonsuza kadar uzatmak ister ki? Bu cehennem ta kendisi olurdu.”

Bu kişi kısmen haklı olabilirdi fakat sonsuz yaşam vaaadinin sadece buradaki yaşamın devamından ibaret olmadığını anlamamıştı. Gerçekten, bunu kim isterdi ki? Tersine, yukarıdaki ayetin söylediği gibi, eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.

Aşağıdaki ayetler bizi bekleyen yeni varoluş hakkında ne diyorlar?

2.Petrus 3:10–13 _____

Vahiy 21:1–6 _____

Tüm bunda bizim için önemli olan soru şudur: Bu yeni varoluşun bir parçası olmanın karşılığı nedir? Bunu nasıl gerçekleştirebiliriz? Onun bir parçası olacağımızdan nasıl emin olabiliriz? Eğer varsa, yaşamımızdaki Allah’ın bize İsa aracılığı ile vaat ettiği şeyin bir parçası olmamıza engel olabilecek şeyler nelerdir?

O zaman Bileceğiz

“Gök, çalışma alanı evren, öğretmeni Sınırsız Olan olan bir okuldur. Bu okulun bir şubesi Aden bahçesinde kurulmuştu ve kurtuluş tasarısı başarıyla sonuçlandırıldığında, eğitim yeniden Aden bahçesi okulunda gerçekleştirilmeye başlanılacak.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 301.

Eğer sen de insanların birçoğu gibiyisen, aklında günaha, acıya, hastalığa, ölüme, şunun ya da bunun neden olduğuna veya ötekinin neden olduğuna dair pek çok soru vardır.

Bizim de doğal dünya ve onun tüm gizemlerine dair sorularımız var. Bilimin dünya ve evren hakkında daha fazlasını anlamamızda bize yardım etmek için gerçekleştirdiği inanılmaz ilerlemeye rağmen, bildiğimizden çok daha fazlası hâlâ kavrayışımızın ötesinde.

En basit yaşam formlarından başımızın üzerindeki göğe, atom altı parçacıkların hareketinden evrenin her yerine dağılmış durumda dönmekte olan galaksilere kadar, özellikle de bu şeyleri kendi başımıza çalışmak için sahip olduğumuz kısıtlı zaman göz önünde bulundurulduğunda, şu anda akıllarımızın kavrayabileceğinden çok daha büyük ve derin bir gerçeklikle karşı karşıyayız.

Öte yandan, çalışmak için sonsuzluğa sahip olduğunuz zaman, pek çok gizemin bizim için açıklanacağına şüphe yok.

Aşağıdaki ayetler, günah, acı ve ölümlü dolu bu hüznü bölün nihayet sona erdiğinde ne öğreneceğimize dair bize ne anlatıyorlar?

1.Korintliler 13:12 _____

1.Korintliler 4:5 _____

Bize, şimdilik bizden saklanmış olan şeyleri kavrama becerisinin verileceği vaat edildi. Bugün bize çok zor görünen şeyleri görüp anladığımız zaman, yapacak Allah'ı yüceltmekten daha iyi bir şeyimiz olmayacak olması da ne kadar harika bir umuttur! Şu an bizim için kilit nokta, imanımıza tutunmak, Allah'ın vaatlerine güvenmek, sahip olduğumuz ışığa göre yaşamak ve sonuna kadar dayanmaktır. İyi haber şu ki, bizi “güçlendirenin aracılığıyla her şeyi” yapabiliriz (*Filipililer 4:13*).

Yüreğini hangi ağır sorular sıkıştırıyor? Şu anda hangi şeyler çok anlaşılmasız görünüyor? Anladığın şeylere dayanarak Allah'a güvenmeyi öğrenmek, şimdilik anlamadığın şeylerde sana yardım eder?

Ahiretteki Okul

“Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir şeyle karşılaştırılmayacak kadar büyük, sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır. Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere çeviriyoruz. Çünkü görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır” (2.Korintliler 4:17–19). Bu ayetler bize ne umut veriyor? İsa aracılığıyla bize vaat edilmiş olan, beklediğimiz bu görünmez sonsuz şeyler neler olabilir? (Ayrıca bkz. Vahiy 21.1, 2; Vahiy 2:7; Vahiy 7:14–17)

Bize İsa’da sunulan vaatler gerçek de olsa, onlara inanmak için pek çok iyi sebebimiz de olsa, Kutsal Kitap’ın bize verdiğinin, bizi beklemekte olanın sadece ipuçları, anlık bakışları olduğu gerçeği sabittir. Fakat tek bir şeyden emin olabiliriz, o da çok muhteşem olacağı çünkü günahın tahribinin olmadığı bir varoluşa yaşamın ne dar olacağını hayal et!

Acılarımızın tümü, ıstıraplarımızın tümü, burada bizi zorlayan her şey günahahtan ve günahın sonuçlarından kaynaklanmaktadır. Mesih bunların hepsini geri çevirmeye geldi ve O, dünyayı Allah’ın günah girmeden önce, aslında olmasını tasarladığı haline dönüştürecek. Aslında daha iyi olacak çünkü tüm bu zaferler içinde, sonsuza kadar bizim kurtuluşumuzun bedeli olan İsa’nın elleri ve ayaklarındaki yaralara bakabiliyor olacağız.

“Orada görüşümüzü karartan perde kaldırılacak ve gözlerimiz şimdi mikroskopla kıvılcımlarını görebildiğimiz güzellik dünyasını seyredecek; şimdi teleskopla çok uzaklarda görüntülediğimiz göklerin zaferlerine baktığımızda; günahın yıkımı ortadan kaldırıldığında, tüm yeryüzü ‘Rabbimiz Allah’ın güzelliğinde’ ortaya çıkacak, muazzam bir alan çalışmamız için bize açılmış olacak! Orada, bilim öğrencisi, kötünün yasasını hatırlatacak hiçbir şeyin farkına varmadan, yaratılışın kayıtlarını okuyabilir. İnildeyen tek bir nota duymadan ya da hüznü tek bir duygu hissetmeden, doğanın seslerinin oluşturduğu müziği dinleyebilir. Yaratılmış olan şeylerin tümünde tek bir el yazısının izine rastlayabilir—seyretmekte olduğu muazzam evrene ‘büyük harflerle Allah’ın adı yazılmıştır’ ve ne yerde, ne denizde ne de gökte kötülüğün tek bir izi kalmamıştır.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 303.

Burada hayatı bu kadar zor kılan hiçbir şeyin var olmadığı, tümüyle yeni bir dünyada sonsuza kadar yaşamının nasıl olacağını hayal etmeye çalış. Onun nasıl olacağına dair tasavvurun nedir? Özellikle sabırsızlıkla beklediğin şeyler neler?

Büyük Öğretmen

Tüm bu çeyreklik boyunca görmüş olduğumuz gibi, Mesih'in burada, yeryüzündeki hizmetinin en önemli unsurlarından biri öğretmenliği idi. İsa, hizmetinin en başından itibaren, davranışları ya da amelleri yoluyla takipçilerine sürekli olarak Kendisi hakkındaki, Baba hakkındaki, kurtuluş ve bizi bekleyen umut hakkındaki gerçekleri öğretiyordu (bkz. *Matta 5:2, Markos 4:2, Luka 19:47, Yubanna 6:59*).

Aslında tek yapman gereken müjdeye, müjdelerden herhangi birine göz gezdirmek ve baştan sona İsa'nın öğrettiğini göreceksin. Ve her ne kadar şimdi bile Sözü aracılığıyla Rab bize öğretmeye devam ediyor olsa da, yeni dünyada da bu öğretim devam edecek. Fakat, günah ve onun üzerimize yüklediği tüm sınırlamalar tarafından engellenmemiş bir varoluşta bunun ne kadar farklı olacağını hayal et.

“Biri, ‘Bağrındaki bu yaralar ne?’ diye sorduğunda da, ‘Bunlar dostlarımın evinde aldığım yaralar’ diye yanıtlayacak” (Zekeriya 13:6). Sence bu ayet neden bahsediyor?

“Sürüp giden sonsuz yıllar, Allah'a ve Mesih'e ilişkin daha değerli ve daha görkemli açıklamalar getirecek. Bilgi sürekli gelişme içinde olduğu gibi, sevgi, saygı ve mutluluk da artacak. İnsanlar Allah'ı daha iyi tanıdıka, O'nun karakterine olan hayranlıkları da o kadar artacak. İsa kurtuluşun zenginliklerini ve Şeytan'la gerçekleşen büyük mücadeledeki hayret verici başarıları onların gözleri önüne serdiğinde, fidiyeyle kurtarılanların kalpleri daha coşkun bir bağlılıkla titreyecek ve daha büyük bir sevinç ile altından lirlerini çalacaklar; on binlerce on binlerin ve binlerce binlerin sesleri birleşerek dev bir övgü korusu oluşturacak. . . .

“Büyük mücadele sona erer. Artık günahattan da, günahkârlardan da eser yoktur. Tüm evren temizlenmiştir. Engin yaratılışın tümünde uyum ve hoşnutluk tek bir nabız gibi atar. Her şeyi yaratan Kişi'den, engin uzayın derinlikleri boyunca, yaşam, ışık ve hoşnutluk akmaktadır. En küçük atomdan en büyük dünyaya kadar, canlı ya da cansız her şey, gölgelenemeyen bir güzelliğe ve mükemmel sevinç içinde, Allah'ın sevgi olduğunu ilan etmektedir.”— Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 683.

Sonsuzluk hakkında öğreneceğimiz onca olağanüstü hakikat içinde, hiç bir şey bizi Mesih'in bizim yararımıza kurbanlığı kadar büyüleyemeyecek. Bu konuyu sonsuzluk boyunca çalışacak olmamızın ne kadar derin ve zengin olacağını düşün. Şimdiden, İsa'nın çarmıh aracılığıyla bizim için yaptığını daha iyi bir şekilde yüceltmeyi nasıl öğrenebileceğini düşün.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Education [Eğitim]* kitabından 301-309. sayfalardaki “The School of the Hereafter [Ahiret Okulu]” bölümünü ve *Büyük Mücadele* kitabında 667.–683. sayfalarındaki “Mücadelenin Sonu” bölümlerini oku.

“Burada korkup çekindiğimiz aslan, o gün kuzu ile birlikte uzanacak ve Yeni Yeryüzü’nde sadece huzur ve uyum olacak. Yeni Yeryüzü’nün ağaçları bozulmamış, dik ve azametli olacak. . . .

“Yeryüzündeki evimizde güzel olan her şey, gökteki evimizin billur gibi ırmaklarını ve yeşil çayırlarını, sallanan ağaçlarını ve yaşam dolu pınarlarını, parlayan kentini ve beyaz kaftanlı ezgicilerini hatırlatsın—o güzellik dünyasını hiçbir sanatçı resmedemez hiçbir ölümlü dil anlatamaz. Hayal gücün kurtarılanların yuvasını düşlediğinde onun senin en parlak düşünün betimleyebileceğinden daha görkemli olacağını unutma.”—Ellen G. White, *Heaven [Gök]*, s. 133, 134.

“Gelecekteki mirasın fazla maddesel görünmesi korkusu, pek çok kişinin, ona evimiz olarak bakmamızı sağlayan gerçeklerden uzaklaşarak ruhsallığa yönelmesine neden olmuştur. Mesih öğrencilerine, onlar için Baba’nın evinde yer hazırlamaya gittiğine dair güvence vermişti. Allah’ın sözünde yer alan öğretmenleri kabul edenler, göksel ikametgâh konusunda tamamen bilgisiz kalmaz. . . . Doğruların ödülünü tarif etmek için insan dili yetersizdir. Yalnızca onu görenler bunu bileceklerdir. Allah’ın Cennetinin görkemini hiçbir sınırlı zihin kavrayamaz.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 680.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Pascal’ın üzerinde durduğu, insanların sonsuzlukta kendilerini neyin beklediğine dair ilgisizlikleri konusunu düşün. Sence insanlar neden böyle? Böyle bir tavır takınmak neden mantıksız?
- ❷ Sonsuz yaşam umudunun bizim imanımız için neden çok önemli olduğu üzerine biraz daha düşün. Neden o olmasa gerçekten hiçbir şeyimiz olmaz?
- ❸ Doğal dünyada var olan onca şaşırtıcı gizemi düşün. İster biyoloji olsun, ister jeoloji, astronomi, fizik ya da kimya, her alanda işlerin en başta düşünüldüğünden çok daha karmaşık olduğu anlaşılıyor. Örneğin bilim insanları artık “basit yaşam formlarından” bahsetmiyorlar çünkü en basit yaşam formlarının bile aslında o kadar da basit olmadığı ortaya çıktı. Her yeni ilerleme, her yeni keşif cevaplanması gereken daha çok soru ortaya çıkarıyor görünüyor. Bunların tümü “ahiret okulunda” ne kadar çok şey öğreneceğimizi anlamamıza nasıl yardım edebilir?

Sebt Günü'nde Sessiz Çalışma Yok

Gary Rogers Tarafından

İnşaat ekibim, Kamboçya'nın ikinci en büyük şehri Battambang'da inşa ettiğimiz kentsel bir etkileşim merkezi olan Temel Yaşam Merkezi'ni çatı kaplaması işine gitmek için gereken her şeye sahipti. Bu yüzden işçilerin çatıyı yapmaları için gerekli malzemeleri sağlamanın için başkent Phnom Penh'deki bir şirketi aradım. Sözleşmeyi tamamlamadan önce bir Hristiyan kilisesini temsil ettiğimizi ve Cumartesi günü çalışmadığımızı açıkladım. Cumartesi gününden önce çatının biteceğinden emin oldum.

Fakat işçiler geldikten sonra işlerin Sebt gününden önce bitmeyeceğini gördüm. Genel merkeze yaptığımız sözleşmenin şartları hakkında bir hatırlatma e-postası gönderdim. Çarşamba günü şantiyede kendi işçilerimden biri olan Koy Sopaon ile konuşurken telefonum çaldı. Bir şirket yöneticisi "Gönderdiğiniz e-postanız hakkında arıyorum" dedi. "Cumartesi günü bitirmemiz gerekiyor. Eğer çocuklar Cumartesi günü çalışamazlarsa işçileri pazartesi'ye kadar beklettiğimiz için onlara ekstra ücret ödemek zorundayız."

"Bunu daha önce konuşmuştuk," diye yanıt verdim. Cumartesi günü çalışamayız.

Yönetici yaklaşımını değiştirdi. "Sessiz olacağız" diye söz verdi. "Gürültü yapmayacağız. Cumartesi günü çekiç veya diğer gürültülü aletleri kullanmamız gerekmez. Kimse çatıda olduğumuzu bile bilemeyecek."

"Birkaç dakikanız varsa neden çalışmadığımızı açıklayalım" dedim.

Yönetici beni dinlemeyi kabul etti.

"Kutsal Kitap bize Tanrı'nın bu dünyayı altı günde yarattığını söyler," dedim. "Yedinci gün üç şey yaptı: İşini bıraktı, dinlendi ve günü kutsal kıldı. Bunu bize, onun bizi Yaratan'ımız olduğunu hatırlatmak için yaptı. Cumartesi günü bizim veya bizim için çalışan herhangi birinin hiçbir iş yapmamasını istedi. Bu şekilde O'nu düşünüp ibadet edebiliriz."

"Aaaa, anlıyorum" dedi yönetici. "Cumartesi günü dinleneceğiz."

Çalışanım Sopaon, telefon görüşmesini ilgiyle dinledi. Ardından bana baktı ve "Kilisenin neden Pazar günü ibadet ediyor?" diye sordu.

Sopaon'dan oturmasını rica ederek ona Sebt gününün değişmesi hakkında bir tarih dersi verdim. Daha sonra, öğle yemeği arasında, Sopaon'un Kutsal Kitabını incelediğini gördüm. Kutsal Kitap'ın yedinci günün Sebt günü olduğunu öğrettiğini görünce şaşkınlığını dile getirdi.

Cuma günü Sopaon'a, "Tanrı'nın Sözü'nde Tanrı'nın günü hakkında yeni bir gerçek gördün. O'nu gerçeğinde takip etmek ve Sebt gününü kutsal sayıp tutmak istemez misin?"

"Evet isterim!" diye haykırdı Sopaon.

Sopaon, yarı inşa edilmiş etki merkezinde o Sebt günü ibadete katıldı. O gün çatıda kimse çalışmadı. Bugün O tamamlanmış kilisede bir görevli ve Sebt Okulu öğretmenidir.

63 yaşındaki Gary Rogers, 1996'dan beri Kamboçya'da Global Heyet kurucusu olarak çalışıyor. Temel Yaşam Merkezi, 2018'in Onüçüncü Sebt Günü sunularının yardımıyla açıldı.